

Úplné znění příslušné části zákonů s vyznačením navrhovaných změn a doplněníTrestní řád (ve znění novely provedené zákonem č. 197/2010 Sb.)

§ 2

Základní zásady trestního řízení

(1) Nikdo nemůže být stíhán jinak než ze zákonných důvodů a způsobem, který stanoví tento zákon.

(2) Dokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem soudu není vina vyslovena, nelze na toho, proti němuž se vede trestní řízení, hledět, jako by byl vinen.

(3) Státní zástupce je povinen stíhat všechny trestné činy, o nichž se dozví, pokud zákon nebo vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak.

(4) Jestliže tento zákon nestanoví něco jiného, postupují orgány činné v trestním řízení z úřední povinnosti. ~~Trestní věci musí projednávat co nejrychleji a s plným šetřením práv a svobod zaručených Listinou základních práv a svobod a mezinárodními smlouvami o lidských právech a základních svobodách, jimiž je Česká republika vázána; při provádění úkonů trestního řízení lze do těchto práv osob, jichž se takové úkony dotýkají, zasahovat jen v odůvodněných případech na základě zákona a v nezbytné míře pro zajištění účelu trestního řízení.~~ **Trestní věci musí projednávat urychleně bez zbytečných průtahů; s největším urychlením projednávají zejména vazební věci a věci, ve kterých byl zajištěn majetek, je-li to zapotřebí vzhledem k hodnotě a povaze zajištěného majetku. Trestní věci projednávají s plným šetřením práv a svobod zaručených Listinou základních práv a svobod a mezinárodními smlouvami o lidských právech a základních svobodách, jimiž je Česká republika vázána; při provádění úkonů trestního řízení lze do těchto práv osob, jichž se takové úkony dotýkají, zasahovat jen v odůvodněných případech na základě zákona a v nezbytné míře pro zajištění účelu trestního řízení.** K obsahu petic zasahujících do plnění těchto povinností orgány činné v trestním řízení nepřihlízejí.

(5) Orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhopvat a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezbavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.

(6) Orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

(7) Všechny orgány činné v trestním řízení spolupracují se zájmovými sdruženími občanů a využívají jejich výchovného působení.

(8) Trestní stíhání před soudy je možné jen na základě obžaloby nebo návrhu na potrestání, které podává státní zástupce. Veřejnou žalobu v řízení před soudem zastupuje státní zástupce.

(9) V trestním řízení před soudem rozhoduje senát nebo samosoudce; předseda senátu nebo samosoudce rozhodují sami jen tam, kde to zákon výslovně stanoví. Rozhoduje-li v přípravném řízení soud v prvním stupni, rozhodnutí činí soudce.

(10) Trestní věci se před soudem projednávají veřejně tak, aby se občané mohli projednávání zúčastnit a jednání sledovat. Při hlavním líčení a veřejném zasedání smí být veřejnost vyloučena jen v případech výslovně stanovených v tomto nebo zvláštním zákoně.

(11) Jednání před soudy je ústní; důkaz výpověďmi svědků, znalců a obviněného se provádí zpravidla tak, že se tyto osoby vyslýchají.

(12) Při rozhodování v hlavním líčení, jakož i ve veřejném ~~i neveřejném~~, **vazebním a neveřejném** zasedání smí soud přihlídnout jen k těm důkazům, které byly při tomto jednání provedeny.

(13) Ten, proti němuž se trestní řízení vede, musí být v každém období řízení poučen o právech umožňujících mu plné uplatnění obhajoby a o tom, že si též může zvolit obhájce; všechny orgány činné v trestním řízení jsou povinny umožnit mu uplatnění jeho práv.

(14) Orgány činné v trestním řízení vedou řízení a vyhotovují svá rozhodnutí v českém jazyce. Každý, kdo prohlásí, že neovládá český jazyk, je oprávněn používat před orgány činnými v trestním řízení svého mateřského jazyka nebo jazyka, o kterém uvede, že ho ovládá.

Věcná příslušnost

§ 16

Řízení v prvním stupni koná, jestliže tento zákon nestanoví něco jiného, okresní soud.

§ 17

(1) Krajský soud koná v prvním stupni řízení o trestných činech, pokud na ně zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož dolní hranice činí nejméně pět let, nebo pokud za ně lze uložit výjimečný trest. O trestných činech

a) **zabití, vraždy novorozeného dítěte matkou**, neoprávněného odebrání tkání a orgánů, nedovoleného nakládání s tkáněmi a orgány, odběru tkáně, orgánu a provedení transplantace za úplatu, nedovoleného nakládání s lidským embryem a lidským genomem, obchodování s lidmi,

b) spáchaných prostřednictvím investičních nástrojů, které jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu nebo o jejichž přijetí k obchodování na regulovaném trhu bylo požádáno,

nebo jejich padělků a napodobenin, pokud jejich zákonným znakem je způsobení značné škody nebo získání značného prospěchu,

c) porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže, manipulace s kurzem investičních nástrojů, zneužití informace a postavení v obchodním styku, poškození finančních zájmů Evropských společenství, porušení předpisů o kontrole vývozu zboží a technologií dvojího užití, porušení povinností při vývozu zboží a technologií dvojího užití, zkreslení údajů a nevedení podkladů ohledně vývozu zboží a technologií dvojího užití, provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence, porušení povinnosti v souvislosti s vydáním povolení a licence pro zahraniční obchod s vojenským materiálem, zkreslení údajů a nevedení podkladů ohledně zahraničního obchodu s vojenským materiálem, vývoje, výroby a držení zakázaných bojových prostředků a

d) sabotáže, zneužití zastupování státu a mezinárodní organizace, vyzvědačství, ohrožení utajované informace, spolupráce s nepřítelem, styků ohrožujících mír, použití zakázaného bojového prostředku a nedovoleného vedení boje, plenění v prostoru válečných operací,

koná v prvním stupni řízení krajský soud i tehdy, je-li dolní hranice trestu odnětí svobody nižší.

(2) Krajský soud koná v prvním stupni řízení též o trestném činu opilství v případech, že čin jinak trestný, jehož se dopustil pachatel ve stavu nepřičetnosti, který si zaviněně přivodil, naplňuje znaky skutkové podstaty některého z trestných činů, u nichž je stanovena příslušnost krajského soudu podle odstavce 1.

~~(2)~~ **(3)** Krajský soud koná v prvním stupni řízení též o dílčích útocích pokračujícího trestného činu, jestliže postupem podle § 45 trestního zákoníku přichází v tomto řízení v úvahu rozhodnutí o vině některého z trestných činů uvedených v odstavci 1 **nebo 2**.

§ 30

(1) Z vykonávání úkonů trestního řízení je vyloučen soudce nebo přísedící, státní zástupce, policejní orgán nebo osoba v něm služebně činná, u něhož lze mít pochybnosti, že pro poměr k projednávané věci nebo k osobám, jichž se úkon přímo dotýká, k jejich obhájcům, zákonným zástupcům a zmocněncům, nebo pro poměr k jinému orgánu činnému v trestním řízení nemůže nestranně rozhodovat. Úkony, které byly učiněny vyloučenými osobami, nemohou být podkladem pro rozhodnutí v trestním řízení.

(2) Soudce nebo přísedící je dále vyloučen z vykonávání úkonů trestního řízení, jestliže byl v projednávané věci činný jako státní zástupce, policejní orgán, společenský zástupce, obhájce nebo jako zmocněnec zúčastněné osoby nebo poškozeného. Po podání obžaloby je vyloučen z vykonávání úkonů trestního řízení soudce, který v projednávané věci v přípravném řízení nařídil domovní prohlídku **nebo prohlídku jiných prostor a pozemků**, vydal příkaz k zatčení nebo rozhodoval o vazbě osoby, na niž byla poté podána obžaloba.

(3) Z rozhodování u soudu vyššího stupně je kromě toho vyloučen soudce nebo přísedící, který se zúčastnil rozhodování u soudu nižšího stupně, a naopak. Z rozhodování o stížnosti u nadřízeného orgánu je vyloučen státní zástupce, který napadené rozhodnutí učinil anebo dal k němu souhlas nebo pokyn.

(4) Z řízení o přezkumu příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu je vyloučen soudce, který se zúčastnil rozhodování v předchozím řízení. Soudce, který se účastnil rozhodování v řízení o přezkumu příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, je v dalším řízení vyloučen z rozhodování.

§ 36

(1) Obviněný musí mít obhájce už v přípravném řízení,

- a) je-li ve vazbě, ve výkonu trestu odnětí svobody, **ve výkonu zabezpečovací detence** nebo na pozorování v zdravotnickém ústavu (§ 116 odst. 2),
- b) je-li zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, nebo
- c) jde-li o řízení proti uprchlému.

(2) Obviněný musí mít obhájce také tehdy, považuje-li to soud a v přípravném řízení státní zástupce za nutné, zejména proto, že vzhledem k tělesným nebo duševním vadám obviněného mají pochybnosti o jeho způsobilosti náležitě se hájit.

(3) Koná-li se řízení o trestném činu, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice převyšuje pět let, musí mít obviněný obhájce už v přípravném řízení.

(4) Obviněný musí mít obhájce též

- a) v hlavním líčení konaném ve zjednodušeném řízení proti zadrženému,
- b) v řízení, v němž se rozhoduje o uložení nebo změně zabezpečovací detence nebo o uložení nebo změně ochranného léčení, s výjimkou ochranného léčení protialkoholního,
- c) má-li se vyjádřit k tomu, zda se vzdává práva na uplatnění zásady speciality v řízení po vydání z cizího státu,
- d) v řízení o vydání do cizího státu nebo o předání do jiného členského státu Evropské unie,
- e) v řízení o dalším předání do jiného členského státu Evropské unie, nebo
- f) v řízení o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí, ~~v řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních, kterým byl uložen peněžitý trest nebo pokuta, a v řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o propadnutí nebo zabrání majetku kterým byl uložen~~ **nepodmíněný trest odnětí svobody nebo byl přeměněn podmíněný trest nebo jiný trest na nepodmíněný trest odnětí svobody, nebo kterým bylo uloženo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody.**

§ 36a

(1) Ve vykonávacím řízení, v němž soud rozhoduje ve veřejném zasedání, musí mít odsouzený obhájce,

- a) je-li zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena,
- b) je-li ve vazbě, nebo
- c) jsou-li pochybnosti o jeho způsobilosti náležitě se hájit,

(2) V řízení o stížnosti pro porušení zákona, v řízení o dovolání a v řízení o návrhu na povolení obnovy musí mít odsouzený obhájce,

- a) jde-li o případy uvedené v § 36 odst. 1 písm. a) nebo b),
- b) jde-li o trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice převyšuje pět let,
- c) jsou-li pochybnosti o jeho způsobilosti náležitě se hájit,
- d) jde-li o řízení proti odsouzenému, který zemřel.

§ 36b

(1) Je-li dán důvod nutné obhajoby podle § 36 odst. 3 nebo § 36a odst. 2 písm. b), může se obviněný obhájce vzdát, nejde-li o trestný čin, za který lze uložit výjimečný trest. Obviněný se může obhájce vzdát i v případě nutné obhajoby podle § 36 odst. 4 písm. a).

(2) Vzdání se obhájce podle odstavce 1 může obviněný učinit pouze výslovným písemným prohlášením po předchozí poradě s obhájcem. Prohlášení může obviněný učinit také ústně do protokolu u orgánu činného v trestním řízení, který vede řízení.

(3) Prohlášení o vzdání se obhájce může obviněný vzít kdykoli zpět. Spolu se zpětvzetím prohlášení musí obviněný předložit plnou moc obhájce, kterého si zvolil, nebo požádat o jeho ustanovení; pokud tak neučiní, má se za to, že si obhájce nezvolil a obhájce se mu neprodleně ustanoví. Vzal-li obviněný své prohlášení o vzdání se obhájce zpět, nemůže se obhájce znovu vzdát.

(4) Úkony provedené od doručení prohlášení o vzdání se obhájce orgánu činnému v trestním řízení do jeho zpětvzetí není třeba opakovat jen z důvodu, že obviněný neměl v této době obhájce.

§ 39

(1) Obhájce ustanoví, a pominou-li důvody nutné obhajoby, ustanovení zruší předseda senátu a v přípravném řízení soudce.

(2) Pro účely ustanovení obhájce soud vede abecedně uspořádaný pořadník advokátů (dále jen "pořadník"), kteří souhlasí s výkonem obhajoby jako ustanovení obhájci u tohoto soudu a mají v jeho obvodu, popřípadě sídle, své sídlo. U obvodních soudů v Praze se za sídlo advokáta považuje hlavní město Praha. Nelze-li ustanovit advokáta z tohoto pořadníku, ustanoví soud advokáta z pořadníku advokátů nadřízeného soudu.

(3) Advokáti vedení v pořadníku jsou ustanovováni jako obhájci jednotlivým obviněným postupně tak, jak za sebou následují jejich příjmení v pořadníku. Byl-li by tímto způsobem ustanoven advokát, u kterého jsou dány důvody k vyloučení z obhajoby, nebo nemohl-li by být advokát ustanoven z jiných důvodů, ustanoví se první následný advokát, u kterého tyto důvody nejsou. **Vzdal-li se obviněný ustanoveného obhájce prohlášením podle § 36b a následně vzal toto prohlášení zpět, ustanoví se mu též obhájce, je-li to možné.**

(4) Dojde-li ke spojení věcí ke společnému projednání a rozhodnutí a obviněnému byl v každé z těchto věcí ustanoven obhájce, předseda senátu a v přípravném řízení soudce zruší

ustanovení těch obhájců, kteří byli ustanoveni později. Došlo-li k ustanovení obhájců současně, zruší ustanovení těch obhájců, kteří byli ustanoveni v řízení o méně závažném trestném činu.

HLAVA TŘETÍ

Obecná ustanovení o úkonech trestního řízení

§ 52

Způsob provádění úkonů trestního řízení

Při provádění úkonů trestního řízení se musí jednat s osobami na úkonu zúčastněnými tak, jak to vyžaduje význam a výchovný účel trestního řízení; vždy je nutno šetřit jejich osobnosti a jejich ústavou zaručených práv.

§ 52a

Je-li to potřebné pro ochranu práv osob, zejména s ohledem na jejich věk nebo zdravotní stav, nebo vyžadují-li to bezpečnostní anebo jiné závažné důvody, lze při provádění úkonů trestního řízení využívat technické zařízení pro přenos obrazu a zvuku (dále jen „videokonferenční zařízení“), umožňuje-li to povaha těchto úkonů a je-li to technicky možné.

§ 53

(1) Soud, státní zástupce a policejní orgán vykonávají jednotlivé úkony trestního řízení ve svém obvodu zpravidla sami. Mimo svůj obvod vykonávají jednotlivé úkony trestního řízení dožádáním okresního soudu, státního zástupce nebo policejního orgánu, v jehož obvodu má být úkon proveden, **nebo prostřednictvím videokonferenčního zařízení; není-li úkon prováděn prostřednictvím videokonferenčního zařízení, vykonají jej mimo svůj obvod sami, jen** ; jestliže věc nesnese odkladu nebo je-li toho pro řádné posouzení věci nezbytně třeba, ~~vykonají však úkon i mimo svůj obvod sami.~~

(2) Nejvyšší soud, vrchní soud a krajský soud mohou jednotlivé úkony i ve svém obvodu vykonat dožádáním okresního soudu, v jehož obvodu má být úkon proveden; Nejvyšší soud a vrchní soud to mohou učinit též dožádáním krajského soudu.

§ 55a

Použití zvláštních prostředků při protokolaci

(1) K zachycení průběhu úkonu lze podle potřeby využít i těsnopisného zápisu, který se pak spolu s přepisem do obvyčejného písma připojí k protokolu, případně zvukového nebo obrazového záznamu, anebo i jiného vhodného prostředku. **Je-li při provádění úkonu využito videokonferenčního zařízení, pořizuje se zvukový a obrazový záznam vždy.**

(2) Byl-li o úkonu pořízen vedle protokolu i zvukový nebo obrazový záznam, poznamená se tato okolnost v protokolu sepsaném o úkonu, v němž se vedle údajů o čase, místě a způsobu jeho provedení uvede též údaj o použitém prostředku. Technický nosič záznamu se připojí ke spisu nebo se ve spise uvede, kde je uložen.

§ 55b

Některé zvláštnosti protokolace v řízení před soudem

(1) O průběhu hlavního líčení je, nerozhodne-li z důležitých důvodů předseda senátu jinak, pořizován zvukový záznam; **ustanovení § 55a odst. 1 věty druhé tím není dotčeno.**

(2) Je-li jako zapisovatel přibrán vyšší soudní úředník nebo protokolující úředník, protokol se nediktuje, ale samostatně jej podle zvukového záznamu pořizuje vyšší soudní úředník nebo protokolující úředník.

(3) Výpovědi osob, které již byly vyslechnuty, se do protokolu o hlavním líčení nebo ve veřejném zasedání zapisují jen potud, pokud obsahují odchylky nebo dodatky k dřívějším výpovědím nebo vysvětlením. Státní zástupce nebo obviněný mohou žádat, aby výpověď učiněná v řízení před soudem nebo její část byla doslovně zaprotokolována; předseda senátu takové žádosti vyhoví, pokud předmětem výpovědi není jen opakování toho, co je již zachyceno v protokolu.

(4) Protokol o hlavním líčení nebo veřejném zasedání není třeba písemně vyhotovovat, jestliže obviněný a státní zástupce prohlásí, že se vzdávají opravného prostředku proti rozhodnutí a na písemném vyhotovení protokolu o hlavním líčení nebo veřejném zasedání netrvali, anebo žádná z oprávněných osob nepodá opravný prostředek a rozhodnutí nabude právní moci. V takovém případě vyhotoví vyšší soudní úředník nebo protokolující úředník stručný záznam o průběhu hlavního líčení nebo veřejného zasedání, ve kterém uvede místo a dobu trvání hlavního líčení nebo veřejného zasedání, přítomné osoby, výrok rozhodnutí s uvedením zákonných ustanovení, jichž bylo použito, a vyjádření oprávněných osob o využití opravných prostředků.

(5) Byl-li zvukový záznam pořízen o průběhu úkonu před soudem a není-li dán důvod k postupu podle odstavce 4, zaznamenaná se jeho podstatný obsah již v průběhu úkonu nebo bezprostředně po jeho ukončení do protokolu.

(6) V řízení před soudem odpovídá za správnost a úplnost protokolace vyšší soudní úředník nebo protokolující úředník, pokud byl přibrán jako zapisovatel.

(7) Zvukový záznam se uchovává na nosiči informací spolu se spisem, a není-li jeho připojení ke spisu možné, poznamená se do protokolu nebo stručného záznamu místo jeho uložení. Výmaz zvukového záznamu nelze provést před skartací spisem.

(8) Provádí-li se úkon mimo budovu soudu a zvukový záznam nelze pořídit, přibere se k úkonu zapisovatel a předseda senátu mu protokol diktuje.

§ 56

Podpisování protokolu

(1) Protokol o hlavním líčení a o veřejném a neveřejném zasedání podpisuje předseda senátu a zapisovatel; jiné protokoly podepíše ten, kdo úkon vykonal, a osoba, které se úkon týká, popřípadě zapisovatel, tlumočník, znalec nebo jiná osoba přivzatá k úkonu. **Je-li úkon prováděn prostřednictvím videokonferenčního zařízení, osoba, již se úkon týká, protokol nepodepisuje.** Má-li protokol o výsledku více stránek, musí vyslychaná osoba podepsat každou stránku protokolu. Odmítne-li vyslychaný nebo jiná osoba přivzatá k úkonu protokol podepsat, uvede se to v protokolu s poznamenáním důvodu odmítnutí.

(2) Nemůže-li předseda senátu pro překážku delšího trvání podepsat protokol o hlavním líčení nebo o veřejném či neveřejném zasedání, podepíše jej jiný člen senátu. Je-li tato překážka u jiné osoby nebo u samosoudce, poznamená se v protokolu důvod, proč podpis odpadl.

§ 64

Doručování do vlastních rukou

(1) Do vlastních rukou se doručuje

- a) obviněnému obžaloba, návrh na potrestání a předvolání,
- b) osobám oprávněným podat proti rozhodnutí opravný prostředek opis tohoto rozhodnutí,
- c) jiná písemnost, jestliže to předseda senátu, státní zástupce nebo policejní orgán z důležitých důvodů nařídí.

~~(2) Nebyl-li adresát zásilky, kterou je třeba doručit do vlastních rukou, zastížen, zásilka se uloží a adresát se vhodným způsobem vyrozumí, kde si ji může vyzvednout. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedověděl, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, nebo uvedenou adresu označil pro účely doručování.~~

(2) Nebyl-li adresát písemnosti, kterou je třeba doručit do vlastních rukou, zastížen, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyrozumí, kde si ji může vyzvednout.

(3) Písemnost se ukládá

- a) u okresního soudu, v jehož obvodu je místo doručení, nebo u soudu, který má sídlo v místě doručení, jestliže ji doručuje soudní doručovatel nebo orgán justiční stráže,
- b) u státního zastupitelství, v jehož obvodu je místo doručení, nebo u státního zastupitelství, které má sídlo v místě doručení, jestliže ji doručuje doručovatel státního zastupitelství nebo orgán justiční stráže,
- c) u pošty, jestliže se doručuje prostřednictvím pošty,
- d) u orgánu obce, jestliže se doručuje prostřednictvím orgánu obce,
- e) u příslušného orgánu policie, jestliže doručuje písemnost sám, anebo ji doručuje soud nebo státní zastupitelství prostřednictvím policejního orgánu.

~~(4) Uložit doručovanou zásilku podle odstavce 2 nelze, doručuje-li se~~

- ~~a) obviněnému usnesení o zahájení trestního stíhání, obžaloba, návrh na potrestání, rozsudek, trestní příkaz nebo předvolání k hlavnímu líčení nebo veřejnému zasedání,~~
- ~~b) jiná písemnost, jestliže to předseda senátu, státní zástupce, nebo policejní orgán z důležitých důvodů nařídí.~~

~~(5) Je-li uložení doručované zásilky vyloučeno, musí to odesílatel na zápisce nápadně vyznačit.~~

(4) Nevyzvedne-li si adresát písemnost do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedověděl, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, nebo uvedenou adresu označil pro účely doručování. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže odesílatel vyloučí vhození písemnosti do schránky.

Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílateli a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce.

(5) Odstavec 4 se neužije, doručuje-li se

a) obviněnému usnesení o zahájení trestního stíhání, obžaloba, návrh na potrestání, rozsudek, trestní příkaz nebo předvolání k hlavnímu líčení nebo veřejnému zasedání,

b) jiná písemnost, jestliže to předseda senátu, státní zástupce, nebo policejní orgán z důležitých důvodů nařídí.

Je-li doručení podle odstavce 4 vyloučeno, musí to odesílatel na zásilce nápadně vyznačit. Doručující orgán v takovém případě vrátí písemnost odesílateli po marném uplynutí lhůty 10 dnů ode dne jejího uložení.

ODDÍL PRVNÍ

Vazba

§ 67

Důvody vazby

Obviněný smí být vzat do vazby jen tehdy, jestliže z jeho jednání nebo dalších konkrétních skutečností vyplývá důvodná obava,

a) že uprchne nebo se bude skrývat, aby se tak trestnímu stíhání nebo trestu vyhnul, zejména nelze-li jeho totožnost hned zjistit, nemá-li stále bydliště anebo hrozí-li mu vysoký trest,

b) že bude působit na dosud nevyslechnuté svědky nebo spoluobviněné nebo jinak mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání, nebo

c) že bude opakovat trestnou činnost, pro niž je stíhán, dokoná trestný čin, o který se pokusil, nebo vykoná trestný čin, který připravoval nebo kterým hrozil,

a dosud zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhání, byl spáchán, má všechny znaky trestného činu, jsou zřejmé důvody k podezření, že tento trestný čin spáchal obviněný, a s ohledem na osobu obviněného, povahu a závažnost trestného činu, pro který je stíhán, nelze v době rozhodování účelu vazby dosáhnout jiným opatřením.

§ 68

(1) Vzít do vazby lze toliko osobu, proti níž bylo zahájeno trestní stíhání. Rozhodnutí o vazbě musí být odůvodněno též skutkovými okolnostmi. ~~O vzetí do vazby rozhoduje soud a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce.~~

(2) Vzít do vazby nelze obviněného, který je stíhán pro úmyslný trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje dvě léta, nebo pro trestný čin spáchaný z nedbalosti, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje tři léta.

- (3) Omezení uvedená v odstavci 2 se neužijí, jestliže obviněný
- a) uprchl nebo se skrýval,
 - b) opakovaně se nedostavil na předvolání a nepodařilo se jej předvést ani jinak zajistit jeho účast při úkonu trestního řízení,
 - c) je neznámé totožnosti a dostupnými prostředky se ji nepodařilo zjistit,
 - d) již působil na svědky nebo spoluobviněné nebo jinak mařil objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání, nebo
 - e) ~~pokračoval v trestné činnosti, pro niž je stíhán.~~

e) již opakoval trestnou činnost, pro niž je stíhán, nebo v takové trestné činnosti pokračoval, nebo byl za takovou trestnou činnost v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán.

(4) Omezení uvedená v odstavci 2 pro úmyslný trestný čin se neužijí, jestliže je dán důvod vazby uvedený v § 67 písm. c) a s přihlédnutím k povaze takového trestného činu vyžaduje vzetí do vazby účinná ochrana poškozeného, zejména ochrana jeho života, zdraví nebo jiného obdobného zájmu.

§ 69

Příkaz k zatčení

(1) Jestliže je dán některý z důvodů vazby (§ 67) a obviněného nelze předvolat, předvést nebo zadržet a zajistit tak jeho přítomnost u výslechu, vydá v přípravném řízení soudce na návrh státního zástupce a v řízení před soudem předseda senátu příkaz, aby byl obviněný zatčen.

(2) Příkaz k zatčení musí vedle údajů zajišťujících, že obviněný nebude zaměněn s jinou osobou, obsahovat stručný popis skutku, pro nějž je obviněný stíhán, označení trestného činu, který se v tomto skutku spatřuje, a přesný popis důvodů, pro které se příkaz k zatčení vydává.

(3) Zatčení provedou na podkladě příkazu policejní orgány, které jsou též povinny, je-li toho k provedení příkazu třeba, vypátrat pobyt obviněného.

(4) Policejní orgán, který obviněného na základě příkazu zatkl, je povinen ho neodkladně, nejpozději však do 24 hodin, dodat ~~nejbližšímu věcně příslušnému soudu~~ **soudu, jehož soudce příkaz vydal, nebo na místo umožňující tomuto soudu provést výslech prostřednictvím videokonferenčního zařízení; není-li to výjimečně možné vzhledem k nepředvídatelným okolnostem, musí být obviněný dodán nejpozději 24 hodin od zatčení jinému věcně příslušnému soudu.** ~~Nemá-li nejblíže věcně příslušný soud úplný a jasný obraz o skutečnostech důležitých pro trestní řízení v dané věci, prostřednictvím informačních a komunikačních technologií, je policejní orgán, který obviněného na základě příkazu zatkl, povinen dodat soudu, jehož soudce příkaz vydal.~~ Nestane-li se tak, musí být obviněný propuštěn na svobodu.

~~(5) Soudec, jemuž byl obviněný dodán, musí obviněného neprodleně vyslechnout, rozhodnout o vazbě a rozhodnutí oznámit obviněnému do 24 hodin od doby, kdy mu byl~~

~~obviněný dodán. Provádí-li výslech obviněného jiný věcně příslušný soudce, informuje o jeho výsledku soudce věcně příslušného soudu, který příkaz k zatčení vydal. Tento soudce po získání informace o výsledku rozhodne o vazbě a své rozhodnutí oznámí prostřednictvím soudce provádějícího výslech obviněnému. Není-li obviněnému oznámeno rozhodnutí do 24 hodin od doby, kdy byl dodán soudu nebo soudci provádějícímu jeho výslech, musí být obviněný propuštěn na svobodu. Obviněný má právo požadovat, aby obhájce byl přítomen při jeho výslechu, pokud je v uvedené lhůtě dosažitelný.~~

(5) Soudce soudu, který příkaz k zatčení vydal, musí obviněného neprodleně vyslechnout, rozhodnout o vazbě a rozhodnutí oznámit obviněnému do 24 hodin od doby, kdy byl obviněný dodán na místo výslechu. Provádí-li výslech obviněného výjimečně jiný věcně příslušný soudce, jemuž byl obviněný dodán vzhledem k nepředvídatelným okolnostem, informuje o jeho výsledku soudce soudu, který příkaz k zatčení vydal. Tento soudce po získání informace o výsledku rozhodne o vazbě a své rozhodnutí oznámí prostřednictvím soudce provádějícího výslech obviněnému. Není-li obviněnému oznámeno rozhodnutí do 24 hodin od doby, kdy byl dodán na místo výslechu, musí být propuštěn na svobodu. Obviněný má právo požadovat, aby obhájce byl přítomen při jeho výslechu, pokud je v uvedené lhůtě dosažitelný.

(6) V řízení před soudem rozhodne o vazbě zatčeného soudce.

(7) Obviněného, který byl vzat do vazby, dodají do místa výkonu vazby policejní orgány.

§ 70

Vyrozumění o ~~vzetí do vazby~~ **vazbě**

O vzetí do vazby je třeba bez průtahů vyrozumět některého rodinného příslušníka obviněného, jakož i jeho zaměstnavatele; to neplatí, prohlásí-li obviněný, že s takovým vyrozuměním nesouhlasí, ledaže jde o vyrozumění rodinného příslušníka mladistvého. O vzetí do vazby příslušníka ozbrojených sil nebo ozbrojeného sboru je třeba vyrozumět též jeho velitele nebo náčelníka. Nestanoví-li jinak vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, vyrozumí ~~soud~~ **se** o vzetí cizince do vazby, **jakož i o jeho propuštění z vazby**, též konzulární úřad státu, jehož je cizinec občanem.

§ 70a

(1) Příslušnou věznicí je třeba bez průtahů vyrozumět o

- a) vzetí obviněného do vazby,
- b) změně důvodů vazby,
- c) rozhodnutí o dalším trvání vazby,
- d) rozhodnutí o propuštění obviněného z vazby,
- e) zákonném označení trestných činů, pro které je obviněný stíhán, nebo o jeho změně,
- f) jménu, příjmení a adrese obhájce, který obviněného zastupuje,

- g) osobních údajích spoluobviněného, pokud se nachází ve vazbě,
- h) postoupení věci jinému orgánu činnému v trestním řízení,
- i) podání obžaloby nebo o pravomocném rozhodnutí o vrácení věci státnímu zástupci k došetření,
- j) podání žádosti poškozeným nebo svědkem podle § 44a.

(2) Poškozený nebo svědek, který podal žádost podle § 44a, se vhodným způsobem vyrozumí o propuštění obviněného z vazby nebo o jeho uprchnutí z vazby v den, kdy k této skutečnosti došlo.

(3) Vyrozumění podle odstavců 1 a 2 provede orgán činný v trestním řízení, který vede řízení v době, kdy došlo ke skutečnosti, kterou je třeba věznici oznámit; vrácení věci státnímu zástupci k došetření oznamuje soud, který takové rozhodnutí v prvním stupni učinil.

Trvání vazby

§ 71

~~(1) Orgány činné v trestním řízení jsou povinny vyřizovat vazební věci přednostně s největším urychlením.~~

~~(2) Vazba může trvat v přípravném řízení a v řízení před soudem jen nezbytně nutnou dobu. Vazba z důvodu uvedeného v § 67 písm. b) může trvat nejdéle tři měsíce; pokud bylo zjištěno, že obviněný již působil na svědky nebo spoluobviněné nebo jinak mařil objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání, rozhodne v přípravném řízení o ponechání obviněného ve vazbě na návrh státního zástupce soudce a po podání obžaloby soud. Nebyl-li obviněný, který není ve vazbě současně i z jiného důvodu, propuštěn na svobodu před uplynutím této lhůty, musí být z vazby z důvodu uvedeného v § 67 písm. b) propuštěn nejpozději den následující po uplynutí uvedené lhůty.~~

~~(3) Jestliže doba trvání vazby v přípravném řízení dosáhne tří měsíců, je státní zástupce povinen do pěti pracovních dnů po uplynutí této doby rozhodnout, zda se obviněný ponechává i nadále ve vazbě, nebo zda se z vazby propouští na svobodu.~~

~~(4) Rozhodne-li státní zástupce, že obviněný se ponechává ve vazbě, je povinen nejpozději do tří měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí znovu rozhodnout o tom, zda se obviněný ponechává i nadále ve vazbě, nebo zda se obviněný propouští z vazby na svobodu. Ponechat obviněného ve vazbě lze, jen pokud nebylo možné pro obtížnost věci nebo z jiných závažných důvodů trestní stíhání v této lhůtě skončit a propuštěním obviněného na svobodu hrozí, že bude zmařeno nebo podstatně ztíženo dosažení účelu trestního stíhání.~~

~~(5) Soud je povinen nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy u něj byla podána obžaloba nebo kdy mu byl doručen spis na základě rozhodnutí o postoupení nebo přikázání věci obviněného, který je ve vazbě, rozhodnout, zda se obviněný ve vazbě ponechává, nebo zda se obviněný propouští z vazby na svobodu.~~

~~(6) Ponechá-li soud obviněného ve vazbě, nebo rozhodne-li soud o vzetí obviněného do vazby až po podání obžaloby, je povinen postupovat obdobně, jako je uvedeno v odstavci 4.~~

~~(7) Jestliže doba trvání vazby stanovená podle odstavce 5 nebo 6 skončí v průběhu řízení o oprávněm prostředku před nadřazeným soudem, je k rozhodnutí o ponechání obviněného ve vazbě nebo o jeho propuštění na svobodu příslušný tento nadřazený soud.~~

~~(8) Celková doba vazby v trestním řízení nesmí přesáhnout~~

~~a) jeden rok, je-li vedeno trestní stíhání pro trestný čin, o kterém je příslušný konat řízení samosoudce,~~

~~b) dva roky, je-li vedeno trestní stíhání pro trestný čin, o kterém je příslušný v prvním stupni konat řízení senát okresního nebo krajského soudu, nejde-li o trestný čin uvedený v písmenech c) a d),~~

~~e) tři roky, je-li vedeno trestní stíhání pro zvlášť závažný zločin, nejde-li o trestný čin uvedený v písmenu d),~~

~~d) čtyři roky, je-li vedeno trestní stíhání pro zločin, za který lze podle trestního zákona uložit výjimečný trest.~~

~~(9) Z doby uvedené v odstavci 8 jedna třetina připadá na přípravné řízení a dvě třetiny na řízení před soudem. Po uplynutí této doby je třeba obviněného ihned propustit na svobodu. Je-li obviněný stíhán pro dva nebo více trestných činů, je pro určení této doby rozhodující čin nejprísněji trestný. Jestliže v průběhu řízení vyjde najevo, že skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhání, je jiným trestným činem, a délka vykonané vazby již přesáhla dobu určenou podle předchozí věty, obviněný musí být z vazby propuštěn na svobodu nejpozději do patnácti dnů ode dne, kdy došlo k upozornění na změnu právní kvalifikace skutku, i když některý vazební důvod trvá.~~

~~(10) Lhůta trvání vazby se počítá ode dne, kdy došlo k zatčení nebo zadržení obviněného, anebo nepředcházelo-li zatčení nebo zadržení, ode dne, kdy došlo na základě rozhodnutí o vazbě k omezení osobní svobody obviněného. Při vrácení věci státnímu zástupci k došetření pokračuje běh lhůty uvedené v odstavci 3 ode dne, kdy byl spis doručen státnímu zástupci.~~

~~(11) Délka trvání vazby, o níž bylo rozhodnuto podle § 265o odst. 2, § 275 odst. 3, § 287 nebo § 314k odst. 1, se posuzuje samostatně a nezávisle na vazbě v původním řízení.~~

~~§ 71a~~

~~Pokud byl soudem vyhlášen odsuzující rozsudek, kterým byl obviněný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody za zvlášť závažný zločin, neplatí lhůty pro trvání vazby podle § 71 odst. 8 a 9 až do nařízení výkonu uloženého trestu odnětí svobody.~~

~~§ 72~~

~~(1) Všechny orgány činné v trestním řízení jsou povinny průběžně zkoumat, zda důvody vazby ještě trvají nebo se nezměnily. Soud tak činí v přípravném řízení pouze v řízení o stížnosti proti rozhodnutí uvedenému v § 146a odst. 1 písm. a).~~

~~(2) Obviněný musí být ihned propuštěn na svobodu, jestliže~~
~~a) pomine důvod vazby, nebo~~

~~b) je zřejmé, že vzhledem k osobě obviněného a k okolnostem případu trestní stíhání nepovede k uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, a obviněný se nedopustil jednání uvedeného v § 68 odst. 3.~~

~~(3) Obviněný má právo kdykoliv žádat o propuštění na svobodu. O takové žádosti musí soud neodkladně, nejpozději do pěti pracovních dnů, rozhodnout. Byla-li žádost zamítnuta, může ji obviněný, neuvede-li v ní jiné důvody, opakovat až po uplynutí čtrnácti dnů od právní moci rozhodnutí.~~

~~(4) Souhlasí-li státní zástupce s propuštěním obviněného na svobodu, může v řízení před soudem o propuštění z vazby rozhodnout předseda senátu.~~

§ 71

Přezkoumávání trvání důvodů vazby

(1) Orgány činné v trestním řízení jsou povinny průběžně zkoumat, zda důvody vazby u obviněného ještě trvají nebo se nezměnily a zda nelze vazbu nahradit některým z opatření uvedených v § 73 a 73a. Přihlížejí při tom také k tomu, zda ponechání obviněného ve vazbě vyžaduje obtížnost věci nebo jiné závažné důvody, pro které nelze trestní stíhání skončit, a zda by propuštěním obviněného z vazby bylo zmařeno nebo podstatně ztěženo dosažení účelu trestního stíhání. Soudce tak činí v přípravném řízení pouze při rozhodování o

- a) žádosti obviněného o propuštění z vazby,**
- b) návrhu státního zástupce na rozhodnutí o ponechání obviněného ve vazbě,**
- c) změně důvodů vazby, jestliže byl shledán nový důvod vazby, a**
- d) stížnosti proti usnesení státního zástupce o vazbě.**

(2) Obviněný musí být neprodleně propuštěn z vazby, jestliže

- a) pomine důvod vazby, nebo**
- b) je-li zřejmé, že vzhledem k osobě obviněného a k povaze a závažnosti věci trestní stíhání nepovede k uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, a nejsou-li dány okolnosti uvedené v § 68 odst. 3 a 4.**

§ 71a

Žádost o propuštění z vazby

Obviněný má právo kdykoli po právní moci rozhodnutí o vzetí do vazby žádat o propuštění z vazby. Za žádost o propuštění z vazby se považuje i návrh obviněného na přijetí některého z opatření nahrazujících vazbu. O takové žádosti musí být rozhodnuto

bez zbytečného odkladu. Byla-li žádost zamítnuta, může ji obviněný, neuvede-li v ní jiné důvody, opakovat až po uplynutí 30 dnů od právní moci posledního rozhodnutí, kterým byla zamítnuta jeho žádost o propuštění z vazby, nebo kterým bylo rozhodnuto o dalším trvání vazby nebo o změně důvodů vazby.

§ 72

Rozhodování o dalším trvání vazby

(1) Nejpozději každých šest měsíců od právní moci rozhodnutí o vzetí do vazby nebo právní moci jiného rozhodnutí o vazbě je v přípravném řízení soudce povinen rozhodnout na návrh státního zástupce o tom, zda se obviněný i nadále ponechává ve vazbě, nebo zda se z vazby propouští. Jinak musí být obviněný neprodleně propuštěn z vazby.

(2) Návrh státního zástupce na vydání rozhodnutí soudce o dalším trvání vazby podle odstavce 1 je třeba doručit soudu nejpozději 15 dnů před uplynutím lhůty šesti měsíců.

(3) Soud je povinen nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy u něj byla podána obžaloba nebo kdy mu byl doručen spis na základě rozhodnutí o postoupení nebo přikázání věci obviněného, který je ve vazbě, rozhodnout, zda se obviněný ponechává i nadále ve vazbě, nebo zda se z vazby propouští; jinak musí být obviněný neprodleně propuštěn z vazby. Ponechá-li soud obviněného ve vazbě, nebo rozhodne-li soud o vzetí obviněného do vazby až po podání obžaloby, je povinen postupovat přiměřeně podle odstavce 1.

(4) Jestliže šestiměsíční lhůta pro rozhodnutí soudu o dalším trvání vazby skončí v průběhu řízení o opravném prostředku před nadřízeným soudem, je k rozhodnutí o ponechání obviněného ve vazbě nebo o jeho propuštění z vazby příslušný tento nadřízený soud; při předložení spisu jej soud, proti jehož rozhodnutí byl podán opravný prostředek, vyrozumí o konci této lhůty.

Nejvyšší přípustná doba trvání vazby

§ 72a

(1) Vazba může trvat v přípravném řízení a v řízení před soudem jen nezbytně nutnou dobu. Celková doba trvání vazby v trestním řízení nesmí přesáhnout

- a) jeden rok, je-li vedeno trestní stíhání pro přečin,
- b) dva roky, je-li vedeno trestní stíhání pro zločin,
- c) tři roky, je-li vedeno trestní stíhání pro zvlášť závažný zločin,
- d) čtyři roky, je-li vedeno trestní stíhání pro zvlášť závažný zločin, za který lze podle trestního zákona uložit výjimečný trest.

(2) Z doby uvedené v odstavci 1 připadá jedna třetina na přípravné řízení a dvě třetiny na řízení před soudem. Není-li přípravné řízení nebo řízení před soudem před uplynutím této doby skončeno, musí být nejpozději v poslední den této lhůty obviněný propuštěn z vazby. Je-li obviněný stíhán pro dva nebo více trestných činů, je pro určení této doby rozhodující čin nejpřísněji trestný. Je-li skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhání, jiným trestným činem, a délka vykonané vazby již přesáhla dobu stanovenou pro

přípravné řízení nebo řízení před soudem, obviněný musí být neprodleně propuštěn z vazby.

(3) Vazba z důvodu uvedeného v § 67 písm. b) může trvat nejdéle tři měsíce. Nebyl-li obviněný, který není ve vazbě současně i z jiného důvodu, propuštěn z vazby před uplynutím lhůty uvedené ve větě první, musí být propuštěn nejpozději poslední den této lhůty. Bylo-li zjištěno, že obviněný již působil na svědky nebo spoluobviněné nebo jinak mařil objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání [§ 68 odst. 3 písm. d)], rozhodne o ponechání obviněného ve vazbě nad stanovenou lhůtu v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce a po podání obžaloby soud.

(4) Doba trvání vazby se počítá ode dne, kdy došlo k omezení osobní svobody obviněného. Při vrácení věci státnímu zástupci k došetření pokračuje běh lhůty, která připadá na přípravné řízení, ode dne, kdy byl spis doručen státnímu zástupci.

(5) Doba trvání vazby, o níž bylo rozhodnuto v řízení o dovolání (§ 265l odst. 4 a 265o odst. 2), o stížnosti pro porušení zákona (§ 275 odst. 3), o návrhu na povolení obnovy (§ 282 odst. 2 a § 287), po zrušení výroku o trestu nálezem Ústavního soudu (§ 314k odst. 1), v řízení o výkonu trestu vyhoštění (§ 350c odst. 1), jakož i v řízení podle hlavy dvacáté páté, se posuzuje samostatně a nezávisle na vazbě v původním řízení.

§ 72b

Byl-li soudem vyhlášen rozsudek, kterým byl obviněný odsouzen pro zvlášť závažný zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, nezapočítává se doba vazby od vyhlášení takového rozsudku do nařízení výkonu uloženého trestu odnětí svobody do celkové doby trvání vazby podle § 72a odst. 1.

§ 73

Nahrazení vazby zárukou, dohledem nebo slibem

(1) Je-li dán důvod vazby uvedený v § 67 písm. a) nebo c), může orgán rozhodující o vazbě ponechat obviněného na svobodě nebo ho propustit na svobodu, jestliže

a) zájmové sdružení občanů uvedené v § 3 odst. 1, anebo důvěryhodná osoba schopná příznivě ovlivňovat chování obviněného, nabídnou převzetí záruky za další chování obviněného a za to, že se obviněný na vyzvání dostaví k soudu, státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu a že vždy předem oznámí vzdálení se z místa pobytu, a orgán rozhodující o vazbě považuje záruku vzhledem k osobě obviněného a k povaze projednávaného případu za dostatečnou a přijme ji,

b) obviněný dá písemný slib, že povede řádný život, zejména že se nedopustí trestné činnosti, na vyzvání se dostaví k soudu, státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu, vždy předem oznámí vzdálení se z místa pobytu a že splní povinnosti a dodrží omezení, která se mu uloží, a orgán rozhodující o vazbě považuje slib vzhledem k osobě obviněného a k povaze projednávaného případu za dostatečný a přijme jej, nebo

c) s ohledem na osobu obviněného a povahu projednávaného případu lze účelu vazby dosáhnout dohledem probačního úředníka nad obviněným.

(2) Soud a v přípravném řízení státní zástupce seznámí toho, kdo nabízí převzetí záruky podle odstavce 1 písm. a) a splňuje podmínky pro její přijetí, s podstatou obvinění a se skutečnostmi, v nichž je shledáván důvod vazby.

(3) Obviněný, nad nímž byl vysloven dohled probačního úředníka nahrazující vazbu, je povinen se ve stanovených lhůtách dostavit k probačnímu úředníkovi, změnit místo pobytu pouze s jeho souhlasem a podrobit se dalším omezením stanoveným ve výroku rozhodnutí, která směřují k tomu, aby se nedopustil trestné činnosti a nemařil průběh trestního řízení.

(4) V souvislosti s nahrazením vazby některým opatřením uvedeným v odstavci 1 může orgán rozhodující o vazbě současně uložit obviněnému omezení spočívající v zákazu vycestování do zahraničí. V takovém případě orgán rozhodující o vazbě vyzve obviněného nebo toho, kdo má cestovní doklad obviněného u sebe, aby mu cestovní doklad ¹⁰⁾ ve lhůtě jím stanovené vydal, jinak mu bude odejmut; na postup při odnětí cestovního dokladu se § 79 použije přiměřeně. Opis usnesení, kterým bylo rozhodnuto o uložení omezení spočívajícího v zákazu vycestování do zahraničí, které se týká státního občana České republiky, zašle orgán rozhodující o vazbě orgánu příslušnému k vydání cestovního dokladu; tento orgán také vyrozumí o vydání nebo odnětí cestovního dokladu.

(5) Obviněný, kterému bylo v souvislosti s nahrazením vazby uloženo omezení uvedené v odstavci 4, má právo kdykoliv žádat o jeho zrušení. O takové žádosti musí orgán rozhodující o vazbě rozhodnout bez zbytečného odkladu. Byla-li žádost zamítnuta, může ji obviněný, neuvede-li nové důvody, opakovat až po uplynutí tří měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

(6) Orgán, který rozhodl o zrušení omezení spočívajícího v zákazu vycestování do zahraničí, které se týká státního občana České republiky, vyrozumí o této skutečnosti bez zbytečného odkladu orgán příslušný k vydání cestovního dokladu; tento orgán rovněž vyrozumí o vrácení cestovního dokladu obviněnému.

(7) Neplní-li obviněný povinnosti uložené v souvislosti s nahrazením vazby některým opatřením uvedeným v odstavci 1 a trvají-li důvody vazby, soud a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce rozhodne o vazbě.

~~§ 73b~~

~~Orgány rozhodující o vazbě~~

~~(1) O vzetí obviněného do vazby může rozhodnout pouze soud a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce.~~

~~(2) O dalším trvání vazby obviněného rozhoduje soud a v přípravném řízení státní zástupce.~~

~~(3) O propuštění obviněného z vazby může i bez žádosti rozhodnout v přípravném řízení státní zástupce. Ten rovněž může rozhodnout o propuštění obviněného z vazby za současného nahrazení vazby zárukou, slibem, dohledem probačního úředníka nebo peněžitou zárukou. Nevyhoví-li státní zástupce žádosti o propuštění z vazby, je povinen ji do pěti pracovních dnů od doručení předložit k rozhodnutí soudu. Po podání obžaloby činí uvedená rozhodnutí soud.~~

§ 73b

Orgány rozhodující o vazbě

(1) O vzetí obviněného do vazby, nejde-li o případ uvedený v § 69 odst. 6, rozhoduje soud a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce.

(2) O žádosti obviněného o propuštění z vazby rozhoduje soud a v přípravném řízení státní zástupce. Nevyhoví-li státní zástupce žádosti o propuštění z vazby, je povinen ji nejpozději do pěti pracovních dnů od doručení předložit k rozhodnutí soudci; o tomto postupu vyrozumí obviněného. Souhlasí-li státní zástupce s propuštěním obviněného z vazby, může v řízení před soudem o propuštění z vazby rozhodnout předseda senátu.

(3) O dalším trvání vazby obviněného rozhoduje soud a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce.

(4) O změně důvodů vazby rozhoduje soud a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce; pominul-li některý z důvodů vazby, může o změně důvodů vazby rozhodnout v přípravném řízení i státní zástupce.

(5) O žádosti o zrušení omezení spočívajícího v zákazu vycestování do zahraničí, které bylo obviněnému uloženo podle § 73 odst. 4 nebo § 73a odst. 3, rozhoduje soud a v přípravném řízení státní zástupce.

(6) Rozhodnutí, kterým se obviněný propouští z vazby, může v přípravném řízení učinit i státní zástupce. V případě překročení lhůty pro rozhodnutí o dalším trvání vazby podle § 72 nebo překročení nejvyšší přípustné doby trvání vazby podle § 72a vydá soud a v přípravném řízení soudce nebo státní zástupce pouze příkaz k propuštění obviněného z vazby.

§ 73c

Zvláštní náležitosti rozhodnutí o vazbě

V odůvodnění rozhodnutí o vzetí obviněného do vazby nebo jiného rozhodnutí o vazbě, jehož důsledkem je ponechání obviněného ve vazbě, musí být kromě obecných náležitostí (§ 134) uvedeny také

- a) skutečnosti, které odůvodňují podezření ze spáchání trestného činu, pro který je obviněný stíhán,**
- b) konkrétní skutečnosti, ze kterých jsou dovozovány důvody vazby, popřípadě okolnosti uvedené v § 68 odst. 3 a 4 a v § 72a odst. 3, a**
- c) důvody, pro které nebylo možné dosáhnout účelu vazby jiným opatřením.**

§ 73d

Vazební zasedání

(1) Koná-li se hlavní líčení nebo veřejné zasedání, jehož se účastní obviněný, rozhodne soud i o vazbě, je-li to potřebné vzhledem ke stanoveným lhůtám.

(2) Rozhoduje-li soud o vzetí obviněného do vazby mimo hlavní líčení nebo veřejné zasedání, nebo rozhoduje-li soudce o vzetí do vazby v přípravném řízení, rozhoduje vždy ve vazebním zasedání.

(3) V jiných případech než uvedených v odstavcích 1 a 2 se rozhoduje ve vazebním zasedání, jestliže o to obviněný výslovně požádá, anebo soud nebo v přípravném řízení soudce považuje osobní slyšení obviněného za potřebné pro účely rozhodnutí o vazbě. Vazební zasedání však není třeba konat, i když o jeho konání obviněný výslovně požádal, jestliže

- a) obviněný se jej následně odmítl zúčastnit,
- b) obviněný byl slyšen k vazbě v posledních šesti týdnech, neuvedl žádné nové okolnosti podstatné pro rozhodnutí o vazbě nebo jím uváděné okolnosti zjevně nemohou vést ke změně rozhodnutí o vazbě,
- c) zdravotní stav obviněného neumožňuje jeho výslech, nebo
- d) obviněný se propouští z vazby.

§ 73e

Příprava vazebního zasedání

(1) Předseda senátu a v přípravném řízení soudce předvolá k vazebnímu zasedání obviněného a vyrozumí o něm státního zástupce a obhájce. Rozhoduje-li se o vazbě zadrženého nebo zatčeného obviněného, obhájce se vyrozumí, je-li ve lhůtě 24 hodin, v níž nejpozději musí být rozhodnuto o vazbě, dosažitelný.

(2) Dobu konání vazebního zasedání stanoví předseda senátu a v přípravném řízení soudce tak, aby státní zástupce a obhájce měli možnost se vazebního zasedání zúčastnit a byly dodrženy lhůty stanovené pro rozhodnutí o vazbě.

§ 73f

Přítomnost osob při vazebním zasedání

(1) Vazební zasedání se v řízení před soudem koná za stálé přítomnosti všech členů senátu, s výjimkou případu uvedeného v § 69 odst. 6.

(2) Vazebního zasedání se vždy účastní obviněný; jeho účast může být zajištěna i prostřednictvím videokonferenčního zařízení. Účast státního zástupce a obhájce při vazebním zasedání není nutná.

(3) Vazební zasedání se koná bez účasti veřejnosti.

§ 73g

Průběh vazebního zasedání

(1) Po zahájení vazebního zasedání podá předseda senátu nebo určený člen senátu a v přípravném řízení soudce zprávu o stavu věci. Poté podle povahy věci přednese návrh státního zástupce nebo žádost o propuštění z vazby obviněný nebo jeho obhájce.

(2) Státní zástupce, obviněný a jeho obhájce přednesou svá vyjádření a případné návrhy na provedení šetření potřebného pro rozhodnutí o vazbě. Není-li některá z těchto osob přítomna a jsou-li její vyjádření a návrhy obsaženy ve spise, anebo požádá-li o to, přednese jejich obsah předseda senátu nebo jím určený člen senátu a v přípravném řízení soudce. Následně předseda senátu a v přípravném řízení soudce vyslechnou

obviněného ke všem okolnostem podstatným pro rozhodnutí o vazbě. Státní zástupce a obhájce mohou klást obviněnému otázky, avšak teprve tehdy, až jim k tomu předseda senátu a v přípravném řízení soudce udělí slovo.

(3) Jsou-li ve vazebním zasedání prováděny důkazy, užije se přiměřeně ustanovení o dokazování v hlavním líčení; omezení v provádění důkazů čtením protokolu o výpovědi svědka nebo znalce (§ 211 odst. 1 a 5) se neuplatní.

(4) Na závěr vazebního zasedání předseda senátu a v přípravném řízení soudce udělí slovo k závěrečným návrhům státnímu zástupci, obhájci a obviněnému.

(5) Rozhodnutí se vždy vyhlásí ve vazebním zasedání.

(6) Ustanovení § 55b, 56 a 57 se přiměřeně užijí i na vazební zasedání.

~~§ 74~~

~~Stížnost proti rozhodnutí o vazbě~~

~~(1) Proti rozhodnutí o vazbě (§ 68, 69, § 71 odst. 2 až 5, § 72, 73 a 73a) je přípustná stížnost.~~

~~(2) Odkladný účinek má pouze stížnost státního zástupce proti rozhodnutí o propuštění obviněného z vazby a stížnost stran proti rozhodnutí o případnutí peněžitě záruky státu. Byl-li však státní zástupce při vyhlášení takového rozhodnutí přítomen, má jeho stížnost odkladný účinek jen tehdy, byla-li podána ihned po vyhlášení rozhodnutí.~~

§ 74

Stížnost proti rozhodnutí o vazbě

(1) Proti rozhodnutí o vazbě (§ 68, 69, 71, 71a, 72, 72a odst. 3, 73 a 73a) je přípustná stížnost. Na rozhodování o stížnosti proti rozhodnutí o vazbě se obdobně užijí ustanovení o vazebním zasedání (§ 73d až 73g).

(2) Odkladný účinek má pouze stížnost stran proti rozhodnutí o případnutí peněžitě záruky státu a stížnost státního zástupce proti rozhodnutí o propuštění obviněného z vazby, nejde-li o propuštění z vazby po vyhlášení zprošťujícího rozsudku. Byl-li však státní zástupce přítomen při vyhlášení rozhodnutí, má jeho stížnost odkladný účinek jen tehdy, byla-li podána ihned po vyhlášení rozhodnutí.

(3) Rozhodne-li soud na základě stížnosti o zrušení rozhodnutí o vzetí obviněného do vazby nebo o dalším trvání vazby [§ 149 odst. 1 písm. b)], může věc vrátit k novému projednání a rozhodnutí pouze z důvodu závažných vad rozhodnutí. V takovém případě musí být obviněný neprodleně propuštěn z vazby.

§ 74a

Omezení obviněného ve výkonu trestu odnětí svobody

(1) Je-li vedeno trestní stíhání proti obviněnému ve výkonu trestu odnětí svobody a je-li dán některý z důvodů vazby podle § 67, rozhodne o důvodech, obsahu a trvání nezbytných omezení, která se proti němu uplatní, soud a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce.

(2) Uložená omezení nesmí být závažnější než ta, kterým by jinak byl obviněný podroben ve vazbě.

~~(3) Na řízení o omezeních a o jejich trvání se užijí přiměřeně ustanovení § 71, 72. Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost.~~

(3) Na rozhodování o omezeních, jejich trvání a o žádostech o zrušení omezení se přiměřeně užijí ustanovení § 68 odst. 1, § 71, § 71a, § 72, § 72a a § 74. Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost. Ustanovení o vazebním zasedání se neužijí.

ODDÍL DRUHÝ

Zadržení

§ 75

Zadržení obviněného policejním orgánem

~~Jestliže je tu některý z důvodů vazby (§ 67) a pro neodkladnost věci nelze rozhodnutí o vazbě předem opatřit, může policejní orgán obviněného zadržet prozatím sám. Jestliže je dán některý z důvodů vazby (§ 67), může policejní orgán obviněného zadržet.~~ Je však povinen provedené zadržení státnímu zástupci bezodkladně ohlásit a předat mu opis protokolu, který sepsal při zadržení, i další materiál, který státní zástupce potřebuje, aby popřípadě mohl podat návrh na vzetí do vazby. Návrh musí být podán tak, aby obviněný mohl být nejpozději do 48 hodin od zadržení odevzdán soudu, jinak musí být propuštěn na svobodu.

§ 79a

Zajištění peněžních prostředků na účtu u banky

(1) Nasvědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že peněžní prostředky na účtu u banky jsou určeny ke spáchání trestného činu nebo k jeho spáchání byly užity nebo jsou výnosem z trestné činnosti, může předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce nebo policejní orgán rozhodnout o zajištění peněžních prostředků na účtu a případně též peněžních prostředků dodatečně došlých na účet, vztahuje-li se důvod zajištění i na ně, včetně jejich příslušenství. Policejní orgán k takovému rozhodnutí potřebuje předchozí souhlas státního zástupce. Předchozího souhlasu státního zástupce není třeba v naléhavých případech, které nesnesou odkladu. Policejní orgán je v takovém případě povinen do 48 hodin své rozhodnutí předložit státnímu zástupci, který s ním buď vysloví souhlas, nebo je zruší.

(2) Rozhodnutí podle odstavce 1 musí být doručeno bance, která vede účet, a poté, co banka zajištění provedla, i majiteli účtu. V rozhodnutí se uvede bankovní spojení, kterým se rozumí číslo účtu a kód banky, a dále peněžní částka v příslušné měně, na kterou se zajištění vztahuje. Zajištění se vztahuje na peněžní prostředky, které byly na účtu v okamžiku, v němž bylo bance doručeno rozhodnutí, až do výše částky uvedené v rozhodnutí o zajištění a jejího příslušenství. Převyšuje-li částka uvedená v rozhodnutí zůstatek peněžních prostředků na účtu, vztahuje se zajištění i na peněžní prostředky, které na účet dodatečně došly, a to do výše částky uvedené v rozhodnutí, včetně jejího příslušenství. Nestanoví-li orgán činný v trestním řízení uvedený v odstavci 1 jinak, zakáže se okamžikem doručení rozhodnutí jakákoliv dispozice s peněžními prostředky, které se na účtu nacházejí, až do výše zajištění, s výjimkou výkonu rozhodnutí. Na úhradu pohledávek, které jsou předmětem výkonu soudního nebo správního rozhodnutí, se přednostně použijí peněžní prostředky nedotčené rozhodnutím o zajištění. S peněžními prostředky, na které se vztahuje rozhodnutí o zajištění, lze v rámci výkonu rozhodnutí nakládat jen po předchozím souhlasu předsedy senátu a v přípravném řízení státního zástupce; to neplatí, je-li výkon rozhodnutí prováděn k uspokojení pohledávky státu.

(3) Jestliže zajištění peněžních prostředků na účtu pro účely trestního řízení již není třeba nebo zajištění není třeba ve stanovené výši, orgán činný v trestním řízení uvedený v odstavci 1 zajištění zruší nebo je omezí. Policejní orgán k takovému rozhodnutí potřebuje předchozí souhlas státního zástupce. Rozhodnutí o zrušení nebo omezení zajištění je třeba doručit bance a majiteli účtu.

(4) Majitel účtu, jehož peněžní prostředky na účtu byly zajištěny, má právo kdykoliv žádat o zrušení nebo omezení zajištění. O takové žádosti musí státní zástupce a v řízení před soudem předseda senátu neodkladně rozhodnout. Byla-li žádost zamítnuta, může ji majitel účtu, neuvede-li v ní nové důvody, opakovat až po uplynutí ~~čtyřácti~~ **třiceti** dnů od právní moci rozhodnutí.

(5) Proti rozhodnutí podle odstavců 1, 3 a 4 je přípustná stížnost.

§ 79d

Zajištění nemovitosti

(1) Nasvědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že nemovitost je určena ke spáchání trestného činu nebo k jeho spáchání byla užita, nebo je výnosem z trestné činnosti, může předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce nebo policejní orgán rozhodnout o zajištění takové nemovitosti. Policejní orgán k takovému rozhodnutí potřebuje předchozí souhlas státního zástupce. Předchozího souhlasu státního zástupce není třeba v naléhavých případech, které nesnesou odkladu. Policejní orgán je v takovém případě povinen do 48 hodin své rozhodnutí předložit státnímu zástupci, který s ním buď vysloví souhlas, nebo je zruší. Proti rozhodnutí o zajištění nemovitosti je přípustná stížnost.

(2) V usnesení o zajištění nemovitosti se zakáže vlastníkově nemovitosti, aby nakládal s nemovitostí uvedenou v usnesení; zejména se mu zakáže, aby po oznámení usnesení nemovitost převedl na někoho jiného nebo ji zatížil a uloží se mu, aby předsedovi senátu a v přípravném řízení státnímu zástupci do 15 dnů od oznámení usnesení sdělil, zda a kdo má k nemovitosti předkupní nebo jiné právo, s poučením, že jinak vlastník nemovitosti odpovídá za škodu tím způsobenou. Opis usnesení o zajištění zašle orgán uvedený v odstavci 1

příslušnému katastrálnímu úřadu. Státní zástupce zašle příslušnému katastrálnímu úřadu opis rozhodnutí o zrušení zajištění nemovitosti podle odstavce 1.

(3) Předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce nebo s jeho souhlasem policejní orgán provede v případě nutnosti ohledání nemovitosti a jejího příslušenství; o době a místě ohledání uvědomí vlastníka nemovitosti nebo osobu, která s ním žije ve společné domácnosti, a dále osobu, o níž je známo, že má k nemovitosti práva. Vlastník nemovitosti nebo osoba s ním žijící ve společné domácnosti, a dále osoba, o níž je známo, že má k nemovitosti práva, jsou povinni prohlídku nemovitosti a jejího příslušenství umožnit.

(4) Pravomocné usnesení o zajištění nemovitosti doručí orgán činný v trestním řízení uvedený v odstavci 1 osobám, o nichž je mu známo, že mají k nemovitosti předkupní, nájemní nebo jiné právo; dále je doručí finančnímu úřadu a obecnímu úřadu, v jejichž obvodu se nemovitost nachází a v jejichž obvodu má vlastník nemovitosti trvalý nebo jiný pobyt. Rozhodl-li o zajištění nemovitosti předseda senátu, pravomocné usnesení o zajištění nemovitosti se vyvěsí na úřední desce soudu, v přípravném řízení se vhodným způsobem uveřejní u příslušného státního zastupitelství. O nabytí právní moci tohoto usnesení vyrozumí orgán činný v trestním řízení, který rozhodl o zajištění podle odstavce 1, příslušný katastrální úřad.

(5) Vklad vlastnického nebo jiného práva k zajištěné nemovitosti podle zvláštního právního předpisu lze po vyrozumění příslušného katastrálního úřadu podle odstavce 2 provést jen s předchozím souhlasem orgánu, který rozhodl o zajištění podle odstavce 1. Návrh na vklad práva týkajícího se zajištěné nemovitosti podaný podle zvláštního právního předpisu před vydáním usnesení o jejím zajištění, o němž dosud nebylo příslušným orgánem pravomocně rozhodnuto, pozbývá své právní účinky ke dni nabytí právní moci usnesení o zajištění této nemovitosti.

(6) Práva třetích osob k zajištěné nemovitosti lze uplatnit podle zvláštního právního předpisu. Se zajištěnou nemovitostí lze v rámci výkonu rozhodnutí nakládat jen po předchozím souhlasu soudce a v přípravném řízení státního zástupce; to neplatí, je-li výkon rozhodnutí prováděn k uspokojení pohledávky státu.

(7) Jestliže zajištění nemovitosti pro účely trestního řízení již není nutné, nebo zajištění nemovitosti není nutné ve stanoveném rozsahu, orgán činný v trestním řízení uvedený v odstavci 1 zajištění zruší nebo je omezí. Policejní orgán k takovému rozhodnutí potřebuje předchozí souhlas státního zástupce. Proti rozhodnutí o zrušení nebo omezení zajištění je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

(8) Vlastník nemovitosti, která byla zajištěna, má právo kdykoli žádat o zrušení nebo omezení zajištění. O takové žádosti musí státní zástupce a v řízení před soudem předseda senátu bezodkladně rozhodnout. Byla-li žádost zamítnuta, může ji vlastník nemovitosti, neuvede-li v ní nové důvody, opakovat až po uplynutí **14 třiceti** dnů od právní moci rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost.

(9) Postup při správě zajištěné nemovitosti stanoví zvláštní právní předpis.

§ 83

Příkaz k domovní prohlídce

(1) Nařídít domovní prohlídku je oprávněn předseda senátu a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce. V neodkladných případech tak může namísto příslušného předsedy senátu nebo soudce (§ 18) učinit předseda senátu nebo soudce, v jehož obvodu má být prohlídka vykonána. Příkaz k domovní prohlídce musí být vydán písemně a musí být odůvodněn. Doručí se osobě, u níž se prohlídka koná, při prohlídce, a není-li to možné, nejpozději do 24 hodin po odpadnutí překážky, která brání doručení.

(2) Na příkaz předsedy senátu nebo soudce vykoná domovní prohlídku policejní orgán.

~~§ 83a~~

~~Příkaz k prohlídce jiných prostor a pozemků~~

~~(1) Nařídít prohlídku jiných prostor nebo pozemků je oprávněn předseda senátu. Příkaz musí být vydán písemně a musí být odůvodněn. Doručí se uživateli dotčených prostor nebo pozemků, a nebyl-li zastižen při prohlídce, bezprostředně po odpadnutí překážky, která doručení brání.~~

~~(2) Prohlídku jiných prostor nebo pozemků provede orgán, který ji nařídil, nebo na jeho příkaz policejní orgán.~~

~~(3) Bez příkazu nebo souhlasu uvedeného v odstavci 1 může policejní orgán provést prohlídku jiných prostor nebo pozemků jen tehdy, jestliže příkazu nebo souhlasu nelze předem dosáhnout a věc nesnese odkladu, nebo v případě, že uživatel dotčených prostor nebo pozemků písemně prohlásí, že s prohlídkou souhlasí, a své prohlášení předá policejnímu orgánu. O tomto úkonu však musí bezprostředně uvědomit orgán, který je k vydání příkazu nebo souhlasu uvedenému v odstavci 1 oprávněn.~~

§ 83a

Příkaz k prohlídce jiných prostor a pozemků

(1) Na nařízení a provedení prohlídky jiných prostor a pozemků se obdobně užije § 83 odst. 1 a 2.

(2) Bez příkazu může policejní orgán provést prohlídku jiných prostor nebo pozemků, jestliže vydání příkazu nelze předem dosáhnout a věc nesnese odkladu. Policejní orgán je však povinen si bezodkladně dodatečně vyžádat souhlas orgánu oprávněného k vydání příkazu; v přípravném řízení tak činí prostřednictvím státního zástupce. Pokud oprávněný orgán souhlas dodatečně neudělí, nelze výsledek prohlídky použít v dalším řízení jako důkaz.

(3) Bez příkazu může policejní orgán provést prohlídku jiných prostor nebo pozemků také tehdy, pokud uživatel dotčených prostor nebo pozemků písemně prohlásí, že s prohlídkou souhlasí, a své prohlášení předá policejnímu orgánu. O tomto úkonu

však musí bezodkladně vyrozumět předsedu senátu oprávněného k vydání příkazu a v přípravném řízení státního zástupce.

§ 83c

Vstup do obydlí, jiných prostor a na pozemek

(1) Policejní orgán může vstoupit do obydlí, jiných prostor nebo na pozemek jen tehdy, jestliže věc nesnese odkladu a vstup tam je nezbytný pro ochranu života nebo zdraví osob nebo pro ochranu jiných práv a svobod nebo pro odvrácení závažného ohrožení veřejné bezpečnosti a pořádku.

(2) Policejní orgán dále může na místa uvedená v odstavci 1 vstoupit v případě, že se v nich nachází osoba,

a) na kterou byl vydán příkaz k zatčení nebo příkaz k dodání do výkonu trestu odnětí svobody **nebo do výkonu zabezpečovací detence,**

b) kterou je třeba předvést pro účely trestního řízení, nebo

c) kterou je třeba zadržet ~~pro účely vydání nebo předání do jiného státu.~~

(3) Po vstupu na místa shora uvedená nesmějí být provedeny žádné jiné úkony než takové, které slouží k odstranění naléhavého nebezpečí nebo k předvedení osoby.

§ 85b

nadpis vypuštěn

(1) Při provádění domovní prohlídky nebo prohlídky jiných prostor, v nichž advokát vykonává advokacii, pokud se zde mohou nacházet listiny, které obsahují skutečnosti, na něž se vztahuje povinnost mlčenlivosti advokáta, je orgán provádějící úkon povinen vyžádat si součinnost České advokátní komory (dále jen "Komora"); orgán provádějící úkon je oprávněn seznámit se s obsahem těchto listin pouze za přítomnosti a se souhlasem zástupce Komory, kterého ustanoví předseda Komory z řad jejích zaměstnanců nebo z řad advokátů. Stanovisko zástupce Komory je třeba uvést v protokolu podle § 85 odst. 3.

(2) Odmítne-li zástupce Komory souhlas podle odstavce 1 udělit, musí být listiny za účasti orgánu provádějícího úkon, advokáta a zástupce Komory zabezpečeny tak, aby se s jejich obsahem nemohl nikdo seznámit, popřípadě je zničit nebo poškodit; bezprostředně poté musí být příslušné listiny předány Komoře. Komora vrátí advokátovi tyto listiny bez odkladu poté, co marně uplyne lhůta k podání návrhu podle odstavce 5. Komora postupuje obdobně, byl-li návrh zamítnut, a to i ohledně některých listin; v takovém případě Komora vrátí advokátovi jen ty listiny, kterých se zamítnutí návrhu týká. Komora vrátí advokátovi listiny bez odkladu též poté, kdy byla informována o postupu podle odstavce 6.

(3) V případě uvedeném v odstavci 2 větě první lze souhlas zástupce Komory nahradit na návrh orgánu, který domovní prohlídku nebo prohlídku jiných prostor nařídil, rozhodnutím soudce nejbližší nadřízeného soudu, u něhož působí předseda senátu nebo soudce, který je oprávněn podle § 83 odst. 1 a § 83a odst. 1 nařídít domovní prohlídku nebo prohlídku jiných

~~prostor. To platí i tehdy, pokud prohlídka jiných prostor byla provedena policejním orgánem podle § 83a odst. 3 ; návrh v tomto případě podává předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce.~~ **V případě prohlídky jiných prostor provedené policejním orgánem podle § 83a odst. 2 nebo 3 podává návrh podle věty první předseda senátu oprávněný k vydání příkazu a v přípravném řízení státní zástupce.**

(4) Návrh musí kromě obecných náležitostí (§ 59 odst. 4) obsahovat označení listin, ohledně kterých se navrhovatel domáhá nahrazení souhlasu zástupce Komory k seznámení se s jejich obsahem, a vyličení skutečností svědčících o tom, proč nesouhlas zástupce Komory k seznámení se orgánu provádějícího úkon s obsahem těchto listin má být nahrazen rozhodnutím soudce podle odstavce 3. K návrhu je třeba připojit protokol, v němž je zaznamenán nesouhlas zástupce Komory s tím, aby se orgán provádějící úkon s obsahem listin seznámil.

(5) Návrh je třeba podat do 15 dnů ode dne, kdy zástupce Komory odmítl udělit souhlas k seznámení se s obsahem listin, ohledně kterých se navrhovatel podle odstavce 4 domáhá nahrazení souhlasu zástupce Komory k seznámení se s jejich obsahem.

(6) K návrhu, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný nebo neurčitý, soudce nepřihlíží; ustanovení § 59 odst. 4 věta třetí a čtvrtá se nepoužije. Obdobně soudce postupuje, byl-li návrh podán opožděně nebo byl-li podán někým, kdo k návrhu není oprávněn. O tomto postupu informuje soudce bez odkladu navrhovatele a Komoru.

(7) Nepostupoval-li soudce podle odstavce 6, projedná bez zbytečného odkladu návrh ve veřejném zasedání a Komoře uloží, aby mu při něm předložila listiny, ohledně kterých se navrhovatel domáhá nahrazení souhlasu zástupce Komory k seznámení s jejich obsahem. Soudce vedle jiných úkonů též prověří, zda nebylo porušeno zabezpečení listin předložených Komorou, a seznámí se s jejich obsahem; současně učiní opatření, aby se navrhovatel a ani nikdo jiný o obsahu listin při veřejném zasedání nemohl dozvědět.

(8) Dojde-li k odročení veřejného zasedání, soudce listiny zabezpečí tak, aby se s jejich obsahem nemohl nikdo seznámit, popřípadě je zničit nebo poškodit.

(9) Soudce návrhu vyhoví, dojde-li k závěru, že listina neobsahuje skutečnosti, o nichž je dotčený advokát povinen zachovávat mlčenlivost; v opačném případě návrh zamítne.

(10) Vyhoví-li soudce návrhu alespoň zčásti, předá bez odkladu po právní moci usnesení listiny, ohledně nichž byl nahrazen souhlas zástupce Komory k seznámením se s jejich obsahem, orgánu provádějícímu úkon a uloží mu, aby je Komoře vrátil ihned poté, jakmile se s jejich obsahem seznámí; to neplatí, mají-li být takové listiny použity jako důkaz v trestním řízení. Listiny, ohledně kterých byl návrh zamítnut, soudce vrátí bez odkladu po právní moci usnesení Komoře.

(11) V případě, že listiny není možné odevzdat orgánu provádějícímu úkon, Komoře nebo jejich zástupcům osobně, doručí se nejpozději první pracovní den následující po dni, v němž nabylo usnesení právní moci, orgánu provádějícímu úkon nebo Komoře prostřednictvím soudního doručovatele nebo orgánů justiční stráže.

(12) Listinou v odstavcích 1 až 11 se rozumí jak písemnost, popřípadě její část, tak i jiný nosič inform

ODDÍL ŠESTÝ

Odposlech a záznam telekomunikačního provozu

§ 88

(1) Je-li vedeno trestní řízení pro ~~zvláště závažný~~ zločin, **na který zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně osm let, pro trestný čin pletichy v insolvenčním řízení (§ 226 trestního zákoníku), porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže (§248 trestního zákoníku), sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě (§ 256 trestního zákoníku), pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži (§ 257 trestního zákoníku), pletichy při veřejné dražbě (§ 258 trestního zákoníku), zneužití pravomoci úřední osoby (§ 329 trestního zákoníku)** nebo pro jiný úmyslný trestný čin, k jehož stíhání zavazuje vyhlášená mezinárodní smlouva, může být vydán příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, pokud lze důvodně předpokládat, že jím budou získány významné skutečnosti pro trestní řízení a nelze-li sledovaného účelu dosáhnout jinak nebo bylo-li by jinak jeho dosažení podstatně ztíženo. Odposlech a záznam telekomunikačního provozu provádí pro potřeby všech orgánů činných v trestním řízení Policie České republiky. Provádění odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu mezi obhájcem a obviněným je nepřipustné. Zjistí-li policejní orgán při odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, že obviněný komunikuje se svým obhájcem, je povinen záznam odposlechu bezodkladně zničit a informace, které se v této souvislosti dozvěděl, nijak nepoužít. Protokol o zničení záznamu založí do spisu.

(2) Nařídit odposlech a záznam telekomunikačního provozu je oprávněn předseda senátu a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce. Příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu musí být vydán písemně a musí být odůvodněn, včetně konkrétního odkazu na vyhlášenou mezinárodní smlouvu v případě, že se vede trestní řízení pro úmyslný trestný čin, k jehož stíhání tato mezinárodní smlouva zavazuje. V příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu musí být stanovena uživatelská adresa či zařízení a osoba uživatele, pokud je její totožnost známa, a doba, po kterou bude odposlech a záznam telekomunikačního provozu prováděn, která nesmí být delší než čtyři měsíce; v odůvodnění musí být uvedeny konkrétní skutkové okolnosti, které vydání tohoto příkazu, včetně doby jeho trvání, odůvodňují. Příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu se bezodkladně doručí policejnímu orgánu. V přípravném řízení opis příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu soudce bezodkladně zašle státnímu zástupci.

(3) Policejní orgán je povinen průběžně vyhodnocovat, zda i nadále trvají důvody, které vedly k vydání příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu. Pokud důvody pominuly, je povinen odposlech a záznam telekomunikačního provozu ihned ukončit, a to i před skončením doby uvedené v odstavci 2. Tuto skutečnost bezodkladně písemně oznámí předsedovi senátu, který příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu vydal, a v přípravném řízení rovněž státnímu zástupci a soudci.

(4) Na základě vyhodnocení dosavadního průběhu odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu může soudce soudu vyššího stupně a v přípravném řízení na

návrh státního zástupce soudce krajského soudu dobu trvání odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu prodloužit, a to i opakovaně, vždy na dobu nejdéle čtyř měsíců.

(5) Bez příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu může orgán činný v trestním řízení nařídit odposlech a záznam telekomunikačního provozu, nebo jej provést i sám, je-li vedeno trestní řízení pro trestný čin obchodování s lidmi (§ 168 trestního zákoníku), svěření dítěte do moci jiného (§ 169 trestního zákoníku), omezování osobní svobody (§ 171 trestního zákoníku), vydírání (§ 175 trestního zákoníku), únosu dítěte a osoby stížené duševní poruchou (§ 200 trestního zákoníku), násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci (§ 352 trestního zákoníku) ~~nebo nebezpečného vyhrožování (§ 353 trestního zákoníku)~~ **,nebezpečného vyhrožování (§ 353 trestního zákoníku) nebo nebezpečného pronásledování (§ 354 trestního zákoníku)**, pokud s tím uživatel odposlouchávané stanice souhlasí.

(6) Má-li být záznam telekomunikačního provozu užit jako důkaz, je třeba k němu připojit protokol s uvedením údajů o místě, času, způsobu a obsahu provedeného záznamu, jakož i o orgánu, který záznam pořídil. Ostatní záznamy je povinen policejní orgán označit, spolehlivě uschovat tak, aby byla zajištěna ochrana před neoprávněným zneužitím záznamů, a v protokolu založeném do spisu poznamenat, kde jsou uloženy. V jiné trestní věci, než je ta, v níž byl odposlech a záznam telekomunikačního provozu proveden, lze záznam jako důkaz užit tehdy, pokud je i v této věci vedeno trestní stíhání pro trestný čin uvedený v odstavci 1, nebo souhlasí-li s tím uživatel odposlouchávané stanice.

(7) Pokud při odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu nebyly zjištěny skutečnosti významné pro trestní řízení, je policejní orgán po souhlasu soudu a v přípravném řízení státního zástupce povinen záznamy bezodkladně zničit po třech letech od pravomocného skončení věci. Byl-li policejní orgán vyrozuměn o podání mimořádného opravného prostředku v uvedené lhůtě, zničí záznamy o odposlechu po rozhodnutí o mimořádném opravném prostředku, případně až po novém pravomocném skončení věci. Protokol o zničení záznamu o odposlechu zašle policejní orgán státnímu zástupci, jehož rozhodnutím byla věc pravomocně skončena, a v řízení před soudem předsedovi senátu prvního stupně, k založení do spisu.

(8) Státní zástupce **nebo policejní orgán**, jehož rozhodnutím byla věc pravomocně skončena, a v řízení před soudem předseda senátu soudu prvního stupně po pravomocném skončení věci, informuje o nařízeném odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu osobu uvedenou v odstavci 2, pokud je známa. Informace obsahuje označení soudu, který vydal příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, délku trvání odposlechu a datum jeho ukončení. Součástí informace je poučení o právu podat ve lhůtě šesti měsíců ode dne doručení této informace Nejvyššímu soudu návrh na přezkoumání zákonnosti příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu. Informaci podá předseda senátu soudu prvního stupně bezodkladně po pravomocném skončení věci; státní zástupce, jehož rozhodnutím byla věc pravomocně skončena, podá informaci bezodkladně po uplynutí lhůty pro přezkoumání jeho rozhodnutí nejvyšším státním zástupcem podle § 174a **a policejní orgán, jehož rozhodnutím byla věc pravomocně skončena, podá informaci bezodkladně po uplynutí lhůty pro přezkoumání jeho rozhodnutí státním zástupcem podle § 174 odst. 2 písm. e).**

(9) Informaci podle odstavce 8 předseda senátu ~~nebo státní zástupce~~ **, státní zástupce nebo policejní orgán** nepodá v řízení o ~~zvlášť závažném~~ **zločinu, na který zákon stanoví**

trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně osm let, spáchaném organizovanou skupinou, v řízení o trestném činu spáchaném ve prospěch organizované zločinecké skupiny, v řízení o trestném činu účasti na organizované zločinecké skupině (§ 361 trestního zákoníku), nebo pokud se na spáchání trestného činu podílelo více osob a ve vztahu alespoň k jedné z nich nebylo trestní řízení doposud pravomocně skončeno, nebo pokud je proti osobě, již má být informace sdělena, vedeno trestní řízení, anebo pokud by poskytnutím takové informace mohl být zmařen účel trestního řízení, včetně řízení uvedeného v odstavci 6, nebo by mohlo dojít k ohrožení bezpečnosti státu, života, zdraví, práv a svobod osob.

§ 93

(1) Obviněnému může být dovoleno, aby dříve než dá odpověď, nahlédl do písemných poznámek, jež musí vyslyšajícimu, požádá-li o to, předložit k nahlédnutí; tato okolnost musí být v protokole poznamenána.

~~(2) Má-li se výsledkem zjistit totožnost nějaké osoby nebo věci, vyzve se obviněný, aby ji popsal; teprve pak mu má být osoba nebo věc ukázána, a to zpravidla mezi několika osobami nebo několika věcmi téhož druhu.~~

~~(3)~~ (2) Je-li toho třeba k zjištění pravosti rukopisu, může být obviněný vyzván, aby napsal potřebný počet slov; k tomu však nesmí být žádným způsobem donucován. Obviněný je však povinen vždy strpět úkony potřebné k tomu, aby se zjistila jeho totožnost.

§ 95

(1) Výpověď obviněného se do protokolu zapíše zpravidla podle diktátu vyslyšajícího, v přímé řeči a pokud možno doslova.

(2) Nejde-li o protokol o hlavním líčení nebo o veřejném zasedání, musí být protokol po skončení výslechu obviněnému předložen k přečtení; **je-li výslech prováděn prostřednictvím videokonferenčního zařízení** nebo požádá-li o to **;** ~~přečtení;~~ **obviněný obviněný, musí mu být přečten. Obviněný** má právo žádat, aby byl protokol doplněn nebo aby v něm byly provedeny opravy v souhlase s jeho výpovědí. O tomto právu je třeba obviněného poučit.

(3) Protokol o výslechu, který byl prováděn bez přibrání zapisovatele, je nutno vyslyšanému před podpisem přečíst nebo k přečtení předložit v přítomnosti nezúčastněné osoby. Má-li vyslyšaný proti obsahu protokolu námitky, je nutno je projednat v přítomnosti přibrané osoby a výsledek projednání pojmout do protokolu.

§ 102

(1) Je-li jako svědek vyslyšána osoba mladší než patnáct let o okolnostech, jejichž ožívování v paměti by vzhledem k věku mohlo nepříznivě ovlivňovat její duševní a mravní vývoj, je třeba výslech provádět zvlášť šetrně a po obsahové stránce tak, aby výslech v dalším řízení zpravidla už nebylo třeba opakovat; k výslechu se přibere pedagog nebo jiná osoba mající zkušenosti s výchovou mládeže, která by se zřetelem na předmět výslechu a stupeň duševního vývoje vyslyšané osoby přispěla k správnému vedení výslechu. Může-li to přispět k správnému provedení výslechu, mohou být přibráni i rodiče. Osoby, které byly takto přibrány, mohou navrhnout odložení úkonu na pozdější dobu a v průběhu provádění takového úkonu navrhnout jeho přerušování nebo ukončení, pokud by provedení úkonu nebo pokračování v něm mělo nepříznivý vliv na psychický stav vyslyšané osoby. Nehrozí-li nebezpečí z prodlení, orgán činný v trestním řízení takovému návrhu vyhoví.

(2) V dalším řízení má být taková osoba vyslechnuta znovu jen v nutných případech. V řízení před soudem je možno na podkladě rozhodnutí soudu provést důkaz přečtením protokolu **nebo přehráním obrazového a zvukového záznamu pořízeného o výsledku provedeném prostřednictvím videokonferenčního zařízení** i bez podmínek uvedených v § 211 odst. 1 a 2. Osoba, která byla k výsledku přibrána, se podle potřeby vyslechně k správnosti a úplnosti zápisu, k způsobu, jímž byl výslech prováděn, jakož i k způsobu, jímž vyslýchaná osoba vypovídala.

§ 103

Ustanovení § 93 odst. 1 a 2 a § 95 o výsledku obviněného se užije přiměřeně i na výslech svědka.

Oddíl pátý

Provádění výsledku prostřednictvím videokonferenčního zařízení

§ 111a

(1) Je-li výslech obviněného prováděn prostřednictvím videokonferenčního zařízení, vyrozumí se jeho obhájce o době a místě, na které byl obviněný předvolán. V případě výsledku spoluobviněného, svědka nebo znalce tímto způsobem se obhájce obviněného vyrozumí o době a místě, ze kterého bude výslech provádět příslušný orgán činný v trestním řízení.

(2) Je-li výslech osoby prováděn prostřednictvím videokonferenčního zařízení, ověří její totožnost zaměstnanec soudu, státního zastupitelství nebo policejního orgánu pověřený k tomu osobou provádějící výslech. Osobou ověřující totožnost v místě, kde se při výsledku nachází vyslýchaný, může být se souhlasem osoby provádějící výslech i zaměstnanec soudu, státního zastupitelství, věznice nebo policejního orgánu, pokud k tomu byl pověřen předsedou tohoto soudu, vedoucím státním zástupcem, ředitelem věznice nebo vedoucím příslušníkem policejního orgánu. Tento zaměstnanec je po celou dobu výsledku přítomen na místě, kde se nachází vyslýchaná osoba.

(3) Totožnost svědka, jehož totožnost je utajována a jehož výslech je prováděn prostřednictvím videokonferenčního zařízení, ověří v řízení před soudem předseda senátu nebo zaměstnanec soudu pověřený zabezpečováním ochrany utajovaných informací určený k této činnosti předsedou soudu a v přípravném řízení zaměstnanec státního zastupitelství nebo policejního orgánu pověřený ochranou utajovaných informací určený k této činnosti vedoucím státním zástupcem nebo vedoucím příslušníkem policejního orgánu. Tento zaměstnanec je po celou dobu výsledku přítomen na místě, kde se nachází svědek, jehož totožnost je utajována.

(4) Orgán činný v trestním řízení provádějící výslech poučí vyslýchanou osobu před započítím výsledku prováděného prostřednictvím videokonferenčního zařízení o způsobu jeho provedení.

(5) Kdykoli v průběhu výsledku prováděného prostřednictvím videokonferenčního zařízení může vyslýchaná osoba vznášet námitky proti kvalitě obrazového nebo zvukového přenosu.

Oddíl ~~pátý~~ šestý

Věcné a listinné důkazy

Oddíl šestý sedmý

Ohledání

§ 129

Vyhotovení rozsudku

(1) Každý rozsudek je nutno vyhotovit písemně. Vyhotovení rozsudku musí být ve shodě s obsahem rozsudku, tak jak byl vyhlášen.

(2) Jestliže se po vyhlášení rozsudku nebo v soudem stanovené lhůtě po vyhlášení rozsudku státní zástupce a obžalovaný vzdali odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění, a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby, může soud vyhotovit zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění. Pokud oprávněné osoby mohou podat odvolání ve prospěch obžalovaného i proti jeho vůli, lze však zjednodušený rozsudek vyhotovit pouze v případě, že se vzdají odvolání. Týká-li se rozsudek více obžalovaných, je třeba odůvodnit jeho výroky v částech, které se vztahují k osobě obžalovaného, u něhož nebyly splněny podmínky pro vyhotovení zjednodušeného rozsudku. Mají-li právo podat odvolání i poškozený nebo zúčastněná osoba a nevzdali-li se tohoto práva, je rovněž třeba odůvodnit ty výroky, proti kterým mohou podat odvolání.

~~(2)~~ **(3)** Jestliže nebyl rozsudek písemně vyhotoven již v poradě, předseda senátu nebo jím pověřený soudce, který byl členem senátu, jej vyhotoví a předá k doručení

a) v řízení před okresními soudy a krajskými soudy jako soudy druhého stupně ve vazebních věcech do pěti pracovních dnů a v ostatních věcech do deseti pracovních dnů,

b) v řízení před krajskými soudy jako soudy prvního stupně, vrchními soudy a před Nejvyšším soudem ve vazebních věcech do deseti pracovních dnů a v ostatních věcech do dvaceti pracovních dnů.

Výjimky z těchto lhůt povoluje na žádost předsedy senátu nebo soudce vyhotovujícího rozsudek ze závažných důvodů, zejména s ohledem na rozsáhlost a složitost věci, v jednotlivých věcech předseda soudu. Prodlouží-li lhůtu o více jak dalších dvacet pracovních dnů, písemně zdůvodní, proč nebylo možné stanovit lhůtu kratší. Jinak postupuje podle odstavce ~~3~~ 4.

~~(3)~~ **(4)** Nemůže-li předseda senátu ani jiný jeho člen vyhlášený rozsudek písemně vyhotovit pro překážku delšího trvání, vyhotoví jej na příkaz předsedy soudu jiný soudce. Jde-li o samosoudce, vyhotoví rozsudek soudce určený předsedou soudu.

~~(4)~~ **(5)** Vyhotovení rozsudku podepíše předseda senátu a ten, kdo je vypracoval. Nemůže-li předseda senátu podepsat vyhotovení rozsudku pro překážku delšího trvání, podepíše je za něho jiný člen senátu; důvod toho se na vyhotovení rozsudku poznamená.

§ 134

Obsah usnesení

(1) Usnesení musí obsahovat

- a) označení orgánu, o jehož rozhodnutí jde,
- b) den a místo rozhodnutí,
- c) výrok usnesení s uvedením zákonných ustanovení, jichž bylo použito,
- d) odůvodnění, pokud zákon nestanoví něco jiného, a
- e) poučení o opravném prostředku.

(2) V odůvodnění je třeba, jestliže to přichází podle povahy věci v úvahu, zejména uvést skutečnosti, které byly vzaty za prokázané, důkazy, o něž se skutková zjištění opírají, úvahy, jimiž se rozhodující orgán řídil při hodnocení provedených důkazů, jakož i právní úvahy, na jejichž podkladě posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona.

~~(3) Ve vykonávacím řízení může soud prvního stupně vyhotovit zjednodušené usnesení, jestliže se po jeho vyhlášení ve veřejném zasedání obviněný nebo jiná oprávněná osoba a státní zástupce vzdali práva stížnosti. Zjednodušené usnesení neobsahuje odůvodnění.~~

§ 136

Vyhotovení usnesení

(1) Není třeba vyhotovovat usnesení, jimiž se jen upravuje průběh řízení nebo způsob provedení důkazů anebo jimiž se nařizuje nebo připravuje jednání soudu.

(2) Rovněž není třeba vyhotovovat usnesení, která jsou zapsána v plném svém znění v protokole o úkonu, ledaže by bylo nutno opis takového usnesení některé osobě doručovat. Má-li být doručeno v takovém případě pouze státnímu zástupci, lze mu doručit opis protokolu.

(3) Jestliže se po vyhlášení usnesení nebo ve lhůtě stanovené orgánem činným v trestním řízení po vyhlášení usnesení osoby oprávněné podat stížnost podle § 142 odst. 1 vzdaly stížnosti a prohlásily, že netrvají na písemném odůvodnění, může orgán činný v trestním řízení vyhotovit zjednodušené usnesení, které neobsahuje odůvodnění. Mají-li právo podat stížnost ve prospěch obviněného další osoby, lze však zjednodušené usnesení vyhotovit pouze v případě, že obviněný prohlásí, že si nepřejí, aby tyto osoby stížnost v jeho prospěch podaly; pokud tak tyto osoby mohou učinit i proti jeho vůli, musí se stížnosti vzdát.

§ 146a

Rozhodování o stížnosti proti rozhodnutím o zajištění osob a majetku a o uložení pořádkové pokuty

(1) O stížnosti proti rozhodnutí, kterým státní zástupce

~~a) rozhodl o dalším trvání vazby (§ 73b odst. 2) nebo o žádosti o zrušení omezení spočívajícího v zákazu vycestování do zahraničí, které bylo obviněnému uloženo podle § 73 odst. 4 nebo § 73a odst. 3,~~

a) rozhodl o vazbě, nejde-li o rozhodnutí o propuštění obviněného z vazby bez přijetí některého opatření nahrazujícího vazbu,

~~b) rozhodl o žádosti o zrušení omezení spočívajícího v zákazu vycestování do zahraničí (§ 77a odst. 4),“.~~

c) zajistil peněžní prostředky na účtu u banky, nebo u spořitelního a úvěrního družstva nebo jiné instituce, která vede účet pro jiného, rozhodl o blokaci peněžních prostředků penzijního připojištění se státním příspěvkem, blokaci čerpání finančního úvěru a blokaci finančního pronájmu, rozhodl o omezení takového zajištění nebo blokace, nebo nevyhověl žádosti o zrušení nebo omezení takového zajištění nebo blokace (§ 79a odst. 1, 3, 4 a § 79b),

d) zajistil zaknihované cenné papíry, rozhodl o omezení takového zajištění nebo nevyhověl žádosti o zrušení nebo omezení zajištění zaknihovaných cenných papírů (§ 79c odst. 4),

e) zajistil nemovitost, rozhodl o omezení zajištění nemovitosti, nebo nevyhověl žádosti o zrušení nebo omezení takového zajištění (§ 79d odst. 1, 7 a 8),

f) zajistil jinou majetkovou hodnotu, rozhodl o omezení zajištění jiné majetkové hodnoty, nebo nevyhověl žádosti o zrušení nebo omezení takového zajištění (§ 79e odst. 1 a 7),

g) zajistil náhradní hodnotu, rozhodl o omezení zajištění náhradní hodnoty, nebo nevyhověl žádosti o zrušení nebo omezení takového zajištění (§ 79f),

h) vydal příkaz k zajištění majetku v jiném členském státě Evropské unie, rozhodl o uznání příkazu k zajištění majetku nacházejícího se na území České republiky, anebo rozhodl o omezení takového zajištění (§ 460b, 460f a § 460h odst. 2),

i) zajistil majetek obviněného k zajištění nároku poškozeného nebo rozhodl o omezení zajištění (§ 47 a § 48 odst. 2),

j) zajistil majetek obviněného (§ 347),

k) rozhodl o uložení pořádkové pokuty (§ 66 odst. 1) nebo

l) rozhodl o zničení věci ohrožující bezpečnost lidí nebo majetku (§ 81b odst. 1),

rozhoduje zpravidla do pěti dnů po uplynutí lhůty k podání stížnosti všem oprávněným osobám soud, v jehož obvodu je činný státní zástupce, který napadené rozhodnutí vydal.

(2) O stížnosti proti rozhodnutí policejního orgánu podle § 66 odst. 1, § 79a odst. 1 a 3, § 79b, § 79c odst. 4, § 79d odst. 1 a 7, § 79e odst. 1 a 7 nebo § 79f rozhoduje ve lhůtě uvedené v odstavci 1 soud, v jehož obvodu je činný státní zástupce, který ve věci vykonává dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení. Věc předkládá soudu k rozhodnutí státní zástupce.

§ 152a

(1) Na vymáhání pohledávek uvedených v § 152 odstavci 1 se uplatní postup pro správu daní¹¹⁾.

(2) U pohledávek ~~vzniklých státu z titulu neuhrazených nákladů trestního řízení~~ uvedených v § 152 odst. 1, které stát v rámci řízení uhradil, se úrok z prodlení nevyměřuje.

11) Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád.

§ 158

(1) Policejní orgán je povinen na základě vlastních poznatků, trestních oznámení i podnětů jiných osob a orgánů, na jejichž podkladě lze učinit závěr o podezření ze spáchání trestného činu, učinit všechna potřebná šetření a opatření k odhalení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a směřující ke zjištění jeho pachatele; je povinen činit též nezbytná opatření k předcházení trestné činnosti.

(2) Oznámení o skutečnostech nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, je povinen přijímat státní zástupce a policejní orgán. Přitom je povinen oznamovatele poučit o odpovědnosti za vědomě nepravdivé údaje, a pokud o to oznamovatel požádá, do jednoho měsíce od oznámení jej vyrozumět o učiněných opatřeních.

(3) O zahájení úkonů trestního řízení k objasnění a prověření skutečností důvodně nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, sepíše policejní orgán neprodleně záznam, ve kterém uvede skutkové okolnosti, pro které řízení zahajuje, a způsob, jakým se o nich dověděl. Opis záznamu zašle do 48 hodin od zahájení trestního řízení státnímu zástupci. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, policejní orgán záznam sepíše po provedení potřebných neodkladných a neopakovatelných úkonů. K objasnění a prověření skutečností důvodně nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, opatřuje policejní orgán potřebné podklady a nezbytná vysvětlení a zajišťuje stopy trestného činu. V rámci toho je oprávněn, kromě úkonů uvedených v této hlavě, zejména

- a) vyžadovat vysvětlení od fyzických a právnických osob a státních orgánů,
- b) vyžadovat odborné vyjádření od příslušných orgánů, a je-li toho pro posouzení věci třeba, též znalecké posudky,
- c) obstarávat potřebné podklady, zejména spisy a jiné písemné materiály,
- d) provádět ohledání věci a místa činu,
- e) vyžadovat za podmínek uvedených v § 114 provedení zkoušky krve nebo jiného podobného úkonu, včetně odběru potřebného biologického materiálu,
- f) pořizovat zvukové a obrazové záznamy osob, za podmínek stanovených v § 114 snímat daktyloskopické otisky, provádět osobou téhož pohlaví nebo lékařem prohlídku těla a jeho

zevní měření, jestliže je to nutné ke zjištění totožnosti osoby nebo ke zjištění a zachycení stop nebo následků činu,

g) za podmínek stanovených v § 76 zadržet podezřelou osobu,

h) za podmínek stanovených v § 78 až 81 činit rozhodnutí a opatření v těchto ustanoveních naznačená,

i) způsobem uvedeným v hlavě čtvrté provádět neodkladné nebo neopakovatelné úkony, pokud podle tohoto zákona jejich provedení nepatří do výlučné pravomoci jiného orgánu činného v trestním řízení.

(4) Při podání vysvětlení má každý právo na právní pomoc advokáta. Je-li vysvětlení požadováno od nezletilého, je třeba o úkonu předem vyrozumět jeho zákonného zástupce; to neplatí, jestliže provedení úkonu nelze odložit a vyrozumění zákonného zástupce nelze zajistit.

(5) O obsahu vysvětlení, která nemají povahu neodkladného nebo neopakovatelného úkonu, se sepíše úřední záznam. Úřední záznam slouží státnímu zástupci a obviněnému ke zvážení návrhu, aby osoba, která takové vysvětlení podala, byla vyslechnuta jako svědek, a soudu k úvaze, zda takový důkaz provede. ~~Nestanoví-li tento zákon jinak, úřední záznam nelze v řízení před soudem použít jako důkaz.~~ **Úřední záznam lze v řízení před soudem užít jako důkaz pouze za podmínek stanovených tímto zákonem.** Je-li ten, kdo podal vysvětlení, později vyslýchán jako svědek nebo jako obviněný, nemůže mu být záznam přečten, nebo jinak konstatován jeho obsah.

(6) Policejní orgán je oprávněn vyzvat osobu, aby se dostavila k podání vysvětlení ve stanovené době na určené místo; v řízení o zločinu je osoba povinna výzvě vyhovět ihned. Jestliže se osoba, která byla řádně vyzvána k podání vysvětlení, bez dostatečné omluvy nedostaví, může být předvedena. Na to a na jiné následky nedostavení (§ 66) musí být taková osoba upozorněna.

(7) Vysvětlení podle odstavce 3 nesmí být požadováno od toho, kdo by jím porušil státem výslovně uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byl této povinnosti zproštěn příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má. Osoba podávající vysvětlení, s výjimkou podezřelého, je povinna vypovídat pravdu a nic nezamlčet; vysvětlení může odepřít, pokud by jím způsobila nebezpečí trestního stíhání sobě nebo osobám uvedeným v § 100 odst. 2; o tom je třeba osobu, od níž je požadováno vysvětlení, předem poučit. Nasvědčují-li zjištěné okolnosti tomu, že osobě podávající vysvětlení bude třeba jako svědkovi poskytnout ochranu, je třeba při sepisování úředního záznamu postupovat podle § 55 odst. 2.

(8) Má-li výpověď osoby povahu neodkladného nebo neopakovatelného úkonu, policejní orgán ji vyslechně jako svědka za podmínek uvedených v § 158a. Jako svědka vyslechně i osobu mladší patnácti let a osobu, o jejíž schopnosti správně a úplně vnímat, zapamatovat si nebo reprodukovat jsou s ohledem na její psychický stav pochybnosti. Jestliže lze předpokládat, že další prověřování trestního oznámení nebo jiného podnětu k trestnímu stíhání bude trvat delší dobu, zejména proto, že nebyla zjištěna osoba, u níž je dostatečně odůvodněn závěr, že trestný čin spáchala, a v důsledku toho nelze zahájit trestní stíhání a hrozí ztráta důkazní hodnoty výpovědi, je možno vyslechnout jako svědka i osobu, jejíž výpověď má podle odůvodněného předpokladu rozhodující význam pro zahájení trestního stíhání, nasvědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že by mohl být na takovou osobu pro její výpověď vyvíjen nátlak, anebo hrozí z jiného důvodu, že bude ovlivněna její výpověď. Pokud výsledky těchto osob nebyly po zahájení trestního stíhání provedeny znovu podle § 164 odst. 4, lze protokoly o jejich výslechu v hlavním líčení číst **nebo obrazové a zvukové záznamy**

pořízené o jejich výsledku provedeném prostřednictvím videokonferenčního zařízení přehrát pouze podle § 211 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b), c); jinak je lze pouze předeštířit **protokoly o jejich výsledku** podle § 212.

(9) Kdo se dostaví na výzvu k podání vysvětlení, má nárok na náhradu nutných výdajů podle zvláštního právního předpisu upravujícího cestovní náhrady a prokázaného ušlého výdělku za stejných podmínek jako svědek. Nárok nemá ten, kdo byl vyzván k dostavení se pro své protiprávní jednání.

(10) Provádí-li opatření nebo úkony podle předchozích odstavců jiný policejní orgán než útvar Policie České republiky, vyrozumí o předmětu šetření neprodleně útvar Policie České republiky, který by jinak byl příslušný k řízení. Vznikne-li mezi útvarům Policie České republiky a jiným policejním orgánem spor o příslušnost, předloží věc k posouzení státnímu zástupci. Jeho stanovisko je závazné.

§ 158e

Použití agenta

(1) Je-li vedeno trestní řízení pro ~~zvlášť závažný~~ zločin, **na který zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně osm let**, pro trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny, pro trestný čin přijetí úplatku (§ 331 trestního zákoníku), pro trestný čin podplacení (§ 332 trestního zákoníku), pro trestný čin nepřímého úplatkářství (§ 333 trestního zákoníku), **pletichy v insolvenčním řízení (§ 226 trestního zákoníku), porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže (§248 trestního zákoníku), sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě (§ 256 trestního zákoníku), pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži (§ 257 trestního zákoníku), pletichy při veřejné dražbě (§ 258 trestního zákoníku), zneužití pravomoci úřední osoby (§ 329 trestního zákoníku)** nebo pro jiný úmyslný trestný čin, k jehož stíhání zavazuje vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, je policejní orgán, pokud jím je útvar Policie České republiky, oprávněn použít agenta.

(2) Agentem je příslušník Policie České republiky plnící úkoly uložené mu řídicím policejním orgánem, vystupující zpravidla se zastíráním skutečného účelu své činnosti. Je-li to k použití agenta, jeho přípravě nebo k jeho ochraně nutné, je k zastírání jeho totožnosti možné

a) vytvořit legendu o jiné osobní existenci a osobní údaje vyplývající z této legendy zavést do informačních systémů provozovaných podle zvláštních zákonů,

b) provádět hospodářské činnosti, k jejichž vykonávání je třeba zvláštní oprávnění, povolení či registrace,

c) zastírat příslušnost k Policii České republiky.

(3) Orgány veřejné správy jsou povinny poskytnout Policii České republiky bez odkladu potřebnou součinnost při plnění oprávnění uvedených v odstavci 2.

(4) Použití agenta povoluje na návrh státního zástupce vrchního státního zastupitelství soudce vrchního soudu, v jehož obvodu je státní zástupce, podávající návrh, činný. V povolení musí být uveden účel použití a doba, po kterou bude agent použit, a údaje

umožňující identifikaci agenta. Na základě nového návrhu, obsahujícího vyhodnocení dosavadní činnosti agenta, lze dobu povolení prodloužit, a to i opakovaně.

(5) Ke sledování osob a věcí v rozsahu uvedeném v § 158d odst. 2 a k provedení předstíraného převodu podle § 158c agent nepotřebuje další povolení.

(6) Agent je povinen při své činnosti volit takové prostředky, které jsou způsobilé ke splnění jeho služebního úkolu a jimiž není jiným osobám způsobována újma na jejich právech nad míru nezbytně nutnou. Jiné povinnosti podle zvláštního zákona upravujícího postavení příslušníků Policie České republiky nemá.

(7) Státní zástupce je povinen od příslušného policejního orgánu vyžadovat údaje potřebné pro posouzení, zda trvají důvody pro použití agenta a zda je jeho činnost v souladu se zákonem. Tyto údaje je povinen pravidelně, nejméně jednou za tři měsíce, posuzovat, a pominou-li důvody pro použití agenta, dá policejnímu orgánu pokyn k bezodkladnému ukončení činnosti agenta. Policejní orgán je povinen předložit státnímu zástupci záznam o výsledku použití agenta.

(8) Agent může plnit své úkoly i na území jiného státu. O jeho vyslání do zahraničí po předchozím souhlasu příslušných orgánů státu, na jehož území má působit, a na základě povolení soudce uvedeného v odstavci 4 rozhoduje policejní prezident, pokud nestanoví vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, jinak; v ostatním platí ustanovení odstavců 1 až 7.

§ 175

(1) Pouze státní zástupce je oprávněn

a) rozhodnout o zastavení, podmíněném zastavení nebo přerušení trestního stíhání a o postoupení věci jinému orgánu,

b) podat obžalobu,

~~e) rozhodovat o prodloužení vazby a o ponechání obviněného ve vazbě, o propuštění z vazby na svobodu a o žádosti obviněného o propuštění z vazby na svobodu,~~

c) rozhodnout o propuštění obviněného z vazby, o propuštění obviněného z vazby za současného nahrazení vazby některým opatřením nahrazujícím vazbu nebo o změně důvodů vazby, pominul-li některý z důvodů vazby,

d) nařídit zajištění majetku obviněného a určit, na které prostředky a věci se toto zajištění nevztahuje, anebo zrušit takové zajištění,

e) provést zajištění nároku poškozeného na náhradu škody a omezit nebo zrušit takové zajištění anebo věc z něho vyjmout,

f) rozhodnout o zničení zajištěné věci podle § 81b,

~~f)~~ **g)** nařídit exhumaci mrtvol,

~~g)~~ **h)** navrhnout vyžádání obviněného z ciziny,

~~h)~~ i) provést předběžné šetření v řízení o vydání do ciziny.

(2) Ve věcech, v nichž vyšetřování koná státní zástupce, vykonává dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení státní zástupce nejbližší vyššího státního zastupitelství; tím není dotčeno právo státního zástupce, který koná vyšetřování, učinit rozhodnutí podle § 171 až 173, podle § 307 nebo podle § 309 za podmínek tam uvedených, pokud si toto právo nevyhradil státní zástupce vykonávající dozor.

ODDÍL SEDMÝ

Zkrácené přípravné řízení

§ 179a

(1) Zkrácené přípravné řízení se koná o trestných činech, o nichž přísluší konat řízení v prvním stupni okresnímu soudu a na které zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje ~~tři léta~~ **pět let**, jestliže

a) podezřelý byl přistižen při činu nebo bezprostředně poté, nebo

b) v průběhu prověřování trestního oznámení nebo jiného podnětu k trestnímu stíhání byly zjištěny skutečnosti, jinak odůvodňující zahájení trestního stíhání a lze očekávat, že podezřelého bude možné ve lhůtě uvedené v § 179b odst. 4 postavit před soud.

(2) Zkrácené přípravné řízení konají policejní orgány uvedené v § 12 odst. 2.

(3) O trestných činech příslušníků Policie České republiky, příslušníků Vojenské policie, příslušníků Bezpečnostní informační služby, příslušníků Úřadu pro zahraniční styky a informace nebo příslušníků Vojenského zpravodajství koná zkrácené přípravné řízení státní zástupce; ustanovení § 161 odst. 3 a 4 zde platí přiměřeně.

§ 179b

(1) Orgán konající zkrácené přípravné řízení provádí úkony podle hlavy deváté. Způsobem uvedeným v hlavě čtvrté provádí pouze neodkladné nebo neopakovatelné úkony.

(2) Ve zkráceném přípravném řízení má podezřelý stejná práva jako obviněný (§ 33 odst. 1, 2). Zadržený podezřelý má právo zvolit si obhájce a radit se s ním bez přítomnosti třetí osoby již v průběhu zadržení. ~~Pokud si podezřelý, který nebude propuštěn ze zadržení, ale bude předán s návrhem na potrestání soudu k provedení zjednodušeného řízení (§ 314b odst. 1, 2), ve stanovené lhůtě obhájce nezvolí, je třeba mu obhájce na dobu, po kterou trvají důvody zadržení, ustanovit (§ 38). O tom je třeba podezřelého před jeho výslechem poučit a poskytnout mu plnou možnost uplatnění jeho práv.~~

(3) Podezřelého ze spáchání trestného činu je třeba vyslechnout a nejpozději na počátku výslechu mu sdělit, ze spáchání jakého skutku je podezřelý a jaký trestný čin je v tomto skutku spatřován. O tomto úkonu orgán konající zkrácené přípravné řízení učiní záznam do protokolu. Opis záznamu doručí podezřelému a jeho obhájci; policejní orgán zašle opis záznamu do 48 hodin též státnímu zástupci. Na postup při výslechu podezřelého se přiměřeně užijí ustanovení o výslechu obviněného.

(4) Zkrácené přípravné řízení musí být skončeno nejpozději do dvou týdnů ode dne, kdy policejní orgán sdělil podezřelému, že spáchání jakého skutku je podezřelý a jaký trestný čin je v tomto skutku spatřován (§ 179b odst. 3).

§ 179c

(1) Nerozhodne-li po skončení zkráceného přípravného řízení policejní orgán o odložení věci z důvodu uvedeného v § 159a odst. 1 až ~~4–3~~ **nebo 5**, předloží státnímu zástupci stručnou zprávu o jeho výsledku, ve které uvede, jaký trestný čin je spatřován ve skutku, pro který je sděleno podezření, a jaké důkazy, jež lze provést před soudem, podezření odůvodňují. Ke zprávě policejní orgán připojí všechny písemnosti a věci shromážděné v průběhu zkráceného přípravného řízení.

(2) Státní zástupce, kterému byl doručen návrh policejního orgánu podle odstavce 1, nebo který sám provedl zkrácené přípravné řízení,

a) podá soudu návrh na potrestání, shledá-li, že výsledky zkráceného přípravného řízení odůvodňují postavení podezřelého před soud,

b) věc odloží, nejde-li ve věci o podezření z trestného činu,

c) odevzdá věc příslušnému orgánu k projednání přestupku,

d) odevzdá věc jinému orgánu ke kázeňskému nebo kárnému projednání,

e) věc odloží, jestliže je trestní stíhání nepřipustné podle § 11 odst. 1,

f) věc odloží, rozhodl-li o schválení narovnání, přičemž použije obdobně ustanovení § 309 a násl.,

g) věc podmíněně odloží podle § 179g,

h) věc může odložit též, jestliže je trestní stíhání neúčelné vzhledem k okolnostem uvedeným v § 172 odst. 2, nebo

i) opatřením vrátí věc policejnímu orgánu, je-li v rámci zkráceného přípravného řízení třeba provést další úkon.

(3) Neučiní-li státní zástupce žádné rozhodnutí nebo opatření podle odstavce 1, předá věc policejnímu orgánu uvedenému v § 161 odst. 2 k zahájení trestního stíhání s poukazem na to, že skutek, pro který se vedlo zkrácené přípravné řízení, má být správně posouzen podle jiného ustanovení zákona, než podle jakého jej posuzoval policejní orgán, a vzhledem k odchylnému právnímu posouzení nelze zkrácené přípravné řízení konat.

(4) O odložení věci podle odstavce 1 nebo o rozhodnutí podle odstavce 2 vyrozumí orgán, který takové rozhodnutí učinil, poškozeného, pokud je znám, a oznamovatele, pokud o to podle § 158 odst. 2 požádal.

Podmíněné odložení podání návrhu na potrestání

§ 179g

(1) Namísto podání návrhu na potrestání může státní zástupce za podmínek uvedených v § 307 rozhodnout o tom, že se podání návrhu na potrestání podmíněně odkládá, jestliže

a) podezřelý se k činu doznal,

b) nahradil škodu, pokud byla činem způsobena, **nebo s poškozeným o její náhradě uzavřel dohodu, nebo učinil jiná potřebná opatření k její náhradě,**

c) s podmíněným odložením podání návrhu na potrestání vyslovil souhlas,

a vzhledem k osobě podezřelého, s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a k okolnostem případu lze důvodně takové rozhodnutí považovat za dostačující.

(2) V rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání se stanoví zkušební doba na šest měsíců až ~~jeden rok~~ **dva roky**. Zkušební doba počíná právní mocí tohoto rozhodnutí.

(3) Podezřelému, který uzavřel s poškozeným dohodu o způsobu náhrady škody, se v rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání uloží, aby škodu v průběhu zkušební doby nahradil.

~~(3)~~ **(4)** Podezřelému lze též uložit, aby ve zkušební době dodržoval přiměřená omezení a povinnosti směřující k tomu, aby vedl řádný život.

~~(4)~~ **(5)** Proti rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání může podezřelý a poškozený podat stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 179h

(1) Jestliže podezřelý v průběhu zkušební doby vedl řádný život, **splnil povinnost nahradit způsobenou škodu** a vyhověl i dalším uloženým omezením, rozhodne státní zástupce, jenž podmíněně odložil podání návrhu na potrestání v prvním stupni, že se osvědčil. Jinak, a to popřípadě i během zkušební doby, postupuje podle § 179f odst. 2 písm. b).

(2) Jestliže do šesti měsíců od uplynutí zkušební doby nebylo učiněno rozhodnutí podle odstavce 1, aniž na tom měl podezřelý vinu, má se za to, že se osvědčil.

(3) Právní mocí rozhodnutí o tom, že podezřelý se osvědčil, nebo uplynutím lhůty uvedené v odstavci 2 nastávají účinky uvedené v § 11a odst. 1 písm. b).

(4) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 mohou podezřelý a poškozený podat stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 183a

(1) V řízení před soudem může předseda senátu nebo jiný pověřený člen senátu výjimečně z důležitých důvodů vyslechnout obviněného, svědka, znalce nebo provést jiný důkaz mimo hlavní líčení nebo veřejné zasedání. Státní zástupce i obhájce obviněného, kterého se takový úkon týká, jsou oprávněni se takového úkonu zúčastnit a o jeho konání být včas vyrozuměni, ledaže nelze provedení úkonu odložit a jejich vyrozumění nelze zajistit. Účast obviněného na takovém výsledku může být připuštěna zejména v případech, kdy nemá obhájce, a jde-li o výslech svědka, který má právo odepřít výpověď. Vyrozumění o výsledku svědka nebo o jiném úkonu s takovým svědkem, jehož totožnost má být z důvodů uvedených v § 55 odst. 2 utajena, nesmí obsahovat údaje, podle nichž by bylo možné zjistit skutečnou totožnost svědka.

(2) Účast osob uvedených v odstavci 1 na úkonu může být zajištěna, zejména jde-li o úkon, na němž se účastní osoba mladší než patnáct let nebo svědek, jehož totožnost má být z důvodů uvedených v § 55 odst. 2 utajena, i prostřednictvím ~~audiovizuální techniky, kdy je jim zajištěna možnost klást vyslychaným či jinak zúčastněným osobám na úkonu otázky~~ **videokonferenčního zařízení.**

(3) Má-li takový důkaz později sloužit k rozhodnutí v hlavním líčení, veřejném nebo neveřejném zasedání, musí v něm být v souladu se zákonem proveden. Čistý protokol o výsledku takového svědka **nebo přehrát obrazový a zvukový záznam pořízený o jeho výsledku provedeném prostřednictvím videokonferenčního zařízení je možné** v hlavním líčení nebo veřejném zasedání o odvolání ~~bude možno~~ pouze za podmínek uvedených v § 211, a jde-li o svědka mladšího než patnáct let, o okolnostech, jejichž oživování v paměti by vzhledem k věku mohlo nepříznivě ovlivňovat jeho duševní a mravní vývoj, za podmínek uvedených v § 102 odst. 2.

(4) Předseda senátu dbá na ochranu svědků a osob jim blízkých, kterým v souvislosti s podáním svědeckví hrozí újma na zdraví, smrt nebo jiné vážné nebezpečí, a je-li to třeba i na utajení jejich totožnosti, popřípadě podoby. Pokud je třeba zajistit ochranu těchto osob i po podání svědeckví, předseda senátu učiní po ukončení výsledku bezodkladně všechna potřebná opatření. V nezbytných případech požádá o ochranu uvedených osob orgány Policie České republiky. Způsob zvláštní ochrany svědků a osob jim blízkých stanoví zvláštní zákon.

§ 187

Způsob předběžného projednání obžaloby

(1) Předběžné projednání obžaloby se koná v neveřejném zasedání, **nejsou-li dány důvody pro konání vazebního zasedání.** Považuje-li to předseda senátu pro rozhodnutí soudu za potřebné, nařídí o předběžném projednání obžaloby veřejné zasedání.

(2) Při předběžném projednání obžaloby přezkoumá soud vždy celou obžalobu; předseda senátu z tohoto hlediska podá zprávu, přičemž se zaměří na otázky, které je třeba řešit.

(3) Soud přezkoumá úplnost důkazního materiálu a opodstatněnost obžaloby na základě spisu.

§ 202

Přítomnost při hlavním líčení

(1) Hlavní líčení se koná za stálé přítomnosti všech členů senátu, zapisovatele a státního zástupce. **Přítomnost obžalovaného nebo jiných osob může být zajištěna i prostřednictvím videokonferenčního zařízení; § 111a se užije obdobně.**

(2) V nepřítomnosti obžalovaného může se hlavní líčení provést, jen když soud má za to, že lze věc spolehlivě rozhodnout a účelu trestního řízení dosáhnout i bez přítomnosti obžalovaného, a přitom

a) obžaloba byla obžalovanému řádně doručena a obžalovaný byl k hlavnímu líčení včas a řádně předvolán a

b) o skutku, který je předmětem obžaloby, byl obžalovaný už některým orgánem činným v trestním řízení vyslechnut a bylo dodrženo ustanovení o zahájení trestního stíhání (§ 160) a obviněný byl upozorněn na možnost prostudovat spis a učinit návrhy na doplnění vyšetřování (§ 166 odst. 1).

(3) Nedostaví-li se obžalovaný bez řádné omluvy k hlavnímu líčení a soud rozhodne o tom, že se hlavní líčení bude konat v nepřítomnosti obžalovaného, lze v hlavním líčení protokoly o výsledku svědků, znalců a spoluobviněných přečíst **nebo obrazové a zvukové záznamy pořízené o jejich výsledku provedeném prostřednictvím videokonferenčního zařízení přehrát** za podmínek uvedených v § 211.

(4) Hlavní líčení v nepřítomnosti obžalovaného nelze konat, je-li obžalovaný ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody nebo jde-li o trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice převyšuje pět let. V případech nutné obhajoby (§ 36) nelze konat hlavní líčení bez přítomnosti obhájce.

(5) Ustanovení první věty odstavce 4 se neužije, pokud obžalovaný požádá, aby hlavní líčení bylo konáno v jeho nepřítomnosti. Ustanovení odstavce 3 se tu užije přiměřeně.

§ 211

(1) Místo výsledku svědka lze v hlavním líčení číst protokol o jeho výpovědi, jestliže soud nepokládá osobní výslech za nutný a státní zástupce i obžalovaný s tím souhlasí. Jestliže se obžalovaný, který byl k hlavnímu líčení řádně předvolán, bez omluvy nedostaví, nebo se bez vážného důvodu z jednací síně vzdálí, souhlas obžalovaného s přečtením takového protokolu o výsledku svědka není třeba a postačí souhlas státního zástupce. Na tyto skutečnosti musí být obviněný v předvolání upozorněn.

(2) Protokol o výpovědi spoluobžalovaného nebo svědka se přečte také tehdy, byl-li výslech proveden způsobem odpovídajícím ustanovení tohoto zákona a

a) taková osoba zemřela nebo se stala nezvěstnou, pro dlouhodobý pobyt v cizině nedosažitelnou, nebo onemocněla chorobou, která natrvalo nebo po dohlednou dobu znemožňuje její výslech, nebo

b) šlo o neodkladný nebo neopakovatelný úkon provedený podle § 158a.

(3) Protokol o dřívější výpovědi svědka se přečte také tehdy, byl-li výslech proveden způsobem odpovídajícím ustanovením tohoto zákona a svědek v hlavním líčení bez oprávnění odepřel vypovídat nebo se v podstatných bodech odchyluje od své dřívější výpovědi a

a) obhájce nebo obviněný měl možnost se tohoto dřívějšího výsledku zúčastnit a klást vyslýchanému otázky,

b) bylo-li zjištěno, že taková osoba byla předmětem násilí, zastrašování, podplácení či příslibů jiných výhod a tak vedena k tomu, aby nevypovídala nebo vypovídala křivě, nebo

c) byl-li obsah výpovědi ovlivněn průběhem výsledku v hlavním líčení, zejména v důsledku chování obžalovaného nebo přítomné veřejnosti.

(4) Protokol o výpovědi svědka, který v hlavním líčení využil svého práva odepřít výpověď podle § 100, je možno číst jen za předpokladu, že svědek byl před tímto výsledkem o svém právu odepřít výpověď řádně poučen a výslovně prohlásil, že tohoto práva nevyužívá, byl-li výslech proveden způsobem odpovídajícím ustanovením tohoto zákona a obviněný nebo obhájce měl možnost se tohoto výsledku zúčastnit.

(5) Místo výsledku znalce lze číst protokol o jeho výpovědi nebo jeho písemný posudek, jestliže znalec byl před podáním posudku poučen podle § 106, nejsou pochybnosti o správnosti a úplnosti posudku a státní zástupce i obžalovaný s tím souhlasí. Ustanovení odstavce 1 věty druhé a třetí tu platí obdobně.

(6) Se souhlasem státního zástupce a obžalovaného lze v hlavním líčení číst i úřední záznamy o vysvětlení osob a o provedení dalších úkonů (§ 158 odst. 3 a 5).

(7) Ustanovení odstavců 1 až 5 o čtení protokolů se obdobně užijí i na přehrání zvukového a obrazového záznamu pořízeného o výsledku provedeném prostřednictvím videokonferenčního zařízení.

§ 234

Přítomnost při veřejném zasedání

(1) Veřejné zasedání se koná za stálé přítomnosti všech členů senátu a zapisovatele. **Přítomnost jiných osob může být zajištěna i prostřednictvím videokonferenčního zařízení; § 111a se užije obdobně.**

(2) Nestanoví-li zákon něco jiného, není účast státního zástupce a obhájce při veřejném zasedání nutná.

§ 235

(1) Po zahájení veřejného zasedání podá předseda nebo jím určený člen senátu na podkladě spisu zprávu o stavu věci zaměřenou na otázky, které je třeba ve veřejném zasedání řešit. Poté osoba, která dala svým návrhem k veřejnému zasedání podnět, návrh přednese. Osoba, která může být přímo dotčena rozhodnutím, jakož i státní zástupce se k návrhu vyjádří, nejsou-li sami navrhovatelé.

(2) Jsou-li při veřejném zasedání prováděny důkazy, užije se přiměřeně ustanovení o dokazování u hlavního líčení. Omezení v provádění důkazů čtením protokolu o výpovědi svědka nebo znalce (~~§ 211 odst. 1 a 5~~) **nebo přehráním obrazového a zvukového záznamu pořízeného o jejich výsledku provedeném prostřednictvím videokonferenčního zařízení (§ 211 odst. 1, 5 a 7)** platí pouze pro veřejné zasedání konané o odvolání.

(3) Po provedení důkazů udělí předseda senátu slovo ke konečným návrhům. Je-li osobou, která může být přímo dotčena rozhodnutím, obviněný, má právo mluvit poslední.

HLAVA PATNÁCTÁ

Neveřejné zasedání

§ 240

V neveřejném zasedání rozhoduje soud tam, kde není zákonem předepsáno, že se rozhoduje v hlavním líčení ~~nebo ve veřejném zasedání~~, **veřejném zasedání nebo vazebním zasedání**.

§ 242

(1) Neveřejné zasedání se koná za stálé přítomnosti všech členů senátu a zapisovatele.

(2) Jiné osoby jsou z účasti na neveřejném zasedání vyloučeny.

§ 255

(1) Odvolací soud přeruší trestní stíhání, vyjde-li za odvolacího řízení najevo, že po vyhlášení napadeného rozsudku nastala některá z okolností uvedených v § 173 odst. 1 písm. b) až d), nelze-li obžalovanému doručit předvolání k veřejnému zasedání odvolacího soudu nebo z důvodu uvedeného v § 9a.

(2) Odvolací soud přeruší trestní stíhání, má-li za to, že zákon, jehož užil v dané trestní věci soud prvního stupně při rozhodování o vině a trestu, je v rozporu s ústavním ~~zákonem nebo mezinárodní smlouvou, která má přednost před zákonem~~ **pořádkem**; v tomto případě předloží věc Ústavnímu soudu.

§ 265b

Důvody dovolání

(1) Dovolání lze podat, jen je-li tu některý z následujících důvodů:

a) ve věci rozhodl věcně nepřislušný soud, nebo soud, který nebyl náležitě obsazen, ledaže místo samosoudce rozhodoval senát nebo rozhodl soud vyššího stupně,

b) ve věci rozhodl vyloučený orgán; tento důvod nelze použít, jestliže tato okolnost byla tomu, kdo podává dovolání, již v původním řízení známa a nebyla jím před rozhodnutím orgánu druhého stupně namítnuta,

c) obviněný neměl v řízení obhájce, ač ho podle zákona mít měl,

d) byla porušena ustanovení o přítomnosti obviněného v hlavním líčení nebo ve veřejném zasedání,

e) proti obviněnému bylo vedeno trestní stíhání, ačkoliv podle zákona bylo nepřipustné,

f) bylo rozhodnuto o postoupení věci jinému orgánu, o zastavení trestního stíhání, o podmíněném zastavení trestního stíhání, o schválení narovnání, aniž byly splněny podmínky pro takové rozhodnutí,

g) rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotně právním posouzení,

h) obviněnému byl uložen takový druh trestu, který zákon nepřipouští, nebo mu byl uložen trest ve výměře mimo trestní sazbu stanovenou v trestním zákoně na trestný čin, jímž byl uznán vinným,

i) bylo rozhodnuto o upuštění od potrestání nebo o upuštění od potrestání s dohledem, aniž byly splněny podmínky stanovené zákonem pro takový postup,

j) bylo rozhodnuto o uložení ochranného opatření, aniž byly splněny podmínky stanovené zákonem pro jeho uložení,

k) v rozhodnutí některý výrok chybí nebo je neúplný,

l) bylo rozhodnuto o zamítnutí nebo odmítnutí řádného opravného prostředku proti rozsudku nebo usnesení uvedenému v § 265a odst. 2 písm. a) až g), aniž byly splněny procesní podmínky stanovené zákonem pro takové rozhodnutí nebo **přestože** byl v řízení mu předcházejícím dán důvod dovolání uvedený v písmenech a) až k).

(2) Dovolání lze podat též tehdy, byl-li uložen trest odnětí svobody na doživotí.

§ 265l

(1) Je-li po zrušení napadeného rozhodnutí nebo některého jeho výroku nutno učinit ve věci nové rozhodnutí, přikáže Nejvyšší soud zpravidla soudu, o jehož rozhodnutí jde, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

(2) Záleží-li vada jen v tom, že v napadeném rozhodnutí některý výrok chybí nebo je neúplný, může Nejvyšší soud, aniž rozhodnutí zruší, přikázat soudu, o jehož rozhodnutí jde, aby o chybějícím výroku rozhodl nebo neúplný výrok doplnil.

(3) Prikazuje-li Nejvyšší soud věc podle odstavce 1 nebo 2 k novému projednání a rozhodnutí, může zároveň nařídít, aby ji soud projednal a rozhodl v jiném složení senátu. Z důležitých důvodů může také věc přikázat k projednání a rozhodnutí jinému soudu nebo jinému státnímu zástupci.

(4) Vykonává-li se na obviněném trest odnětí svobody uložený mu původním rozsudkem a Nejvyšší soud k dovolání výrok o tomto trestu zruší, rozhodne zároveň o vazbě. **Ustanovení o vazebním zasedání (§ 73d až 73g) se v tomto případě neužijí.**

§ 265r

(1) O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ve veřejném zasedání. V neveřejném zasedání může učinit

a) rozhodnutí o odmítnutí dovolání (§ 265i),

b) rozhodnutí o zrušení napadeného rozhodnutí (§ 265k) a přikázání věci k novému projednání a rozhodnutí (§ 265l odst. 1 a 2), je-li zřejmé, že vadu nelze odstranit ve veřejném zasedání, nebo

c) jiná rozhodnutí, souhlasí-li s projednáním v neveřejném zasedání nejvyšší státní zástupce i obviněný.

(2) Účast státního zástupce činného u Nejvyššího státního zastupitelství ve veřejném zasedání je povinná.

(3) Při veřejném zasedání konaném o dovolání musí mít obviněný obhájce v případech uvedených v § 36a odst. 2 písm. a) až c), **pokud se jej podle § 36b nevzdá.**

(4) V nepřítomnosti obviněného, který je ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, lze veřejné zasedání konat jen tehdy, jestliže obviněný výslovně prohlásí, že se účasti při veřejném zasedání vzdává.

(5) Nelze-li vyrozumění o veřejném zasedání doručit osobě, která rozhodnutím o dovolání může být přímo dotčena, stačí o konání veřejného zasedání vyrozumět jejího obhájce, popřípadě zmocněnce. Nemá-li tato osoba obhájce, popřípadě zmocněnce, je třeba ji ho k tomu účelu ustanovit. Ustanovení § 39 se tu užije obdobně.

(6) Po zahájení veřejného zasedání přednese předseda senátu nebo jím určený člen senátu napadené rozhodnutí a podá zprávu o stavu věci. Potom přednese dovolatel své dovolání a odůvodní je. Státní zástupce a osoby, které mohou být rozhodnutím dovolacího soudu přímo dotčeny, pokud nejsou dovolateli, přednesou své vyjádření; není-li některá z těchto osob přítomna a je-li vyjádření obsaženo ve spise, anebo požádá-li o to, přednese obsah jejich podání předseda senátu nebo jím určený člen senátu.

(7) Důkazy se ve veřejném zasedání před Nejvyšším soudem zpravidla neprovádějí. Jen výjimečně může Nejvyšší soud řízení doplnit důkazy nezbytnými k tomu, aby mohl o dovolání rozhodnout.

HLAVA OSMNÁCTÁ

Stížnost pro porušení zákona a řízení o ní

§ 266

(1) Proti pravomocnému rozhodnutí soudu nebo státního zástupce, jímž byl porušen zákon nebo které bylo učiněno na podkladě vadného postupu řízení, může ministr spravedlnosti podat u Nejvyššího soudu stížnost pro porušení zákona. Nestanoví-li zákon jinak, není proti rozhodnutí Nejvyššího soudu stížnost pro porušení zákona přípustná.

(2) Proti výroku o trestu lze stížnost pro porušení zákona podat jen tehdy, jestliže trest je ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu nebo k poměrům pachatele nebo jestliže uložený druh trestu je v zřejmém rozporu s účelem trestu.

(3) Týká-li se rozhodnutí uvedené v odstavci 1 více osob, lze stížnost pro porušení zákona podat také jen proti té části rozhodnutí, která se týká některé z těchto osob.

(4) Stížnost pro porušení zákona v neprospěch obviněného proti pravomocnému rozhodnutí soudu nelze podat jen z toho důvodu, že soud postupoval v souladu s § 259 odst. 4, § 264 odst. 2, § 273 nebo § 289 písm. b).

(5) Ustanovení odstavce 4 se užije přiměřeně i na rozhodnutí soudu nebo státního zástupce učiněné v souladu s § 150 odst. 1 nebo 3.

(6) Ministr spravedlnosti může vzít zpět stížnost pro porušení zákona, kterou podal, a to až do doby, než se soud rozhodující o stížnosti pro porušení zákona odebere k závěrečné poradě. Zpětvzetí stížnosti vezme usnesením na vědomí předseda senátu tohoto soudu.

(7) Dospěje-li ministr spravedlnosti na podkladě obsahu spisu k závěru, že by měl být odložen nebo přerušen výkon rozhodnutí, navrhne Nejvyššímu soudu takový postup spolu s podáním stížnosti proti porušení zákona ve prospěch obviněného.

§ 267

(1) Ve stížnosti pro porušení zákona musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 a 4) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se ministr spravedlnosti domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí Nejvyššího soudu. Ministr spravedlnosti je povinen ve stížnosti pro porušení zákona uvést, zda ji podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

(2) Podanou a ve lhůtě uvedené v § 266a odst. 1 též odůvodněnou stížnost pro porušení zákona již nelze v průběhu řízení před Nejvyšším soudem měnit.

(3) Nejvyšší soud přezkoumá zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozhodnutí, proti nimž byla stížnost pro porušení zákona podána, v rozsahu a z důvodů v ní uvedených, jakož i řízení napadené části rozhodnutí předcházející. K vadám výroků, které nebyly stížností pro porušení zákona napadeny, Nejvyšší soud přihlíží, jen pokud by mohly mít vliv na správnost výroků, proti nimž byla podána stížnost pro porušení zákona.

(4) Jestliže ministr spravedlnosti podá důvodně stížnost pro porušení zákona proti výroku o vině, přezkoumá Nejvyšší soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda byla i proti těmto výrokům podána stížnost pro porušení zákona.

(5) Byla-li stížností pro porušení zákona napadena část rozhodnutí týkající se jen některé z více osob, o nichž bylo rozhodnuto tímž rozhodnutím, přezkoumá Nejvyšší soud uvedeným způsobem jen tu část rozhodnutí a předcházejícího řízení, která se týká této osoby.

§ 275

(1) Byl-li zákon porušen v neprospěch obviněného, nepřekáží jeho smrt provedení řízení na podkladě stížnosti pro porušení zákona; trestní stíhání nelze tu zastavit proto, že

obviněný zemřel. Byl-li zákon porušen jen v neprospěch obviněného, doba od právní moci napadeného rozhodnutí do rozhodnutí o stížnosti pro porušení zákona se do promlčecí doby nezapočítává.

(2) Nelze-li vyrozumění o veřejném zasedání doručit osobě, která rozhodnutím o stížnosti pro porušení zákona může být přímo dotčena, stačí o konání veřejného zasedání vyrozumět jejího obhájce, popřípadě zmocněnce. Nemá-li tato osoba obhájce, popřípadě zmocněnce, je třeba jí ho k tomu účelu ustanovit. Ustanovení § 39 se tu užije obdobně.

(3) Vykonává-li se na obviněném trest odnětí svobody uložený mu původním rozsudkem a Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona výrok o tomto trestu zruší, rozhodne zároveň o vazbě. **Ustanovení o vazebním zasedání (§ 73d až 73g) se v řízení o stížnosti pro porušení zákona neužijí.**

~~(4) Ministr spravedlnosti může odložit nebo přerušit výkon rozhodnutí, proti němuž podal stížnost pro porušení zákona, až do rozhodnutí o této stížnosti. Po podání stížnosti pro porušení zákona tak může učinit i nejvyšší soud.~~

(4) Před rozhodnutím o stížnosti pro porušení zákona může Nejvyšší soud odložit nebo přerušit výkon rozhodnutí, proti němuž byla podána stížnost pro porušení zákona. Navrhl-li odložení nebo přerušení výkonu rozhodnutí ministr spravedlnosti, Nejvyšší soud rozhodne o takovém návrhu usnesením nejpozději do čtrnácti dnů po obdržení spisu.

§ 306a

(1) Pominou-li důvody řízení proti uprchlému, pokračuje se v trestním řízení podle obecných ustanovení. Požaduje-li to obviněný, provedou se v řízení před soudem znovu důkazy v předchozím soudním řízení provedené, u nichž to jejich povaha připouští, nebo jejichž opakování nebrání jiná závažná skutečnost; v opačném případě se obviněnému protokoly o provedení těchto důkazů přečtou **nebo se mu přehrají obrazové a zvukové záznamy pořízené o úkonech provedených prostřednictvím videokonferenčního zařízení** a umožní se mu, aby se k nim vyjádřil.

(2) Skončilo-li řízení proti uprchlému pravomocným odsuzujícím rozsudkem a poté pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, na návrh odsouzeného podaný do osmi dnů od doručení rozsudku soud prvního stupně takový rozsudek zruší a v rozsahu stanoveném v odstavci 1 se hlavní líčení provede znovu. O právu navrhnout zrušení pravomocného odsuzujícího rozsudku musí být při doručení rozsudku odsouzený poučen. Přiměřeně soud postupuje, vyžaduje-li to mezinárodní smlouva, již je Česká republika vázána.

(3) V novém řízení nemůže dojít ke změně rozhodnutí v neprospěch obviněného.

§ 314b

(1) Věci, v nichž se konalo zkrácené přípravné řízení, samosoudce projedná ve zjednodušeném řízení. Trestní stíhání se zahajuje tím, že návrh státního zástupce na potrestání byl doručen soudu.

(2) Byl-li soudu s doručením návrhu předán zadržený podezřelý, soudce jej do 24 hodin vyslechne jako obviněného, zejména k okolnostem zadržení a důvodům vazby, dále k tomu, které skutečnosti považuje za nesporné, a zda souhlasí s tím, aby takové skutečnosti

nebyly v hlavním líčení dokazovány. Podle povahy věci buď vydá rozhodnutí, jež může vydat mimo hlavní líčení, nebo obviněnému doručí předvolání k hlavnímu líčení, které se může se souhlasem obviněného konat ihned po jeho výslechu. Současně rozhodne o vazbě, a vezme-li do vazby obviněného, který si obhájce dosud nezvolil, ani mu nebyl ustanoven (§ 179b odst. 2), umožní mu, aby si zvolil ve stanovené lhůtě obhájce (§ 38), a pokud tak neučiní, obhájce mu ustanoví (§ 39 odst. 1).

(3) Nebyl-li podezřelý zadržen, samosoudce podle protokolu o výslechu podezřelého posoudí, zda je třeba obviněného předvolat k výslechu nebo je možné ihned nařídít hlavní líčení.

(4) Samosoudce má stejná práva a povinnosti jako senát a jeho předseda.

(5) Neveřejné zasedání samosoudce nekoná.

§ 314d

(1) Neučiní-li samosoudce žádné z rozhodnutí uvedených v § 314c odst. 1, nařídí hlavní líčení.

(2) Při hlavním líčení ve zjednodušeném řízení samosoudce vyslechně obviněného; na přečtení protokolu o výslechu podezřelého (§ 179b odst. 3) se užije § 207 odst. 2 obdobně. Poté může rozhodnout o upuštění od dokazování těch skutečností, které státní zástupce a obviněný označily za nesporné a s ohledem na ostatní zjištěné skutečnosti není závažného důvodu o těchto prohlášeních pochybovat. Se souhlasem státního zástupce a obviněného může přechít i úřední záznamy o vysvětlení osob a o provedení dalších úkonů (§ 158 odst. 3 a 5).

~~(3) Jestliže se po vyhlášení rozsudku státní zástupce i obviněný vzdali odvolání nebo prohlášení o tom, že se vzdávají odvolání, učinili ve lhůtě, kterou jim samosoudce stanovil, může samosoudce vyhotovit zjednodušený písemný rozsudek, který neobsahuje odůvodnění.~~

§ 314f

(1) Trestní příkaz obsahuje

a) označení soudu, který trestní příkaz vydal,

b) den a místo vydání trestního příkazu,

c) označení obviněného (§ 120 odst. 2),

d) výrok o vině (§ 120 odst. 3) a uloženém trestu (§ 122 odst. 1),

e) výrok o náhradě škody (§ 228 a § 229 odst. 1 a 2), jestliže byl nárok na její náhradu řádně uplatněn (§ 43 odst. 3),

f) poučení o právu podat odpor, včetně upozornění, že v případě, kdy obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

(2) Trestní příkaz se doručuje obviněnému, státnímu zástupci a poškozenému, který uplatnil nárok na náhradu škody. Obviněnému se doručuje do vlastních rukou (~~§ 63 odst. 1 a 3~~). Má-li obviněný obhájce, doručí se trestní příkaz též jemu.

§ 343

(1) Předseda senátu nařídí, aby peněžitý trest byl vymáhán, nezaplatí-li jej odsouzený

- a) do patnácti dnů poté, co byl k zaplacení vyzván,
- b) do patnácti dnů poté, co mu bylo oznámeno rozhodnutí, jímž povolený odklad nebo povolené splácení byly odvolány, nebo
- c) do uplynutí doby, na kterou byl výkon trestu odložen.

(2) Peněžitý trest smí být vymáhán, jen pokud tím nebude zmařeno uspokojení přiznaného nároku poškozeného na náhradu škody. Nepřikročí-li poškozený k vymáhání svého nároku do tří měsíců ode dne, kdy nabyl právní moci rozsudek, jímž byl peněžitý trest uložen, může být peněžitý trest vymáhán bez ohledu na nárok poškozeného.

(3) Na vymáhání peněžitého trestu se uplatní postup pro správu daní¹²⁾. Úrok z prodlení se nevyměřuje.

12) Zákon č. 280/2009 Sb.

§ 350j

Na řízení o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce, jakož i na řízení o nařízení výkonu zbytku tohoto trestu, se obdobně užijí ustanovení § 331 až 333.

Oddíl šestý Promlčení výkonu trestu

§ 350k

O promlčení výkonu trestu rozhoduje soud usnesením. Proti tomuto usnesení může státní zástupce podat stížnost, jež má odkladný účinek.

~~Oddíl šestý~~

Oddíl sedmý

Výkon ochranného léčení a zabezpečovací detence

.....

~~Oddíl sedmý~~
Oddíl osmý
Výkon některých jiných rozhodnutí
.....

§ 353

Propuštění z ochranného léčení a jeho ukončení

(1) Jakmile bylo dosaženo účelu ochranného léčení, podá zdravotnické zařízení, ve kterém je ochranné léčení vykonáváno, návrh na propuštění z ochranného léčení okresnímu soudu, v jehož obvodu se ochranné léčení vykonává; návrh na ukončení ochranného léčení podle § 99 odst. 6 trestního zákoníku podá zdravotnické zařízení, jakmile zjistí, že jeho účelu nelze dosáhnout. Nebude-li ochranné léčení vykonáno tak, aby do dvou let od jeho započetí bylo rozhodnuto o propuštění z ochranného léčení nebo o jeho ukončení, podá zdravotnické zařízení nejméně dva měsíce před uplynutím lhůty dvou let od počátku výkonu ochranného léčení návrh na jeho prodloužení. V návrhu na propuštění z ochranného léčení, na jeho ukončení nebo v návrhu na prodloužení ochranného léčení zdravotnické zařízení popíše průběh a výsledky ochranného léčení a uvede důvody navrhovaného postupu včetně návrhu na případné uložení dohledu nad chováním osoby, na níž je vykonáváno ochranné léčení. O tom je třeba zdravotnické zařízení poučit.

(2) O propuštění z ochranného léčení, o jeho ukončení včetně případného uložení dohledu nebo o prodloužení ochranného léčení rozhodne **bez zbytečného odkladu** na návrh zdravotnického zařízení, státního zástupce nebo osoby, na níž se vykonává ochranné léčení, anebo i bez takového návrhu ve veřejném zasedání okresní soud, v jehož obvodu se ochranné léčení vykonává.

(3) Proti rozhodnutí podle odstavce 2 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

(4) Podal-li poškozený nebo svědek žádost podle § 44a, zašle předseda senátu spolu s nařízením ochranného léčení příslušnému zdravotnickému zařízení informace o poškozeném nebo svědkovi, kterého je třeba o propuštění nebo uprchnutí odsouzeného z ochranného léčení vyrozumět. V případě, že poškozený nebo svědek podal žádost v době, kdy je odsouzený ve výkonu ochranného léčení, zašle soud zdravotnickému zařízení, v němž odsouzený vykonává ochranné léčení, příslušné informace dodatečně. Zdravotnické zařízení je povinno písemně vyrozumět poškozeného nebo svědka bezodkladně, nejpozději však v den následující po skutečnosti uvedené v § 44a odst. 1 písm. c).

§ 354

Nařízení výkonu zabezpečovací detence a její výkon

(1) Jakmile se rozhodnutí, podle něhož se má vykonat zabezpečovací detence, stalo vykonatelným, předseda senátu zašle příslušnému ústavu pro výkon zabezpečovací detence, v němž má být zabezpečovací detence vykonána, nařízení výkonu zabezpečovací detence a současně vyzve osobu, které byla zabezpečovací detence uložena, je-li na svobodě, aby výkon zabezpečovací detence nastoupila. Stal-li se výrok o uložení zabezpečovací detence, která

nebyla uložena vedle nepodmíněného trestu odnětí svobody, vykonatelným rozhodnutím odvolacího soudu, nařídí výkon zabezpečovací detence u obviněného, který je ve vazbě, předseda senátu odvolacího soudu ihned při vyhlášení rozhodnutí. O nařízení výkonu zabezpečovací detence vždy vyrozumí okresní soud, v jehož obvodu je ústav pro výkon zabezpečovací detence, ve kterém bude zabezpečovací detence vykonávána.

(2) Je-li osoba, které byla uložena zabezpečovací detence, při pobytu na svobodě nebezpečná pro své okolí, nebo je-li obava, že taková osoba, která je na svobodě, uprchne, anebo je-li zde jiný důležitý důvod, ~~zařídí~~ **nařídí** předseda senátu bezodkladně její dodání do ústavu pro výkon zabezpečovací detence; jinak jí může poskytnout přiměřenou lhůtu k obstarání jejích záležitostí, která však nesmí být delší než jeden měsíc ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí uvedené v odstavci 1. **Není-li známo místo pobytu této osoby, užije se na příkaz k jejímu dodání do výkonu zabezpečovací detence přiměřeně ustanovení § 69 odst. 3. Je-li místo pobytu známo, lze použít k jejímu dodání do výkonu zabezpečovací detence ustanovení § 83c odst. 2. V příkazu předseda senátu vždy požádá policejní orgán o neprodlené podání informace o tom, zda byla tato osoba do výkonu zabezpečovací detence dodána, popřípadě jaké okolnosti jejímu dodání brání.**

(3) Jde-li o příslušníka ozbrojených sil nebo bezpečnostního sboru v činné službě, požádá předseda senátu příslušného velitele nebo nadřízeného, aby zařídil jeho dopravení do ústavu pro výkon zabezpečovací detence.

(4) Předseda senátu požádá ústav pro výkon zabezpečovací detence, aby oznámil soudu, který zabezpečovací detenci uložil, kdy bylo s výkonem zabezpečovací detence započato. Zároveň požádá ústav pro výkon zabezpečovací detence, aby okresnímu soudu, v jehož obvodě se zabezpečovací detence vykonává, podal neprodleně zprávu, jestliže pominou důvody pro další trvání zabezpečovací detence.

(5) K nařízení výkonu zabezpečovací detence předseda senátu připojí pro potřeby ústavu pro výkon zabezpečovací detence znalecký posudek, opis protokolu o výsledku znalce nebo opis lékařské zprávy o zdravotním stavu osoby, které byla uložena zabezpečovací detence, pokud v průběhu trestního řízení byly opatřeny, a žádost, aby byla podávána okresnímu soudu, v jehož obvodu se zabezpečovací detence vykonává, v jím stanovených lhůtách, zpráva o průběhu a výsledcích výkonu zabezpečovací detence, se zaměřením na hlediska uvedená v § 100 odst. 4 trestního zákoníku.

§ 361

Vymáhání pořádkové pokuty ~~a nákladů trestního řízení~~

~~(1)~~ Jakmile se stane vykonatelným usnesení, jímž byla uložena pořádková pokuta, vyzve policejní orgán, státní zástupce nebo předseda senátu, který pokutu uložil, osobu, jíž byla uložena, aby pokutu zaplatila do patnácti dnů, a upozorní ji, že jinak bude zaplacení vymáháno. Zaplacená pořádková pokuta připadá státu. **Na vymáhání pořádkové pokuty se užije postup pro správu daní¹³⁾. Úrok z prodlení se nevyměřuje.**

~~(2) Náklady trestního řízení stanovené paušální částkou vymáhají orgány státní správy soudů.~~

13) Zákon č. 280/2009 Sb.

§ 380

Převzetí a předávání osob a věcí

(1) Osobu vydávanou nebo předávanou z cizího státu na základě žádosti podle této hlavy nebo osobu, na kterou byl soudem České republiky vydán zatýkáací rozkaz (§ 384), evropský zatýkáací rozkaz (§ 405), příkaz k zatčení (§ 69) nebo příkaz k dodání do výkonu trestu (§ 321 odst. 3) a která je z cizího státu vyhošťována či jinak předávána podle práva tohoto cizího státu, převezme od orgánů cizího státu Policie České republiky. **Pro tyto účely mohou orgány činné v trestním řízení a Ministerstvo spravedlnosti poskytovat příslušným orgánům cizích států nezbytné informace, včetně osobních údajů, a písemnosti s překlady.** Tuto osobu předá Policie České republiky nejbližší vazební věznici nebo jiné věznici nebo soudu, pokud dosud nebylo rozhodnuto o její vazbě (§ 69 odst. 4, § 387 odst. 1). O umístění této osoby do věznice informuje věznice, která ji převzala, bez odkladu příslušný soud a státního zástupce, který vykonává ve věznici dozor.

(2) Osobu vydávanou nebo předávanou do cizího státu na základě žádosti podané podle ustanovení této hlavy převezme Policie České republiky od vazební věznice nebo věznice a předá ji orgánům cizího státu.

(3) Průvoz osoby územím České republiky podle § 422 až 424 provede Policie České republiky.

(4) Policie České republiky provede rovněž předání nebo vrácení věci podle § 441 a převzetí nebo vrácení věci předané z cizího státu na žádost orgánů České republiky, pokud věc není možné nebo vhodné zaslat poštou, jakož i průvoz věci územím České republiky na žádost orgánů cizího státu.

(5) Osoby, které se podle ustanovení této hlavy předávají orgánům cizího státu anebo které se od orgánů cizího státu přebírají, nemusí být vybaveny pro účely překročení státních hranic cestovními doklady.

Oddíl druhý Vydávání

Vyžádání z ciziny

§ 383

(1) Orgánem oprávněným vyžádat obviněného z cizího státu je Ministerstvo spravedlnosti. Činí tak na žádost soudu, který vydal mezinárodní zatýkáací rozkaz podle § 384. **Úkony soudu podle § 383 až 390 koná soud, který v době úkonu vede trestní řízení, a v přípravném řízení soud příslušný podle § 26.**

(2) Lze-li důvodně předpokládat, že obviněný nebude z cizího státu vydán, Ministerstvo spravedlnosti informuje o této skutečnosti neprodleně soud, ~~který vydal mezinárodní zatýkáací rozkaz~~, s uvedením důvodů, pro které lze očekávat, že obviněný nebude z cizího státu vydán.

(3) Na základě informace podle odstavce 2 může soud po přezkoumání důvodů, pro které lze očekávat, že obviněný nebude z cizího státu vydán, mezinárodní zatýkácí rozkaz zrušit. Rozhodnutí učiní v neveřejném zasedání.

(4) Nejde-li o řízení o vydání pro účely výkonu trestu odnětí svobody, může státní zástupce proti rozhodnutí podle odstavce 3 podat stížnost, která má odkladný účinek.

§ 384

(1) Zdržuje-li se obviněný v cizím státě nebo je-li důvodné podezření, že se v něm zdržuje, a je-li třeba ho vyžádat, vydá předseda senátu nebo soudce příslušného soudu mezinárodní zatýkácí rozkaz (dále jen "zatýkácí rozkaz"). V přípravném řízení tak učiní na návrh státního zástupce.

(2) Zatýkácí rozkaz musí obsahovat

- a) název, adresu, číslo telefonu, faxu a elektronickou adresu orgánu, který zatýkácí rozkaz vydal,
- b) jméno a příjmení obviněného, další osobní údaje umožňující jeho identifikaci a údaje o státní příslušnosti, popřípadě i jeho popis, fotografii a otisky prstů,
- c) vyličení skutkového děje s přesným vyznačením doby, místa a způsobu spáchání,
- d) zákonné pojmenování trestného činu s doslovným zněním příslušných zákonných ustanovení, včetně stanovené trestní sazby pro daný trestný čin,
- e) ustanovení o promlčení a popis úkonů ovlivňujících plynutí promlčecí doby, pokud od spáchání trestného činu do vydání zatýkácího rozkazu uplynula doba delší než 3 roky.

(3) Zatýkácí rozkaz pro účely vyžádání odsouzeného z cizího státu k výkonu trestu odnětí svobody musí kromě údajů uvedených v odstavci 2 písm. a) až d) obsahovat též údaj, kterým soudem a k jakému trestu byl odsouzen, a údaje o způsobu zajištění práv obhajoby obviněného v řízení, pokud byl rozsudek vydán v řízení proti uprchlému nebo v jeho nepřítomnosti, s připojením znění § 306a. Zatýkácí rozkaz musí obsahovat také ustanovení o promlčení a dále popis úkonů ovlivňujících plynutí promlčecí doby, pokud od právní moci rozsudku do vydání zatýkácího rozkazu uplynula doba delší než 5 let. K zatýkácímu rozkazu se připojí originál nebo opis rozsudku s doložkou právní moci.

(4) Zatýkácí rozkaz musí být opatřen podpisem soudce, který ho vydal, a otiskem kulatého razítka soudu. Je-li dožádanému státu nutno doručit i překlad zatýkácího rozkazu do cizího jazyka, připojí k němu soud překlad vyhotovený tlumočnickem. Totéž platí i pro překlad rozsudku, pokud jde o vyžádání odsouzeného k výkonu trestu odnětí svobody.

(5) Zatýkácí rozkaz pozbývá platnosti

- a) jeho zrušením,
- b) dodáním vydané osoby soudu, ~~který zatýkácí rozkaz vydal,~~ nebo

c) předáním vydané osoby jinému orgánu v České republice, který je oprávněn ji přijmout.

~~(6) Soud, který zatýkácí rozkaz vydal, ho zruší, pokud zanikly důvody, pro které jej vydal, nebo zjistí-li se dodatečně důvody, pro které jej nelze vydat (§ 385). Soud zruší zatýkácí rozkaz, pokud zanikly důvody, pro které byl vydán, nebo zjistí-li se dodatečně důvody, pro které jej nelze vydat (§ 385).~~ O zrušení zatýkácího rozkazu neprodleně informuje Ministerstvo spravedlnosti, jemuž též doručí usnesení o zrušení zatýkácího rozkazu. Ministerstvo spravedlnosti zajistí provedení nezbytných opatření.

§ 387

(1) Obviněného, jehož cizí stát vydal, převezme Policie České republiky a dodá jej bez odkladu soudu, ~~jehož předseda senátu zatýkácí rozkaz vydal.~~ Jestliže je obviněný vydáván na základě zatýkácích rozkazů ~~více soudů~~ **vydaných ve více trestních věcech**, odevzdá se soudu určenému Ministerstvem spravedlnosti. Je-li pro účely dodání obviněného příslušnému soudu zapotřebí požádat jiný než vydávající cizí stát o umožnění průvozu obviněného jeho územím, žádost o povolení průvozu zasílá příslušnému orgánu takového státu Ministerstvo spravedlnosti.

(2) Nejde-li o vydání k výkonu trestu, předseda senátu je povinen obviněného do 24 hodin od odevzdání vyslechnout a rozhodnout o vazbě. Na řízení o vzetí do vazby se přiměřeně užijí ustanovení § 67 až 74.

(3) Doba strávená převozem obviněného do České republiky se nezapočítává do lhůt podle ~~§ 71~~ **§ 72 a 72a**; tato doba se však započte do délky výkonu trestu vykonávaného v České republice.

§ 389

Zásada speciality

(1) Obviněný může být stíhán jen pro trestné činy, pro které byl vydán, ledaže

a) po svém propuštění z vazby anebo výkonu trestu odnětí svobody se zdržuje na území České republiky více než 45 dní, přestože ho mohl opustit,

b) opustil území České republiky a dobrovolně se vrátil zpět anebo byl na území České republiky dopraven z třetího státu zákonným způsobem,

c) dožádaný stát se vzdal uplatnění zásady speciality anebo udělil dodatečný souhlas k trestnímu stíhání pro další trestné činy, nebo

d) se v řízení o jeho vydání výslovně vzdal práva na uplatnění zásady speciality všeobecně nebo ke konkrétním trestným činům spáchaným před jeho vydáním.

(2) Jestliže se vydaná osoba nevzdala uplatnění zásady speciality podle odstavce 1 písm. d) a pokud to připouští vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nebo to připouští právo dožádaného státu, soud, ~~který vydal zatýkácí rozkaz~~ **vede řízení o dalších trestných činech spáchaných před vydáním osoby, a v přípravném řízení soud příslušný podle § 26**, takovouto osobu vyslechne za přítomnosti jejího obhájce a poučí

ji o možnosti vzdát se práva na uplatnění zásady speciality, jakož i o důsledcích tohoto prohlášení. Do protokolu soud uvede trestné činy, kterých se toto prohlášení týká, a to jejich zákonným pojmenováním, číselným označením a popisem skutku tak, aby nemohly být zaměněny s jiným trestným činem.

(3) Za dodatečný souhlas podle odstavce 1 písm. c) se považuje rovněž žádost dožádaného státu o převzetí trestního stíhání vydané osoby pro trestné činy spáchané na jeho území před jejím vydáním. To platí i ohledně trestního oznámení podaného dožádaným státem.

(4) Na podání žádosti o dodatečný souhlas dožádaného státu s trestním stíháním pro jiný trestný čin, než který byl předmětem původní žádosti o vydání, se přiměřeně použijí § 383 a 384.

(5) Do doby, než dožádaný stát vydá dodatečný souhlas se stíháním pro další trestné činy, lze v řízení o těchto trestných činech provádět jen neodkladné nebo neopakovatelné úkony.

(6) Odstavce 1 až 4 se přiměřeně použijí rovněž na výkon trestu odnětí svobody, který byl vydané osobě uložen soudem České republiky před jejím vydáním a který nebyl předmětem původní žádosti o vydání.

§ 390

Dočasné převzetí vydávané osoby

(1) Jestliže dožádaný stát po povolení vydání nepředá vydanou osobu na území České republiky z důvodu, že je trestně stíhána orgány tohoto státu nebo má vykonat trest odnětí svobody uložený jeho orgány v souvislosti s jiným trestným činem, než který byl předmětem žádosti o vydání, předseda senátu nebo soudce, ~~který vydal zatýkací rozkaz~~, může požádat Ministerstvo spravedlnosti o zajištění dočasného převzetí vyžádané osoby na území České republiky za účelem provedení úkonů nezbytných pro ukončení trestního stíhání. V přípravném řízení tak učiní na návrh státního zástupce.

(2) Soud v žádosti, kterou předloží Ministerstvu spravedlnosti, uvede, pro které úkony je přítomnost vyžádané osoby potřebná, s uvedením dne nebo časového období, na které je třeba její přítomnost zajistit.

(3) Na řízení o zajištění dočasného převzetí vyžádané osoby se přiměřeně použije ustanovení § 440.

§ 396

Předběžná vazba

(1) Jestliže zjištěné skutečnosti odůvodňují obavu z útěku osoby, o jejíž vydání jde, může předseda senátu krajského soudu, v jehož obvodu má tato osoba pobyt nebo byla zadržena, na návrh státního zástupce provádějícího předběžné šetření a po podání návrhu na rozhodnutí podle § 397 odst. 1 i bez takového návrhu rozhodnout o jejím vzetí do předběžné vazby. Proti rozhodnutí o vzetí do předběžné vazby je přípustná stížnost. Na rozhodování o zadržené osobě se přiměřeně užití ustanovení § 77 odst. 2.

(2) Na rozhodování o propuštění z předběžné vazby a její nahrazení zárukou, dohledem, slibem nebo peněžitou zárukou se přiměřeně užijí ustanovení ~~§ 72 odst. 1 věta první, § 72 odst. 2 písm. a), § 72 odst. 3 a 4, § 73, 73a, § 73b odst. 3, § 74~~ **§ 71 odst. 1 věta první, § 71 odst. 2 písm. a), § 71a, § 73, § 73a, § 73b odst. 2 a 6 a § 74** s tím, že kde tato ustanovení hovoří o přípravném řízení, rozumí se tím předběžné šetření.

(3) Osoba, o jejíž vydání jde, musí být ihned propuštěna z předběžné vazby, jestliže předběžné šetření bylo zahájeno bez žádosti cizího státu o vydání a tato žádost nebyla České republice doručena do 40 dnů ode dne vzetí do předběžné vazby. Propuštění z předběžné vazby v takovém případě nevylučuje nové vzetí do předběžné vazby, pokud je žádost o vydání doručena dodatečně.

(4) Orgány, jejichž rozhodování má vliv na délku předběžné vazby, jsou povinny vyřizovat takové věci přednostně a s nejvyšším urychlením.

§ 400b

Vydávací vazba a provedení vydání

(1) Po rozhodnutí ministra spravedlnosti o povolení vydání a při zjednodušeném vydání na základě návrhu státního zástupce podle § 398 odst. 1 nebo i bez takového návrhu rozhodne předseda senátu krajského soudu uvedeného v § 397 odst. 1 o vzetí této osoby do vydávací vazby, nerozhodl-li o odložení vydání. Vazebními důvody podle § 67 není přitom vázán. Nelze-li přítomnost osoby, o jejíž vydání jde, při rozhodování o vydávací vazbě zajistit jinak, použije se přiměřeně § 69. Nachází-li se osoba, o jejíž vydání jde, v předběžné vazbě, předseda senátu rozhodne o přeměně této vazby na vazbu vydávací. O svém rozhodnutí soud neprodleně vyrozumí Ministerstvo spravedlnosti.

~~(2) Na vydávací vazbu se přiměřeně užijí ustanovení § 72 odst. 1 věta první, § 72 odst. 2 písm. a) a § 72 odst. 3 a 4.~~

(2) Na rozhodování o propuštění osoby z vydávací vazby se přiměřeně užijí § 71 odst. 2 písm. a), § 71a, § 73b odst. 2 a § 74.

(3) Po vyrozumění soudem podle odstavce 1 Ministerstvo spravedlnosti dohodne s příslušnými orgány dožadujícího státu termín vydání osoby. Vydání osoby příslušným orgánům dožadujícího státu a s tím související propuštění osoby, o jejíž vydání jde, z vydávací vazby zařídí předseda senátu krajského soudu, který rozhodl o vydávací vazbě.

(4) Vydávací vazba může trvat nejdéle tři měsíce. Osoba, o jejíž vydání jde, musí být z vydávací vazby propuštěna na svobodu ihned po uplynutí této lhůty. Pokud vydání nemohlo být provedeno vzhledem k nepředvídatelným okolnostem, může předseda senátu, který rozhodl o vydávací vazbě, před uplynutím této lhůty rozhodnout na návrh Ministerstva spravedlnosti o jejím prodloužení až o tři měsíce. Celková délka vydávací vazby nesmí překročit šest měsíců. To nevylučuje vzetí osoby do vydávací vazby na základě nové žádosti cizího státu o její vydání pro stejný trestný čin.

(5) Učinila-li osoba, o jejíž vydání jde, po povolení svého vydání prohlášení o mezinárodní ochraně podle jiného právního předpisu⁴⁾, doba, po kterou se na takovou osobu

hledí jako na žadatele o udělení mezinárodní ochrany, se nezapočítává do lhůty uvedené v odstavci 4.

(6) Předseda senátu, který rozhodl o vydávací vazbě, osobu z vydávací vazby neprodleně propustí a ukončí řízení o vydání, nastane-li důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 394 odst. 4 písm. b), d), g) nebo h). Obdobně předseda senátu postupuje, pokud ministr spravedlnosti s ohledem na změnu okolností změnil své rozhodnutí o povolení vydání a vydání nepovolil. Předseda senátu ukončí řízení o vydání také v případě, že nastane důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 394 odst. 4 písm. e).

§ 404

Evropský zatýkácí rozkaz

(1) Evropským zatýkáčím rozkazem se rozumí zatýkácí rozkaz vydaný v souladu s předpisy Evropské unie.

(2) Evropský zatýkácí rozkaz může vydat justiční orgán členského státu (dále jen "vyžadující stát") proti osobě, která se zdržuje v jiném členském státě (dále jen "předávající stát"), je-li třeba vyžádat její předání za účelem trestního stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného s omezením svobody,

a) je-li stíhána pro trestný čin, za který podle právních předpisů vyžadujícího státu může být odsouzena k trestu odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně dvanáct měsíců nebo jí může být uloženo ochranné opatření spojené s omezením svobody v délce nejméně dvanáct měsíců, nebo

~~b) byla-li odsouzena k trestu odnětí svobody v délce nejméně čtyř měsíců, anebo jí bylo uloženo ochranné opatření spojené s omezením svobody v délce nejméně čtyř měsíců.~~

b) má-li být vykonán trest odnětí svobody v délce nejméně čtyř měsíců nebo jeho zbytek nebo ochranné opatření spojené s omezením svobody nebo jeho zbytek v délce nejméně čtyř měsíců.

§ 406

Zásada speciality

(1) Osobu, která byla předána z jiného členského státu, nelze stíhat, omezit její osobní svobodu či ji osobní svobody zbavit pro jiný trestný čin spáchaný před předáním než ten, pro který byla předána; to neplatí, jestliže

a) předaná osoba po svém propuštění z vazby, z výkonu trestu odnětí svobody nebo z ochranného opatření spojeného s omezením či zbavením osobní svobody neopustila do 45 dnů území České republiky, přestože ho mohla opustit nebo se na území České republiky vrátila poté, co ho opustila,

b) za tento jiný trestný čin nelze uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření omezující osobní svobodu, nebo vydat zatýkácí rozkaz,

c) předané osobě hrozí uložení pouze peněžitého trestu nebo trestu obecně prospěšných prací,

prestože je lze za zákonem stanovených podmínek přeměnit na tresty odnětí svobody,

d) předaná osoba souhlasila s předáním do České republiky a vzdala se práva na uplatnění zásady speciality,

e) předaná osoba se po svém předání výslovně vzdala práva na uplatnění zásady speciality vůči určitým trestným činům spáchaným před svým předáním,

f) příslušný orgán předávajícího státu, který osobu předal, udělil souhlas se stíháním předané osoby pro další trestný čin spáchaný před jejím předáním.

(2) Prohlášení podle odstavce 1 písm. e) učiní osoba před soudem do protokolu za přítomnosti obhájce. Toto prohlášení nelze vzít zpět. Soud je povinen poučit předanou osobu o důsledcích vzdání se práva na uplatnění zásady speciality podle odstavce 1. Příslušným k řízení podle odstavce 1 písm. e) je soud, který ~~vydal evropský zatýkací rozkaz, v přípravném řízení na návrh státního zástupce vede řízení o dalších trestných činech spáchaných před předáním osoby, a v přípravném řízení soud příslušný podle § 26.~~ Soud o obsahu tohoto prohlášení informuje příslušný orgán předávajícího státu.

(3) Má-li být osoba stíhána pro jiný trestný čin spáchaný před předáním než ten, pro který byla předána, a nejsou zde důvody podle odstavce 1, podá v přípravném řízení soudce na návrh státního zástupce a v řízení před soudem předseda senátu žádost o souhlas se stíháním pro jiné trestné činy. Pro žádost se použije § 405 obdobně.

§ 407

Dočasné převzetí osoby z jiného členského státu

(1) Předseda senátu a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce, ~~který vydal evropský zatýkací rozkaz,~~ může požádat orgán předávajícího státu o výslech nebo dočasné převzetí osoby, ~~na kterou vydal~~ **na kterou byl vydán** evropský zatýkací rozkaz, na území České republiky pro účely trestního stíhání.

(2) V žádosti podle odstavce 1 je třeba uvést úkony, pro jejichž provedení je přítomnost vyžádané osoby potřebná, s uvedením dne nebo časového období, na které je třeba její přítomnost zajistit.

(3) Na řízení o zajištění dočasného převzetí vyžádané osoby se přiměřeně použije ustanovení § 440.

§ 411

Rozhodnutí soudu a předávací vazba

(1) O předání rozhodne po skončení předběžného šetření na návrh státního zástupce ve veřejném zasedání příslušný soud. Na žádost orgánu vyžadujícího státu, který vydal evropský zatýkací rozkaz, soud ve veřejném zasedání vyžádanou osobu vyslechne s přihlédnutím k podmínkám stanoveným dohodou s orgánem vyžadujícího státu. O předání informuje soud příslušný útvar Policie České republiky, aby mohlo být ve stanovené lhůtě zorganizováno předání osoby.

(2) Na žádost orgánu cizího státu, který vydal evropský zatýkácí rozkaz, soud umožní přítomnost zástupců tohoto cizího orgánu u veřejného zasedání. Pro možnost zástupce tohoto orgánu cizího státu položit vyslýchané osobě doplňující otázky platí ustanovení § 432 odst. 4 obdobně.

(3) Rozhodne-li příslušný soud o tom, že vyžádaná osoba předána nebude, a vyžádaná osoba je ve vazbě, rozhodne zároveň o jejím propuštění, pokud nejde o případ podle odstavce 6 písm. e) nebo omezení osobní svobody této osoby nevyplývá z jiného zákonného důvodu.

(4) Rozhodne-li příslušný soud o tom, že vyžádaná osoba předána bude, vezme vyžádanou osobu do předávací vazby, pokud tak již neučinil podle § 410. Vazebními důvody podle § 67 není přitom vázán. Pokud obviněný již v době rozhodování podle odstavce 1 byl v předběžné vazbě podle § 410, soud rozhodne o přeměně této vazby na vazbu předávací. Pro předávací vazbu se použije ustanovení § 397 obdobně.

(5) Proti rozhodnutí podle odstavců 1, 3 a 4 je přípustná stížnost, jež má v případě rozhodnutí podle odstavců 1 a 3 odkladný účinek. Proti rozhodnutí o propuštění vyžádané osoby z vazby má stížnost státního zástupce odkladný účinek pouze tehdy, byla-li podána ihned po vyhlášení rozhodnutí.

(6) Soud zamítne předání vyžádané osoby pouze tehdy, jestliže

a) čin není trestný podle práva obou států, pokud nejde o jednání podle § 412; to neplatí v případě daní, poplatků, cel nebo měny, kdy nelze odmítnout výkon evropského zatýkácího rozkazu z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní a cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, cel a měny jako právní předpisy vyžadujícího státu,

b) na trestný čin, pro který je evropský zatýkácí rozkaz vydán, se vztahuje amnestie, která byla udělena v České republice, anebo trestní stíhání či výkon trestu jsou v České republice promlčeny, jestliže stíhání tohoto trestného činu spadá do působnosti trestních právních předpisů České republiky,

c) vyžádaná osoba byla v České republice nebo cizím státě za tentýž skutek již pravomocným rozhodnutím odsouzena a trest byl již vykonán nebo je právě vykonáván nebo ho již nelze vykonat anebo trestní řízení bylo v České republice nebo jiném členském státě pravomocným rozhodnutím skončeno, nebyla-li taková rozhodnutí v předepsaném řízení zrušena,

d) vyžádaná osoba je v České republice trestně stíhána za stejný čin, pro který byl evropský zatýkácí rozkaz vydán, **s výjimkou případů, kdy s ohledem na zvláštní okolnosti spáchání trestného činu je třeba dát přednost provedení trestního stíhání ve vyžadujícím státě z důvodů náležitého zjištění skutkového stavu a z důvodů týkajících se výměry trestu anebo jeho výkonu,**

e) tato osoba je státním občanem České republiky nebo má v České republice trvalý pobyt, její předání se vyžaduje k výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného léčení nebo ochranné výchovy a osoba před příslušným soudem do protokolu prohlásí, že se odmítá podrobit výkonu tohoto trestu nebo ochranného opatření ve vyžadujícím státě; toto prohlášení nelze vzít zpět.

(7) Je-li předáván státní občan České republiky nebo osoba, která má trvalý pobyt v České republice, do vyžadujícího státu k trestnímu stíhání, soud podmíní předání tím, že tato osoba bude vrácena k výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného léčení nebo ochranné výchovy do České republiky, pokud jí bude uložen takový druh trestu nebo ochranného opatření a tato osoba po vynesení rozsudku ve vyžadujícím státě nevysloví souhlas s výkonem trestu nebo ochranného opatření ve vyžadujícím státě. Takto soud postupuje pouze v případě, že vyžadující stát poskytl záruku, že osobu předá do České republiky k výkonu trestu nebo ochranného opatření. Není-li vyžadujícím státem záruka poskytnuta, soud předání vyžádané osoby zamítne.

(8) Je-li předávána do vyžadujícího státu osoba k výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření, které byly uloženy rozhodnutím vyneseným v nepřítomnosti, aniž tato osoba byla řádně informována o dnu a místu jednání, soud podmíní předání tím, že vyžadující stát poskytne této osobě možnost požádat o obnovu řízení a umožní jí přítomnost u soudního jednání.

~~(9) Je-li to nezbytné ke splnění účelu trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody uloženého osobě, která má být předána, za jiný trestný čin než ten, který je uveden v evropském zatýkacím rozkazu, může soud povolit předání takové osoby s odkladem do doby, kterou současně stanoví. Přitom přihlédne k odůvodněnému požadavku vyžadujícího státu na předání osoby ve lhůtě, v níž je nezbytné vůči ní ve vyžadujícím státě vykonat úkony, pro které má být osoba předána.~~

(9) ~~(10)~~ Je-li předávána do vyžadujícího státu osoba, které byl v trestním řízení na území České republiky uložen trest odnětí svobody, soud podmíní předání tím, že tato osoba bude vrácena k výkonu trestu odnětí svobody nebo jeho zbývající části, a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu. Tato lhůta nesmí být delší, než kolik činí délka dosud nevykonaného trestu odnětí svobody nebo jeho části. Doba, po kterou bude předaná osoba držena ve vazbě ve vyžadujícím státě na základě tohoto evropského zatýkacího rozkazu, se po navrácení této osoby zpět na území České republiky započítá do dosud nevykonaného trestu odnětí svobody nebo jeho části.

(10) ~~(11)~~ Soud rozhodne o evropském zatýkacím rozkazu do 60 dnů od zadržení vyžádané osoby. Rozhodnutí soud neprodleně oznámí příslušnému orgánu vyžadujícího státu a Policejnímu prezidiu České republiky, následně také Ministerstvu spravedlnosti. Dojde-li k předání, soud poskytne příslušnému orgánu vyžadujícího státu informace o délce trvání vazby v průběhu předávacího řízení na území České republiky. Odmítne-li soud předání podle odstavce 3, příslušnému orgánu vyžadujícího státu sdělí důvody tohoto odmítnutí.

(11) ~~(12)~~ Nelze-li ve výjimečném případě rozhodnout ve lhůtě podle odstavce 11, rozhodne soud o evropském zatýkacím rozkazu ve lhůtě prodloužené o dalších 30 dnů. O tomto postupu informuje orgán vyžadujícího státu s uvedením důvodů.

(12) ~~(13)~~ Nemůže-li soud rozhodnout o předání vyžádané osoby ani ve lhůtě prodloužené podle odstavce 12, informuje o této skutečnosti příslušný orgán vyžadujícího státu a Eurojust. Eurojust informuje prostřednictvím národního člena v Eurojustu. O předání rozhodne neprodleně po odstranění překážky bránící rozhodnutí.

§ 413

Zkrácené předávací řízení

(1) Vyžádaná osoba může před předsedou senátu příslušného soudu za přítomnosti obhájce do protokolu prohlásit, že souhlasí se svým předáním do vyžadujícího státu.

(2) Vyžádaná osoba musí být před vyslovením souhlasu se svým předáním poučena předsedou senátu za přítomnosti obhájce o významu takového souhlasu a o následcích, které jsou s ním spojeny, včetně vzdání se uplatnění zásady speciality. Souhlas s předáním nelze vzít zpět.

(3) Jestliže vyžádaná osoba učiní prohlášení podle odstavce 1, užije se ustanovení § 411 přiměřeně. Soud zamítne předání vyžádané osoby pouze v případech uvedených v § 411 odst. 6 písm. c), d) a e).

(4) Rozhodnutí o předání podle odstavce 1 soud vydá do 10 dnů od souhlasného prohlášení vyžádané osoby podle odstavce 1. Pro prodloužení lhůty se užije ustanovení § 411 odst. 11.

§ 413a

Odložení předání

(1) Soud může rozhodnout o odložení předání vyžádané osoby na dobu, po kterou je nezbytná její přítomnost v České republice v souvislosti s jiným trestným činem, než pro který byl vydán evropský zatýkací rozkaz, pro účely trestního řízení vedeného v České republice nebo výkonu trestu pravomocně uloženého soudem České republiky. Rozhodnutí o odložení předání může soud učinit současně s povolením předání; byl-li zjištěn důvod pro odložení později nebo vyvstane-li nový důvod pro odložení, může tak soud učinit výjimečně i po povolení předání, a to až do provedení předání. Při rozhodování o odložení předání vezme v úvahu zejména závažnost trestného činu, pro který má být osoba předána, závažnost trestného činu, pro který se vede v České republice trestní řízení, možnost předání této osoby z vyžadujícího státu zpět do České republiky, jakož i možnost dočasného předání osoby do vyžadujícího státu.

(2) O odložení předání může soud rozhodnout na návrh

a) státního zástupce uvedeného v § 408 odst. 1,

b) soudu a v přípravném řízení státního zástupce příslušných k vedení trestního řízení v České republice,

c) soudu, který pravomocně uložil vyžádané osobě trest odnětí svobody, nebo

d) vyžádané osoby.

(3) Pokud návrh na odložení předání nepodal státní zástupce nebo soud uvedený v písmenech a) až c), soud si před rozhodnutím o odložení předání vyžádá jejich stanoviska.

(4) Je-li osoba v předběžné nebo předávací vazbě, soud současně s rozhodnutím o odložení jejího předání rozhodne o jejím propuštění z takové vazby.

(5) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 a 3 je přípustná stížnost. Proti rozhodnutí o propuštění z vazby je přípustná stížnost pouze v případě, že byla současně podána stížnost proti rozhodnutí o odložení předání.

(6) Pomine-li důvod odložení předání, předseda senátu rozhodne o vzetí osoby do předávací vazby.

(7) Předseda senátu ukončí řízení o předání, nastane-li důvod pro ukončení předběžného šetření podle § 409 odst. 3 písm. b), d), e), i) nebo j).

§ 414

Dočasné předání do členského státu

(1) Byl-li evropský zatýkací rozkaz vydán za účelem trestního stíhání, na podkladě žádosti orgánu vyžadujícího státu příslušný soud na návrh státního zástupce rozhodne o tom, že se vyžádaná osoba dočasně předá do vyžadujícího státu k vykonání nezbytných procesních úkonů trestního řízení. V rozhodnutí stanoví přiměřenou lhůtu, jež nesmí být delší než tři měsíce, ve které musí být dočasně předaná osoba vrácena na území České republiky.

(2) Lhůtu uvedenou v odstavci 1 lze po dohodě s příslušným orgánem dožadujícího státu prodloužit. Tohoto prodloužení nesmí být využito k jinému účelu, než pro který bylo původně dočasné předání povoleno. Dočasné předání je možno provést opakovaně.

(3) Provedení dočasného předání zajišťuje soud uvedený v odstavci 1.

(4) Žádost podle odstavce 1 se doručí příslušnému státnímu zastupitelství. Ustanovení § 408 odst. 2 a 3 se zde užije obdobně.

(5) Doba, po kterou byla vyžádaná osoba v době dočasného předání ve vazbě v cizím státě, se nezapočítává do lhůt uvedených v § 411 odst. ~~11 a 12~~ **10 a 11** a § 413 odst. 4.

§ 415

Lhůty

(1) Požívá-li osoba výsady nebo imunity podle zákona nebo podle mezinárodního práva, počínají lhůty uvedené v § 411 odst. ~~11~~ **10** a v § 413 odst. 4 běžet ode dne, kdy příslušnému orgánu byla doručena informace o tom, že vyžádaná osoba byla této výsady nebo imunity zbavena.

(2) Je-li ke zbavení výsady nebo imunity příslušný orgán České republiky, požádá příslušný státní zástupce o to, aby tento orgán osobu výsady nebo imunity zbavil. Je-li ke zbavení výsady nebo imunity příslušný orgán jiného státu, mezinárodní organizace nebo Evropské unie, informuje neprodleně příslušný státní zástupce o této skutečnosti orgán vyžadujícího státu, který evropský zatýkací rozkaz vydal.

(3) Podala-li osoba stížnost na postup příslušných orgánů České republiky v rámci

předávacího řízení k Ústavnímu soudu, počínají lhůty uvedené v § 411 odst. ~~11~~ **10**, § 413 odst. 4 a v § 416 odst. 2 běžet ode dne, kdy příslušnému orgánu bylo doručeno rozhodnutí Ústavního soudu o této stížnosti.

§ 416

Předání

(1) Předání osoby po povolení a s tím související propuštění této osoby z vazby zařídí předseda senátu krajského soudu.

(2) Rozhodne-li soud o předání vyžádané osoby, je vyžádaná osoba předána neprodleně, nejpozději do 10 dnů poté, co nabude právní moci rozhodnutí o předání, ~~nejde-li o rozhodnutí o předání podle § 411 odst. 9~~ **nebyl-li podán návrh na odložení předání podle § 413a.**

(3) Brání-li předání vyžádané osoby ve lhůtě stanovené v odstavci 2 okolnosti vyžadujícím a předávajícím státem neovlivnitelné, dohodnou se příslušné orgány na nové době předání. Předání se musí uskutečnit nejpozději do 10 dnů od takto stanovené nové doby předání.

(4) Výjimečně lze dočasně odložit předání z humanitárních důvodů, zejména ohrozilo-li by předání život nebo zdraví vyžádané osoby. Předání se uskuteční ve lhůtě 10 dnů od okamžiku, kdy tyto důvody pominou.

(5) Nelze-li lhůty podle odstavců 2 až 4 dodržet, soud rozhodne o propuštění vyžádané osoby z vazby.

§ 419

Souběh více evropských zatýkacích rozkazů

(1) Je-li do právní moci rozhodnutí o předání na tutěž vyžádanou osobu doručeno více evropských zatýkacích rozkazů, rozhodne příslušný soud na návrh státního zástupce o tom, který evropský zatýkací rozkaz bude vykonán. Zváží přitom okolnosti, závažnost a místo spáchání trestných činů, data vydání evropských zatýkacích rozkazů a zda byly vydány za účelem trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného s omezením svobody. Orgánům ostatních vyžadujících států zašle své rozhodnutí na vědomí.

(2) Lhůty podle § 411 odst. ~~11~~ **10** a § 413 odst. 4 počínají běžet od data doručení posledního evropského zatýkacího rozkazu.

§ 421

Další předání z České republiky do jiného členského státu

(1) Osoba, která byla do České republiky předána, může být dále předána jinému členskému státu pouze se souhlasem předávajícího státu, není-li dále stanoveno jinak.

(2) Bez souhlasu předávajícího státu může být vyžádaná osoba dále předána jinému členskému státu pro trestný čin spáchaný před předáním v případě, že a) vyžádaná osoba souhlasí s předáním do jiného členského státu;

toto prohlášení musí být učiněno dobrovolně do protokolu za přítomnosti obhájce a příslušný soud musí tuto osobu předem poučit o důsledcích z jejího prohlášení vyplývajících,

b) se pro vyžádanou osobu uplatní ustanovení § 406 odst. 1 písm. a), d) a e) a odst. 2.

(3) Byla-li vyžádaná osoba vydána do České republiky ze třetího státu a nemůže být dále předána bez souhlasu tohoto třetího státu, informuje o tom příslušné státní zastupitelství neprodleně Ministerstvo spravedlnosti, které provede nezbytné úkony k zajištění souhlasu třetího státu s předáním. Lhůty uvedené v § 411 odst. 10 a v § 413 odst. 4 začínají běžet ode dne, kdy příslušný státní zástupce obdržel informaci od Ministerstva spravedlnosti o tom, že třetí stát souhlas s předáním udělil.

Dožádání do ciziny

§ 426

Pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak, dožádání státního zástupce se zasílají do cizího státu prostřednictvím Nejvyššího státního zastupitelství a dožádání předsedy senátu se zasílají prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti.

§ 426a

Je-li pro účely doručení písemnosti v trestním řízení osobě v cizím státě nebo v souvislosti s dožádáním do ciziny třeba pátrat po místě pobytu osoby v cizím státě, požádá soud a v přípravném řízení státní zástupce Policii České republiky o pořízení záznamu v Schengenském informačním systému za tímto účelem.

§ 427

Obsah a forma dožádání

(1) Dožádání musí obsahovat

- a) označení dožadujícího orgánu a den sepsání žádosti,
- b) přesný popis požadovaného úkonu v trestním řízení,
- c) popis skutku, kterého se dožádání týká, a jeho právní kvalifikaci s doslovným zněním zákonných ustanovení,
- d) údaje o obviněném, případně poškozeném nebo svědkovi, pokud se žádá jejich výslech, a
- e) další údaje potřebné k řádnému poskytnutí požadované právní pomoci.

(2) Dožádání musí být opatřeno podpisem oprávněného orgánu, který ho vydal, a otiskem kulatého razítka tohoto orgánu.

(3) Pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak, k dožádání a připojeným materiálům připojí dožadující orgán překlad do cizího jazyka vyhotovený přibraným tlumočnickem.

~~(4) Doručení písemnosti osobě v cizím státě poštou je možné, jen stanoví-li tak mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána.~~

~~(5) Je-li pro účely doručení písemnosti v trestním řízení osobě v cizím státě třeba pátrat po místě pobytu této osoby, požádá soud a v přípravném řízení státní zástupce Policii České republiky o porizení záznamu v Schengenském informačním systému za tímto účelem.~~

§ 427a

Doručení písemnosti v cizině

(1) Doručení písemnosti osobě v cizím státě poštou je možné, jen stanoví-li tak mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, anebo nebrání-li tomu předpisy cizího státu, na jehož území má být doručeno. Doručovaná písemnost nesmí obsahovat pohružku donucením.

(2) Na žádost státního zástupce ověří Nejvyšší státní zastupitelství, zda doručení podle odstavce 1 nebrání předpisy cizího státu, na jehož území má být doručeno, a způsob, jakým se takové doručení v cizím státu provádí. Na žádost soudu tyto skutečnosti ověří Ministerstvo spravedlnosti.

§ 433

Doručování písemností

Doručení písemnosti z ciziny

(1) Pokud je písemnost, která má být doručena adresátovi v České republice, vyhotovena v českém jazyce nebo v jazyce, o kterém je předpoklad, že vzhledem ke všem okolnostem případu mu adresát rozumí, anebo je k ní připojen překlad do tohoto jazyka a orgán cizího státu nežádá osobní doručení, doručí se písemnost adresátovi podle ustanovení tohoto zákona upravujícího doručování do vlastních rukou (§ 64). Doručit zásilku uložením je možné pouze po marném pokusu o doručení při opakovaném doručení téže zásilky.

(2) Pokud písemnost není vyhotovena v jazyce za podmínek odstavce 1 a není k ní připojen ani překlad do tohoto jazyka, přičemž dožadující orgán nebyl povinen podle vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, zajistit překlad, vyhotovení překladu do tohoto jazyka zajistí orgán vykonávající právní pomoc a následně písemnost doručí postupem podle odstavce 1. Překlad není třeba vyhotovovat, pokud adresát po poučení o možnosti odmítnout převzetí písemnosti prohlásí, že je ochoten písemnost převzít.

(3) Pokud dožadující orgán žádá o doručení písemnosti do vlastních rukou adresáta, doručí se písemnost adresátovi osobně. Prevzetí písemnosti adresát potvrdí podpisem na doručence dožadujícího orgánu nebo do protokolu doručujícího orgánu. Jestliže adresát

odmítne písemnost převzít, uvede doručující orgán tuto skutečnost s uvedením důvodů, pro které adresát odmítl zásilku převzít, v protokolu či průvodním dopise, jímž dožádání vrátí dožadujícímu orgánu. Doručení zásilky postupem podle odstavce 1 je v takovém případě vyloučeno. Nepodaří-li se ani opakovaně písemnost doručit adresátu do jeho vlastních rukou, doručující orgán vrátí dožádání zpět dožadujícímu orgánu s uvedením důvodů, pro které se nepodařilo zásilku doručit.

(4) Doručení písemnosti cizím státem osobě v České republice poštou je možné, jen stanoví-li tak mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, anebo v souladu s prohlášením o vzájemnosti podle zvláštního právního předpisu¹⁴⁾; doručovaná písemnost nesmí obsahovat pohružku donucením, a není-li vyhotovena v jazyce, o kterém cizí stát ví nebo důvodně předpokládá, že jej osoba ovládá, musí být zasílána s překladem do takového jazyka.

14) § 54 zákona č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů.

§ 435

Přeshraniční pronásledování

(1) V souladu s podmínkami vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, mohou příslušníci policejních orgánů při pronásledování vstoupit na území cizího státu a pokračovat v pronásledování osoby i na území tohoto státu a stejně tak orgány cizího státu mohou při pronásledování vstoupit na území České republiky a pokračovat zde v pronásledování osoby. Při provádění těchto úkonů na území České republiky jsou orgány cizího státu vázány právním řádem České republiky a pokyny policejního orgánu České republiky.

(2) Nestanoví-li vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, jinak, orgán cizího státu při provádění pronásledování na území České republiky není oprávněn provádět domovní prohlídku (§ 82), prohlídku jiných prostor a pozemků (§ 83a), ani vstupovat do obydlí, jiných prostor a na pozemky, jakož i pronásledovanou osobu zadržet a vyslýchat.

(3) Pokud byla pronásledovaná osoba zadržena na území cizího státu na základě pronásledování podle odstavce 1 a není státním příslušníkem tohoto státu, státní zástupce požádá o její předběžné zadržení za účelem vydání nebo předání do 6 hodin od jejího zadržení na území cizího státu. Hodiny mezi půlnocí a devátou hodinou ranní se nezapočítávají.

(4) Pronásledovaná osoba, která byla na území České republiky dopadena na základě pronásledování podle odstavce 1 orgány policie cizího státu, pokud není státním příslušníkem České republiky či osobou bez státní příslušnosti, která má na území České republiky povolen trvalý pobyt, bude propuštěna do 6 hodin od jejího zadržení, ledaže příslušný orgán cizího státu v této lhůtě doručí žádost o vzetí této osoby do předběžné vazby za účelem vydání nebo předání. Hodiny mezi půlnocí a devátou hodinou ranní se nezapočítávají.

§ 436

Přeshraniční sledování

(1) V souladu s podmínkami vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, mohou příslušníci policejních orgánů při sledování vstoupit na území cizího státu a pokračovat ve sledování osoby a věci i na území tohoto státu a stejně tak orgány cizího státu mohou při sledování vstoupit na území České republiky a pokračovat zde ve sledování osoby a věci. Při provádění těchto úkonů na území České republiky jsou orgány cizího státu vázány právním řádem České republiky a pokyny policejního orgánu České republiky.

(2) Nestanoví-li vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, jinak, orgán cizího státu při provádění sledování na území České republiky není oprávněn provádět domovní prohlídku (§ 82), prohlídku jiných prostor a pozemků (§ 83a), ani vstupovat do obydlí, jiných prostor a na pozemky, jakož i sledovanou osobu zadržet a vyslýchat.

(3) K povolení sledování a provádění úkonů přímo souvisejících se sledováním osob a věcí na území České republiky podle odstavce 1 je příslušné Krajské státní zastupitelství v Praze. Povolení platí rovněž pro příslušné orgány České republiky, pokud od orgánů cizího státu převezmou v téže věci sledování na území České republiky.

(4) Nesnese-li věc odkladu, mohou orgány cizího státu provádět sledování na území České republiky i bez předchozího povolení uvedeného v odstavci 3. Orgán cizího státu je však povinen o povolení požádat bezodkladně, nejpozději však v okamžiku překročení státní hranice. Pokud je do 5 hodin neobdrží, je povinen sledování ukončit.

(5) K podání žádosti o provádění sledování na území cizího státu je oprávněn příslušný státní zástupce.

Dočasné předání do ciziny za účelem provedení procesních úkonů

§ 438

(1) Na žádost orgánu cizího státu je možné osobu nacházející se ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody na území České republiky dočasně předat do cizího státu pro účely dokazování.

(2) Osobu uvedenou v odstavci 1 je možné dočasně předat jen tehdy, jestliže

- a) s dočasným předáním souhlasí,
- b) nemá v řízení v cizím státě postavení obviněného,
- c) její přítomnost na území České republiky není nezbytná z důvodu dokazování v trestním řízení,
- d) její nepřítomností se nezmění účel vazby anebo výkonu trestu vykonávaného na území České republiky,
- e) dočasné předání nepřiměřeně neprodlouží trvání vazby, která je vykonávána na území České republiky, a

f) dočasné odevzdání nepřiměřeně neprodlouží výkon trestu odnětí svobody, který je vykonáván na území České republiky.

(3) Dočasné předání osoby povoluje a jeho provedení zajišťuje,

a) jde-li o vazbu v přípravném řízení, soud příslušný podle § 26 na návrh státního zástupce,

b) jde-li o vazbu v řízení po podání obžaloby, soud,

c) jde-li o výkon trestu odnětí svobody, okresní soud, v jehož obvodu se trest odnětí svobody vykonává.

Soud příslušný k povolení dočasného předání osoby stanoví lhůtu, v níž musí být tato osoba vrácena do České republiky. Tuto lhůtu lze po dohodě s příslušným orgánem cizího státu prodloužit pouze ke stejnému účelu, pro který bylo dočasné předání osoby povoleno. Dočasné předání osoby lze provést i opakovaně.

(4) Doba, po kterou byla osoba ve vazbě v cizím státě, se nezapočítává do lhůt podle § 71 a § 72 a 72a; tato doba se však započítává do délky výkonu trestu vykonávaného na území České republiky.

§ 441

Zajištění a předání věcí, zajištění jiné majetkové hodnoty a zajištění majetku

~~(1) Na základě žádosti orgánu vyžadujícího státu rozhodne orgán příslušný podle odstavce 3 o zajištění a předání věcí nebo o zajištění jiných majetkových hodnot nebo majetku či jeho části, které mohou sloužit jako důkaz nebo které byly získány trestným činem, nebo toho, co za takovou věc, jinou majetkovou hodnotu nebo majetek bylo opatřeno.~~

~~(2) Na zajištění věcí, jiné majetkové hodnoty nebo majetku či jeho části na základě žádosti orgánu cizího státu se přiměřeně použijí ustanovení hlavy druhé oddílu sedmého, hlavy čtvrté oddílu čtvrtého a hlavy dvacáté první oddílu čtvrtého. Při výkonu zajištění majetku nebo jeho části se postupuje podle zvláštního právního předpisu.~~

~~(3) O zajištění věcí, jiné majetkové hodnoty nebo majetku či jeho části podle odstavce 1 rozhoduje v řízení před soudem okresní soud a v přípravném řízení státní zástupce okresního státního zastupitelství, v jehož obvodu se nachází majetek nebo jeho podstatná část.~~

~~(4) Orgán příslušný podle odstavce 3 rozhodne o zajištění věcí, jiné majetkové hodnoty nebo majetku či jeho části i v případě, nelze-li vyžádanou osobu předat pro její úmrtí nebo jde-li o uprhlého. Tímto ustanovením není dotčeno vlastnické právo třetích osob.~~

~~(5) Orgán příslušný podle odstavce 3 může předání věcí dočasně odepřít nebo je předat cizímu státu pod podmínkou, že budou vráceny, je-li jich třeba pro trestní řízení vedené v České republice.~~

~~(6) Při předání zajištěné věci v řízení před soudem předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce požádá orgán cizího státu o její vrácení. Tohoto práva se však může výslovně vzdát nebo souhlasit s tím, aby věc byla vrácena přímo vlastníkov.~~

~~(7) Tato ustanovení se přiměřeně užití rovněž na předání věci, která byla zajištěna u vydávané nebo předávané osoby. Pokud je to možné, tato věc se předá orgánům cizího státu současně s vydávanou nebo předávanou osobou.~~

§ 441

Zajištění věci, jiné majetkové hodnoty a majetku

(1) Na zajištění věci, jiné majetkové hodnoty nebo majetku na základě žádosti orgánu cizího státu se přiměřeně použijí ustanovení hlavy druhé oddílu sedmého, hlavy čtvrté oddílu čtvrtého a hlavy dvacáté první oddílu pátého. Při výkonu zajištění majetku se postupuje podle zvláštního právního předpisu.

(2) Věc vydanou nebo odňatou na základě žádosti orgánu cizího státu o právní pomoc může soud a v přípravném řízení státní zástupce předat pro účely dokazování na nezbytnou dobu příslušnému orgánu cizího státu a zároveň jej požádá o její vrácení. Nebrání-li tomu práva třetích osob, může se vzdát jejího vrácení do České republiky. Pokud byla věc již vydána nebo odňata v trestním řízení vedeném v České republice, lze takovou věc dočasně předat orgánu cizího státu pro účely dokazování na stanovenou dobu se souhlasem státního zástupce nebo soudu, který vede trestní řízení.

(3) Předání věci orgánu cizího státu podle odstavce 2 může být dočasně odloženo nebo věc může být orgánu cizího státu předána na dobu, jejíž délku určí soud a v přípravném řízení státní zástupce, je-li takové věci třeba pro trestní řízení vedené v České republice.

(4) Soud a v přípravném řízení státní zástupce, který na žádost orgánu cizího státu o právní pomoc zajistil věc, jinou majetkovou hodnotu nebo majetek, po přiměřené době ověří u tohoto orgánu, zda důvod zajištění trvá. Pokud tento orgán na opakované dotazy v přiměřené době nereaguje, má se za to, že důvod zajištění pominul.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 3 se přiměřeně užití také na zajištění a předání věci, kterou má vydávaná nebo předávaná osoba u sebe. Pokud je to možné, tato věc se předá orgánům cizího státu současně s vydávanou nebo předávanou osobou. Předat takovou věc je možné i v případě, nelze-li vydávanou nebo předávanou osobu předat pro její úmrtí nebo jde-li o uprchlého.

§ 444

Výslech prostřednictvím ~~videotelefonu~~ videokonferenčního zařízení a telefonu

(1) Stanoví-li tak mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, umožní předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce orgánu cizího státu na jeho žádost provést výslech podezřelého, obviněného, svědka nebo znalce prostřednictvím ~~videotelefonu~~ videokonferenčního zařízení. Výslech podezřelého nebo obviněného prostřednictvím ~~videotelefonu~~ videokonferenčního zařízení lze provést jen tehdy, jestliže podezřelý nebo obviněný s provedením takového výslechu souhlasí. Na to je třeba se jej výslovně dotázat. Vyjádření podezřelého nebo obviněného o tom, zda s provedením tohoto výslechu souhlasí, poznamená vyslyšající do protokolu, který zašle orgánu cizího státu.

(2) Stanoví-li tak mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce umožní orgánu cizího státu na jeho žádost provést výslech svědka nebo znalce prostřednictvím telefonu. Výslech svědka nebo znalce

prostřednictvím telefonu lze provést pouze tehdy, jestliže svědek nebo znalec s výsledkem prováděným prostřednictvím telefonu souhlasí. Na to je třeba se jej výslovně dotázat. Vyjádření svědka nebo znalce o tom, zda s provedením tohoto výsledku souhlasí, poznamená vyslýchající do protokolu, který zašle orgánu cizího státu.

(3) Na předvolání svědka nebo znalce se vztahují přiměřeně ustanovení tohoto zákona. Předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce přibere, je-li toho třeba, k výsledku tlumočnicka. O výsledku vždy sepiše protokol. Protokolace se řídí ustanoveními tohoto zákona. V protokolu o výsledku je třeba kromě údajů uvedených v § 55 uvést i technické podmínky, za kterých byl výslech prováděn.

(4) Před započítím výsledku předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce ověří totožnost vyslýchané osoby a poučí ji podle ustanovení tohoto zákona. Pak umožní orgánu cizího státu, aby sám prováděl výslech prostřednictvím ~~videotelefonu~~ **videokonferenčního zařízení** nebo telefonu.

(5) Předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce dbají na to, aby v průběhu výsledku nebyly porušeny základní zásady trestního řízení podle tohoto zákona a zájmy České republiky uvedené v § 377. V případě jejich porušení předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce výslech přeruší a upozorní vyslýchající orgán cizího státu na toto porušení.

(6) Pokud vyslýchaná osoba odmítne vypovídat, ačkoli je podle tohoto zákona povinna výpověď podat, užijí se proti ní opatření podle ustanovení tohoto zákona přiměřeně.

(7) Ochrana vyslýchaným osobám se v případě potřeby poskytne za podmínek a způsobem stanoveným tímto zákonem (§ 55 odst. 2) a zvláštním právním předpisem.

(8) Ustanovení hlavy třetí a hlavy páté upravující výslech prostřednictvím videokonferenčního zařízení se neužijí.

§ 445

(1) Nelze-li předvolat k výsledku do České republiky podezřelého, obviněného, svědka nebo znalce, nebo není-li to z důvodů hodných zřetele vhodné, předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce může, stanoví-li tak mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, požádat příslušný orgán cizího státu o zajištění výsledku podezřelého, obviněného, svědka nebo znalce prostřednictvím ~~videotelefonu~~ **videokonferenčního zařízení**. Výslech podezřelého nebo obviněného prostřednictvím ~~videotelefonu~~ **videokonferenčního zařízení** lze provést jen tehdy, jestliže podezřelý nebo obviněný s takovým výsledkem souhlasí.

(2) Nelze-li předvolat k výsledku do České republiky svědka nebo znalce, nebo není-li to z důvodů hodných zřetele vhodné, předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce může, stanoví-li tak mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, požádat příslušný orgán cizího státu o zajištění výsledku svědka nebo znalce prostřednictvím telefonu. Výslech svědka nebo znalce po telefonu lze provést jen tehdy, jestliže svědek nebo znalec s takovým výsledkem souhlasí.

(3) Žádost o provedení výsledku podle odstavců 1 a 2 musí obsahovat kromě údajů uvedených v § 427 i jméno osoby, která bude provádět tento výslech na území České republiky, a důvod, proč není možné, aby se vyslýchaná osoba dostavila k výsledku do České republiky.

(4) Po ověření totožnosti vyslýchané osoby orgánem cizího státu provádí výslech předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce; postupuje přitom podle ustanovení

hlavy páté. Námitkám vzneseným orgánem cizího státu, které se týkají způsobu provádění výsledku vzhledem k základním zásadám trestního řízení tohoto státu, je nutno vyhovět.

(5) Ustanovení hlavy třetí a hlavy páté upravující výslech prostřednictvím videokonferenčního zařízení se neužijí.

§ 449

Cizozemské rozhodnutí

Cizozemským rozhodnutím se pro účely tohoto oddílu rozumí rozhodnutí vydané soudem jiného státu pro čin trestný podle právního řádu České republiky, kterým

- a) byla vyslovena vina, ale uložení trestu bylo podmíněně odloženo,
- b) byl uložen trest odnětí svobody nebo podmíněný trest odnětí svobody,
- c) byl uložen peněžitý trest nebo zákaz činnosti,
- d) bylo uloženo ochranné opatření,
- e) byl přeměněn podmíněný trest nebo peněžitý trest na trest odnětí svobody, **nebo**
- ~~f) bylo vysloveno předběžné zajištění majetku nebo jeho části, anebo~~
- g) (f)** bylo vysloveno propadnutí majetku nebo jeho části nebo bylo vysloveno propadnutí věci anebo její zabrání (dále jen "cizozemské rozhodnutí o majetku").

§ 455

Vykonávací řízení

(1) Bylo-li cizozemské rozhodnutí podle § 452 uznáno, může Ministerstvo spravedlnosti vyslovit souhlas s převzetím odsouzeného k výkonu trestu nebo požádat stát, jehož soud vynesl rozhodnutí, aby odsouzeného předal.

(2) O výkonu uznaného cizozemského rozhodnutí (§ 452) rozhodne příslušný soud (§ 16 až 18) ve veřejném zasedání rozsudkem.

(3) Výkon uznaného cizozemského rozhodnutí týkajícího se majetku ~~[§ 449 písm. f), g)]~~ nařídí okresní soud, v jehož obvodě se nachází majetek nebo věc, kterých se rozhodnutí týká.

(4) Soud příslušný podle odstavců 2 a 3 rozhoduje i o všech souvisejících otázkách vykonávacího řízení včetně návrhu na zahlázení odsouzení.

(5) Jestliže se odsouzený nachází ve výkonu trestu odnětí svobody v cizím státě na základě uznaného cizozemského rozhodnutí, soud nařídí výkon takového rozhodnutí před stanovenou dobou odevzdání odsouzeného k výkonu trestu odnětí svobody na území České republiky. Pokud k odevzdání odsouzeného na území České republiky nedošlo a odsouzený v cizím státě vykonal celý trest odnětí svobody anebo byl z jeho výkonu podmíněně propuštěn, je výkon uznaného cizozemského rozhodnutí na území České republiky nepřipustný.

(6) Současně s nařízením výkonu trestu odnětí svobody, anebo v případě uvedeném v odstavci 5 po odevzdání odsouzeného na území České republiky, soud rozhodne o započítání vazby podle § 454, jakož i vazby už započtené a trestu odnětí svobody už vykonaného v cizím státě a doby převozu odsouzeného do trestu, který má být vykonán.

(7) Soud učiní úkony směřující k upuštění od výkonu trestu z uznaného cizozemského rozhodnutí, jakmile ho stát, o jehož rozhodnutí jde, informoval o amnestii, milosti nebo jiném rozhodnutí či opatření, v jehož důsledku se uznané cizozemské rozhodnutí stalo nevykonatelným. Jestliže amnestií, milostí anebo jiným rozhodnutím anebo opatřením byl trest zmírněn anebo prominut jen zčásti, soud rozhodne o tom, jaký trest odsouzený má ještě vykonat. Proti rozhodnutí soudu je přípustná stížnost.

(8) Pokud není v tomto ustanovení stanoveno jinak, na výkon uznaného cizozemského rozhodnutí se použije přiměřeně ustanovení hlavy dvacáté první.

Oddíl devátý

Zvláštní postup při uznání a výkonu rozhodnutí o peněžitých sankcích a jiných peněžitých plněních s členskými státy Evropské unie

§ 460o

(1) Ustanovení tohoto oddílu se použijí na postup při uznání a výkonu pravomocného odsuzujícího rozhodnutí za trestný čin nebo jiný delikt nebo rozhodnutí vydaného na jeho základě, pokud bylo vydáno v souladu s právním předpisem Evropské unie ⁶⁾,

a) kterým byl uložen peněžitý trest nebo pokuta,

~~b) kterým byla poškozenému přiznána náhrada škody vůči odsouzenému,~~

b) kterým bylo rozhodnuto o odškodnění oběti trestného činu,

c) kterým bylo rozhodnuto o povinnosti odsouzeného k náhradě nákladů řízení vedoucího k odsuzujícímu rozhodnutí za trestný čin nebo za jiný delikt, nebo

d) kterým bylo uloženo odsouzenému zaplatit peněžitou částku do veřejného fondu nebo ve prospěch organizace na podporu obětí,

pokud bylo vydáno soudem České republiky v trestním řízení (dále jen "rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních"), nebo soudem jiného členského státu Evropské unie v trestním řízení anebo ~~správním orgánem takového státu za předpokladu, že proti rozhodnutí správního orgánu o trestném činu nebo jiném deliktu je přípustný opravný prostředek, o kterém rozhoduje soud s pravomocí i ve všech trestních~~ **v případech uvedených v písmenech a), c) a d) i pokud bylo vydáno jiným orgánem takového státu v trestním nebo jiném řízení za předpokladu, že se lze domáhat projednání věci před soudem v trestním řízení** (dále jen "rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních").

(2) Ustanovení tohoto oddílu se neužijí na uznání a výkon rozhodnutí, kterými byla přiznána náhrada škody poškozenému v občanskoprávním řízení, ani na rozhodnutí, kterým bylo vysloveno propadnutí majetku nebo jeho části, propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, anebo její zabránění.

(3) Nestanoví-li tento oddíl jinak, použijí se na postup při uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních a na postup při předání

rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních z České republiky do jiného členského státu Evropské unie pro účely jeho uznání a výkonu přiměřeně ustanovení oddílu sedmého.

Uznání a výkon rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních

§ 460p

~~(1) Rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních lze na území České republiky uznat a vykonat, pokud má odsouzený na území České republiky obvyklé bydliště nebo majetek. Při ověřování, zda je dána příslušnost soudů České republiky se vychází ze skutečností uvedených v osvědčení⁷⁾ o vydání rozhodnutí uvedeného v § 460o odst. 1 a z vlastního provedeného šetření, případně též z dodatečných informací poskytnutých státem žádajícím o uznání a výkon takového rozhodnutí.~~

~~(2) K řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních je příslušný krajský soud, v jehož obvodu má odsouzený majetek. Pokud se majetek odsouzeného nachází v obvodech více soudů, je z těchto soudů k řízení příslušný soud, který jako první obdržel rozhodnutí, o jehož uznání a výkon se žádá. Pokud odsouzený nemá na území České republiky majetek, je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má odsouzený obvyklé bydliště.~~

~~(3) Krajský soud příslušný podle odstavce 2 rozhoduje i o všech souvisejících otázkách vykonávacího řízení.~~

~~(4) Bylo-li rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních zasláno soudu nebo jinému orgánu, který není k řízení o uznání a výkonu takového rozhodnutí příslušný, postoupí je neprodleně příslušnému krajskému soudu; o tomto postoupení nepřislušný orgán vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu Evropské unie, který takové rozhodnutí vydal.~~

~~(5) Pokud krajský soud, kterému bylo zasláno nebo postoupeno rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních, na základě provedeného šetření podle odstavce 1 zjistí, že soudy České republiky nejsou příslušné k uznání a výkonu takového rozhodnutí, neprodleně o této skutečnosti vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu Evropské unie, který o uznání a výkon takového rozhodnutí požádal, a zasláné rozhodnutí mu vrátí. Zároveň mu oznámí, že z tohoto důvodu nelze zasláné rozhodnutí na území České republiky uznat a vykonat.~~

~~(6) Pokud krajský soud zjistí, že odsouzený, vůči němuž směřuje rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních, o jehož uznání a výkon se žádá, zemřel nebo byl prohlášen za mrtvého, postupuje obdobně podle odstavce 5. Nelze-li řízení o uznání a výkon rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních zahájit nebo v něm nelze pokračovat z jiných obdobných důvodů, které nejsou důvodem pro odmítnutí uznání a výkonu zasláného rozhodnutí, krajský soud o této skutečnosti vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu Evropské unie, který takové rozhodnutí vydal, a požádá jej o vyjádření, zda na uznání a výkon zasláného rozhodnutí trvá.~~

§ 460p

(1) Rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních lze převzít za účelem jeho uznání a výkonu, pokud má odsouzený na území České republiky obvyklé bydliště nebo majetek. Při ověřování, zda jsou splněny podmínky pro převzetí rozhodnutí, se vychází ze skutečností uvedených v osvědčení⁷⁾ o vydání rozhodnutí uvedeného v § 460o odst. 1 a případně též z dodatečných informací poskytnutých členským státem Evropské unie, který rozhodnutí k uznání a výkonu zaslal, nebo z vlastního provedeného šetření.

(2) K řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních je příslušný okresní soud, v jehož obvodu má nebo měl poslední trvalý pobyt nebo se zdržuje odsouzený, vůči němuž rozhodnutí směřuje, jinak je příslušný okresní soud, v jehož obvodu má odsouzený majetek. Je-li podle věty první dána příslušnost několika soudů, koná řízení ten z nich, který jako první obdržel nebo mu bylo postoupeno rozhodnutí, o jehož uznání a výkon jde. Ke změně skutečností rozhodných pro určení místní příslušnosti okresního soudu nastalé po zahájení řízení se nepřihlíží.

(3) Soud příslušný podle odstavce 2 rozhoduje i o všech souvisejících otázkách vykonávacího řízení. Bylo-li rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních zasláno soudu nebo jinému orgánu, který není k řízení o jeho uznání a výkonu příslušný, postoupí je neprodleně příslušnému soudu a současně o postoupení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, který mu rozhodnutí zaslal.

(4) Nejsou-li splněny podmínky pro převzetí rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních podle odstavce 1, samosoudce řízení o uznání a výkonu rozhodnutí ukončí a o jeho ukončení a o důvodech, které k němu vedly, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.

(5) Nelze-li v řízení pokračovat z důvodu, který není důvodem pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních, samosoudce o této skutečnosti vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu a požádá jej o vyjádření, zda na uznání a výkon rozhodnutí trvá, a to ve lhůtě, kterou za tímto účelem stanoví. Nevyjádří-li se příslušný orgán jiného členského státu ve lhůtě nebo neuvede-li okolnosti, které vyvracejí důvod, pro který nelze v řízení pokračovat, samosoudce řízení ukončí a o jeho ukončení a o důvodech, které k němu vedly, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.

7) Příloha rámcového rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut.

§ 460q
Výjimky ze zásady oboustranné trestnosti

~~Krajský soud~~ **Samosoudce** uzná a vykoná rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních i v případě, že jednání, pro které bylo takové rozhodnutí vydáno, není trestným činem podle práva České republiky, jde-li o

- a) jednání uvedená v § 412 odst. 2,
- b) porušení pravidel silničního provozu, včetně porušení předpisů o době řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku a předpisů o přepravě nebezpečných věcí,
- c) pašování zboží,
- d) porušování práv k duševnímu vlastnictví,
- e) vyhrožování nebo použití násilí vůči osobám, včetně násilí při sportovních událostech,
- f) poškození cizí věci,
- g) krádež,
- h) jednání označená podle právních předpisů státu, který žádá o uznání a výkon svého rozhodnutí, jako trestný čin nebo jiný delikt, k jejichž trestnímu postihu zavazuje členské státy Evropské unie právní akt Evropských společenství nebo Evropské unie.

§ 460r
Podmínky uznání a výkonu

~~(1) Krajský soud rozhodne po písemném vyjádření státního zástupce ve veřejném zasedání rozsudkem o tom, zda se rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních, které mu bylo zasláno příslušným orgánem tohoto státu, uzná a vykoná, nebo zda se jeho uznání a výkon odmítne. Rozsudek doručí odsouzenému a státnímu zástupci.~~

~~(2) Odsouzený musí mít v tomto řízení vždy obhájce, pokud se v něm rozhoduje o tom, zda se uzná a vykoná rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedené v § 460o odst. 1 písm. a).—~~

(1) O tom, zda se rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uzná a vykoná, nebo zda se jeho uznání a výkon odmítne, rozhodne samosoudce bez zbytečného odkladu. Považuje-li to za potřebné pro účely rozhodnutí, nařídí veřejné zasedání. Nachází-li se odsouzený v jiném členském státě Evropské unie ve vazbě, výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, o veřejném zasedání se nevyrozumívá a veřejné zasedání se koná za přítomnosti jeho obhájce.

(2) Usnesení samosoudce doručí odsouzenému, státnímu zástupci a obhájci, byl-li zvolen nebo ustanoven. Usnesení, kterým bylo rozhodnuto o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie uvedeného v § 460o odst. 1 písm. b) nebo o odmítnutí jeho uznání a výkonu, se doručí též oběti trestného činu. Proti usnesení podle odstavce 1 je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Stížností nelze napadnout

důvody, pro které bylo rozhodnutí soudu jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních vydáno.

(3) ~~Krajský soud~~ **Samosoudce** rozhodne o odmítnutí uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedeného v odstavci 1, pokud

a) v České republice již bylo pravomocně rozhodnuto v téže věci pro tentýž skutek vůči téže osobě, nebo bylo takové rozhodnutí vydáno a vykonáno v jiném státě,

b) čin není trestným činem podle práva České republiky, pokud nejde o jednání uvedená v § 460q; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze uznání a výkon takového rozhodnutí odmítnout pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků a cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel a měny jako právní předpisy státu, který o uznání a výkon rozhodnutí žádá,

c) nárok na plnění nebo na výkon sankce uložené rozhodnutím je podle právního řádu České republiky promlčen a takové rozhodnutí bylo vydáno pro trestný čin nebo jiný delikt, jejichž postihování je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky,

d) rozhodnutí bylo vydáno pro trestný čin nebo jiný delikt spáchaný na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo letadla, které jsou registrovány v České republice, nebo v Antarktidě,

e) rozhodnutí bylo vydáno pro trestný čin nebo jiný delikt spáchaný mimo území České republiky a státu, který o uznání a výkon rozhodnutí žádá, a podle právního řádu České republiky nemají orgány České republiky pravomoc takový trestný čin nebo jiný delikt postihovat,

f) rozhodnutí bylo vydáno pro trestný čin nebo jiný delikt, jejichž pachatelem je osoba, která požívá výsad a imunit podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva,

g) rozhodnutí bylo vydáno pro trestný čin nebo jiný delikt, jejichž pachatelem je osoba, která podle právního řádu České republiky není odpovědná za spáchání trestného činu nebo jiného deliktu pro nedostatek věku,

h) uložený peněžitý trest nebo plnění ~~nepřesahuje částku~~ **je nižší než** 70 eur; částka uvedená v jiné měně se přepočte z cizí měny na euro podle kursu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou ke dni, kdy bylo takové rozhodnutí vydáno,

i) uznání a výkon rozhodnutí je v rozporu se zájmy České republiky chráněnými v § 377, nebo

j) ze strany státu, který žádá o uznání a výkon rozhodnutí, není zaručena vzájemnost.

(4) Je-li dán důvod pro odmítnutí uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedený v odstavci 3 písm. c) nebo i), ~~krajský soud~~ **samosoudce** si před rozhodnutím o odmítnutí uznání a výkonu takového rozhodnutí vyžádá stanovisko příslušného orgánu státu, který vydal rozhodnutí, o jehož

uznání a výkon se žádá, zejména za účelem opatření si všech potřebných informací pro své rozhodnutí; v případě potřeby může krajský soud požádat tento příslušný orgán o neprodlené zaslání potřebných dodatečných podkladů a doplnění.

§ 460s

(1) ~~Krajský soud~~ **Samosoudce** dále rozhodne o odmítnutí uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních, které mu bylo zasláno podle § 460r odst. 1, pokud k tomuto rozhodnutí není připojeno osvědčení⁷⁾ o vydání rozhodnutí uvedeného v § 460o odst. 1, toto osvědčení je neúplné nebo zjevně neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, anebo vyplývá-li z osvědčení připojeného k rozhodnutí, že

a) osoba odsouzená za trestný čin nebo jiný delikt, na jejichž základě bylo vydáno takové rozhodnutí, nebyla poučena o svém právu podat proti takovému rozhodnutí opravný prostředek nebo o lhůtě, v jaké lze takový opravný prostředek podat, nebo

b) řízení vedoucí k vydání takového rozhodnutí se konalo v nepřítomnosti osoby, která spáchala trestný čin nebo jiný delikt, ve vztahu k němuž bylo takové rozhodnutí vydáno, a tato osoba buď o řízení nebyla řádně vyrozuměna, nebo se nevzdala opravného prostředku proti takovému rozhodnutí, nevzala jej zpět, nebo jiným způsobem nevyjádřila, že opravný prostředek nepodá.

(2) Pokud k rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních není připojeno osvědčení⁷⁾ o vydání rozhodnutí uvedeného v § 460o odst. 1, toto osvědčení je neúplné nebo zjevně neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo je dán důvod pro odmítnutí uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedený v odstavci 1, ~~krajský soud~~ **samosoudce** si před rozhodnutím o odmítnutí uznání a výkonu takového rozhodnutí vyžádá stanovisko příslušného orgánu státu, který vydal rozhodnutí, o jehož uznání a výkon se žádá, zejména za účelem opatření si všech potřebných informací pro své rozhodnutí; ~~krajský soud~~ **samosoudce** může požádat tento příslušný orgán o neprodlené zaslání osvědčení⁷⁾ o vydání rozhodnutí uvedeného v § 460o odst. 1, jeho opraveného znění nebo jiných potřebných dodatečných podkladů a doplnění.

(3) Není-li zaslané osvědčení přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky⁸⁾ přijmout, ~~krajský soud~~ **samosoudce** vyzve příslušný orgán státu, který vydal rozhodnutí, o jehož uznání a výkon se žádá, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal překlad osvědčení do příslušného jazyka, a zároveň jej upozorní, že pokud překlad osvědčení nezašle bez řádného důvodu ve stanovené lhůtě, ~~krajský soud~~ **samosoudce** rozhodne o odmítnutí uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních.

§ 460t

Uznání a výkon

(1) Nejde-li o případ podle § 460p odst. 5 a 6 4 a 5, nebo nejsou-li dány důvody pro odmítnutí uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedené v § 460r odst. 3 nebo § 460s, ~~krajský soud~~ **samosoudce** rozhodne o uznání takového rozhodnutí a zároveň rozhodne, že se uznané rozhodnutí vykoná.

(2) Byl-li rozhodnutím jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedeným v § 460o odst. 1 písm. a) uložen peněžitý trest, ~~krajský soud~~ **samosoudce** rozhodnutí uzná a v něm uložený peněžitý trest vykoná jako peněžitý trest pouze v případě, že byl uložen soudem jiného členského státu Evropské unie za jednání, které je trestným činem i podle právního řádu České republiky. V případě, že byl peněžitý trest uložen za jednání uvedené v § 460q, které není trestným činem i podle právního řádu České republiky, nebo byl uložen jiným orgánem než soudem, ~~krajský soud~~ **samosoudce** rozhodnutí uzná a v něm uložený peněžitý trest přemění na pokutu.

(3) Byla-li rozhodnutím jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedeným v § 460o odst. 1 písm. a) uložena pokuta, ~~krajský soud~~ **samosoudce** ji nesmí přeměnit na peněžitý trest.

(4) ~~Krajský soud~~ **Samosoudce** při uznání rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních ponechá v něm uloženou peněžitou sankci nebo jiné peněžité plnění v nezměněné výši. Pokud však bylo uznávané rozhodnutí vydáno pro trestný čin nebo jiný delikt, který nebyl spáchán na území státu, o jehož rozhodnutí jde, a podle právního řádu České republiky mají orgány České republiky pravomoc takový trestný čin nebo jiný delikt postihovat, uznají se rozhodnutí uvedená v § 460o odst. 1 písm. a) tak, že ~~krajský soud~~ **samosoudce** sníží výměru v nich uloženého peněžitého trestu nebo pokuty na nejvyšší možnou výměru, ve které by mohly být uloženy, jestliže by se o spáchaném trestném činu nebo jiném deliktu rozhodovalo podle právního řádu České republiky, pokud je takto zjištěna výměra nižší než výměra uvedená v uznávaném rozhodnutí.

(5) Peněžitý trest, pokutu, ~~náhradu škody~~ **odškodnění oběti trestného činu**, náhradu nákladů řízení nebo peněžitou částku do veřejného fondu nebo ve prospěch organizace na podporu obětí uložené rozhodnutím jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních ~~krajský soud~~ **samosoudce** přepočte z cizí měny na českou měnu podle kursu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou ke dni, kdy byla uvedená rozhodnutí vydána.

(6) Pokud byla rozhodnutím jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedeným v § 460o odst. 1 písm. d) uložena povinnost zaplatit peněžitou částku do veřejného fondu nebo ve prospěch organizace na podporu obětí, ~~krajský soud~~ **samosoudce** uloží odsouzenému, aby uznanou peněžitou částku složil ve lhůtě jím stanovené na účet ~~krajského soudu~~.

(7) Náhradní trest odnětí svobody za nevykonaný peněžitý trest může soud stanovit pouze v případě, že stát, který o uznání a výkon rozhodnutí požádal, v zaslaném osvědčení ⁷⁾ o vydání rozhodnutí uvedeného v § 460o odst. 1 takovou možnost připouští, přičemž trestní sazba uloženého náhradního trestu odnětí svobody nesmí přesáhnout výši, která je v osvědčení ⁷⁾ o vydání rozhodnutí uvedeného v § 460o odst. 1 tímto státem uvedena, zároveň nejvyšší trestní sazbu náhradního trestu odnětí svobody uvedenou v trestním zákoně.

§ 460u

(1) Pokud tento oddíl nestanoví jinak, postupuje ~~krajský soud~~ **samosoudce** při

- a) výkonu peněžitého trestu uloženého uznaným rozhodnutím jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedeným v § 460o odst. 1 písm. a) přiměřeně podle ustanovení hlavy dvacáté první upravujících výkon peněžitého trestu,
- b) vymáhání pokuty uložené uznaným rozhodnutím jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedeným v § 460o odst. 1 písm. a) ~~podle občanského soudního řádu~~ **přiměřeně podle ustanovení hlavy dvacáté první upravujících vymáhání peněžitého trestu,**
- c) vymáhání nákladů řízení státu stanovených uznaným rozhodnutím jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedeným v § 460o odst. 1 písm. c) přiměřeně podle ustanovení hlavy dvacáté první upravujících vymáhání nákladů trestního řízení stanovených paušální částkou.

(2) V případě, že odsouzený nesplní povinnost zaplatit peněžitou částku do veřejného fondu nebo ve prospěch organizace na podporu obětí uloženou uznaným rozhodnutím jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedeným v § 460o odst. 1 písm. d) ve lhůtě stanovené ~~krajským soudem~~ **samosoudcem**, postupuje ~~krajský soud~~ **samosoudce** při výkonu rozhodnutí ~~podle občanského soudního řádu~~ **přiměřeně podle ustanovení hlavy dvacáté první upravujících vymáhání peněžitého trestu.**

~~(3) Uznaný nárok na náhradu škody a na náhradu nákladů řízení přiznaný poškozenému nebo jiné osobě uznaným rozhodnutím jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedeným v § 460o odst. 1 písm. b) a c) uplatňuje poškozený nebo jiná osoba v občanskoprávním řízení.~~

(3) Uznaný nárok na odškodnění oběti trestného činu uznaným rozhodnutím jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedeným v § 460o odst. 1 písm. b) a c) vymáhá oběť trestného činu v občanskoprávním řízení.

(4) Prokáže-li odsouzený, že peněžitou sankcí nebo plnění uložené v rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních částečně nebo úplně uhradil v jakémkoli státě, ~~krajský soud~~ **samosoudce** rozhodne v případě uhrazení celé peněžité částky o upuštění od výkonu takového rozhodnutí nebo v případě uhrazení poměrné části uložené peněžité částky o výkonu takového rozhodnutí ve zbylé výši peněžitého trestu, pokuty, nebo zbylé povinnosti k ~~náhradě škody~~ **odškodnění oběti trestného činu**, náhradě nákladů řízení nebo povinnosti zaplatit peněžitou částku do veřejného fondu nebo ve prospěch organizace na podporu obětí. Před rozhodnutím si ~~krajský soud~~ **samosoudce** v této věci vyžádá stanovisko příslušného orgánu státu, který vydal rozhodnutí, o jehož uznání a výkon se žádá; v případě potřeby může ~~krajský soud~~ **samosoudce** požádat tento příslušný orgán o neprodlené zaslání potřebných dodatečných podkladů a doplnění. Proti rozhodnutí ~~krajského soudu~~ **samosoudce** je přípustná stížnost.

(5) ~~Krajský soud~~ **Samosoudce** učiní úkony směřující k upuštění od výkonu uznaného rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních, byla-li odsouzenému v České republice udělena milost nebo amnestie nebo jakmile ho příslušný

orgán státu, o jehož rozhodnutí jde, informoval o v tomto státě udělené amnestii, milosti nebo jiném rozhodnutí, opatření či skutečnosti, v jejichž důsledku se uznané rozhodnutí stalo nevykonatelným. Jestliže amnestií, milostí, jiným rozhodnutím nebo opatřením anebo v důsledku jiné skutečnosti byly peněžitý trest, pokuta, povinnost k ~~náhradě škody nebo~~ **odškodnění oběti trestného činu nebo k náhradě** nákladů řízení nebo povinnost zaplatit peněžitou částku do veřejného fondu nebo ve prospěch organizace na podporu obětí zmírněny anebo prominuty jen zčásti, ~~krajský soud~~ **samosoudce** rozhodne o výkonu rozhodnutí ohledně jejich zbytku. Proti rozhodnutí ~~krajského soudu~~ **samosoudce** je přípustná stížnost.

§ 460v

Informační povinnost

(1) ~~Krajský soud~~ **Samosoudce** bez zbytečného odkladu vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu Evropské unie, který vydal rozhodnutí, o jehož uznání a výkon se žádá, o

- a) odmítnutí uznání a výkonu takového rozhodnutí z důvodů uvedených v § 460r a 460s, včetně uvedení důvodu odmítnutí,
- b) snížení výměry uloženého peněžitého trestu nebo pokuty podle § 460t odst. 4,
- c) zastavení nebo upuštění od výkonu uznaného rozhodnutí podle právních předpisů České republiky upravujících výkon rozhodnutí, včetně uvedení důvodu takového postupu,
- d) úplném nebo částečném upuštění od výkonu uznaného rozhodnutí podle § 460u odst. 4 nebo 5,
- e) provedení výkonu uznaného rozhodnutí,
- f) nařízení výkonu náhradního trestu odnětí svobody stanoveného podle § 460t odst. 7.

(2) Uzná-li to za potřebné, může ~~krajský soud~~ **samosoudce** vyrozumět příslušný orgán jiného členského státu Evropské unie, který vydal rozhodnutí, o jehož uznání a výkon se žádá, o dalších významných skutečnostech neuvedených v odstavci 1, které mají nebo mohou mít vliv na řízení o uznání a výkonu zaslaného rozhodnutí.

Postup při předání rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních do jiného členského státu Evropské unie za účelem jeho uznání a výkonu

§ 460w

(1) Je-li to zapotřebí pro zajištění řádného výkonu rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních, může soud, který takové rozhodnutí vydal, předat toto rozhodnutí příslušnému orgánu jiného členského státu Evropské unie za účelem jeho uznání a výkonu, pokud má odsouzený v tomto jiném členském státě Evropské unie majetek nebo obvyklé bydliště. ~~Jde-li o rozhodnutí, kterým byla poškozenému přiznána náhrada škody vůči odsouzenému nebo kterým byla poškozenému nebo jiné osobě přiznána náhrada nákladů řízení, předá soud toto rozhodnutí jinému členskému státu Evropské unie na základě žádosti poškozeného nebo této jiné osoby o jeho předání.~~

(2) Je-li příslušných k převzetí výkonu rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních více členských států, soud takové rozhodnutí předá do toho státu, ve kterém lze vzhledem k majetku odsouzeného v tomto státě, a případně též vzhledem k podmínkám uznání a výkonu takového rozhodnutí stanoveným právním řádem jiného členského státu Evropské unie, nejspíše předpokládat, že rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních bude úspěšně vykonáno.

(3) Do jiného členského státu Evropské unie, který je žádán o uznání a výkon rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních, je třeba zaslat rozhodnutí, o jehož uznání a výkon se žádá, spolu s osvědčením⁷⁾ o vydání rozhodnutí uvedeného v § 460o odst. 1 přeloženým do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků jiného členského státu Evropské unie, který je žádán o uznání a výkon takového rozhodnutí, nebo do jazyka, v němž je tento stát ochoten rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních přijmout.

(4) Na žádost příslušného orgánu jiného členského státu Evropské unie, který je žádán o uznání a výkon rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních, poskytne soud dodatečné informace a doplnění potřebná pro účely uznání a výkonu tohoto rozhodnutí.

(5) Soud neprodleně informuje příslušný orgán jiného členského státu Evropské unie, který je žádán o uznání a výkon rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních, byla-li odsouzenému v České republice udělena milost nebo amnestie, nebo o jiném rozhodnutí, opatření či skutečnosti, v jejichž důsledku se uznané rozhodnutí stalo nevykonatelným nebo vykonatelným jen částečně, včetně skutečnosti, že odsouzený již uhradil celou peněžitou částku, jejíž zaplacení mu bylo uloženo rozhodnutím o peněžitém trestu a plněních, nebo její část.

§ 460x

(1) Bylo-li rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních předáno z České republiky do jiného členského státu Evropské unie podle § 460w za účelem jeho uznání a vykonání, nelze takové rozhodnutí v České republice vykonat, s výjimkou případu, kdy byl soud, který takové rozhodnutí předal do jiného členského státu Evropské unie, informován příslušným orgánem tohoto státu o tom, že

a) zaslané rozhodnutí nebylo v tomto jiném členském státu Evropské unie uznáno a vykonáno; právo na výkon rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních však na Českou republiku nepřechází v případě, že takové rozhodnutí nebylo příslušným orgánem jiného členského státu Evropské unie uznáno z důvodu, že v tomto jiném členském státě již bylo vydáno rozhodnutí vůči téže osobě v téže věci pro tentýž skutek, nebo bylo takové rozhodnutí vydáno a vykonáno v jiném státě, nebo

b) zaslané rozhodnutí nebylo v tomto jiném členském státu Evropské unie vykonáno, nebo bylo vykonáno jen částečně z důvodu udělené amnestie, milosti nebo jiného rozhodnutí, opatření či skutečnosti, v jejichž důsledku se uznané rozhodnutí nebo jeho část staly v tomto jiném členském státu nevykonatelnými.

(2) Právo na výkon rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních přechází z důvodů uvedených v odstavci 1 na Českou republiku v rozsahu, v jakém toto rozhodnutí nebylo vykonáno jiným členským státem Evropské unie, který byl požádán o jeho uznání a výkon.

§ 460y
Společné ustanovení

(1) V řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních a při předání rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních do jiného členského státu Evropské unie za účelem uznání a výkonu může krajský soud požádat Ministerstvo spravedlnosti o součinnost při zjišťování potřebných informací, zejména o zjištění příslušného orgánu jiného členského státu, kterému má být zasláno rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních, nebo o ověření podmínek stanovených právním řádem tohoto jiného členského státu pro uznání a výkon rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních.

(2) Peněžní prostředky získané výkonem rozhodnutí uvedeného v § 460o odst. 1, které náležejí státu, připadají státu, který rozhodnutí uvedené v § 460o odst. 1 vykonal, není-li mezi příslušnými státy dohodnuto jinak. Peněžní prostředky získané výkonem uznaného rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedeného v § 460o odst. 1 písm. b) náležejí **poškozenému oběti trestného činu**. ~~Nejde-li o náhradu nákladů řízení státu, náležejí peněžité prostředky získané výkonem uznaného rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedeného v § 460o odst. 1 písm. c) osobě, které byla náhrada těchto nákladů přiznána.~~

(3) Dohodu uvedenou v odstavci 2 je oprávněno uzavřít Ministerstvo spravedlnosti. Soud příslušný podle § 460p a 460w může podat Ministerstvu spravedlnosti návrh na uzavření takové dohody.

(4) Náklady vykonávacího řízení hradí stát, který rozhodnutí uvedené v § 460o odst. 1 uznal a vykonal.

Zákon č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže

§ 42

Práva mladistvého

(1) Mladistvý má právo na zacházení přiměřené jeho věku, duševní vyspělosti a zdravotnímu stavu.

~~(2) Mladistvý musí mít obhájce od okamžiku, kdy jsou proti němu použita opatření podle tohoto zákona nebo provedeny úkony podle trestního řádu, včetně úkonů neodkladných a neopakovatelných, ledaže nelze provedení úkonu odložit a vyrozumění obhájce o něm zajistit.~~

(2) Mladistvý musí mít obhájce

a) od okamžiku, kdy jsou proti němu použita opatření podle tohoto zákona nebo provedeny úkony podle trestního řádu, včetně úkonů neodkladných a neopakovatelných, ledaže nelze provedení úkonu odložit a vyrozumění obhájce o něm zajistit,

b) ve vykonávacím řízení, rozhoduje-li soud pro mládež ve veřejném zasedání, a

c) v řízení o stížnosti pro porušení zákona, v řízení o dovolání a v řízení o návrhu na povolení obnovy, rozhoduje-li soud pro mládež ve veřejném zasedání,

a to do dovršení osmnácti let věku.

~~(3) Ve vykonávacím řízení musí mít mladistvý obhájce,~~

~~a) jestliže soud pro mládež rozhoduje ve veřejném zasedání a mladistvý nedovršil osmnácti let,~~

~~b) jde-li o podmíněné propuštění z výkonu trestního opatření odnětí svobody mladistvého, který v době konání veřejného zasedání nedovršil devatenáctý rok.~~

~~(4) V řízení o stížnosti pro porušení zákona, v řízení o dovolání a v řízení o návrhu na povolení obnovy musí mít mladistvý obhájce, jestliže v době konání veřejného zasedání nedovršil devatenáctý rok.~~

(5) (3) Všechny orgány činné podle tohoto zákona jsou povinny vždy mladistvého poučit o jeho právech a poskytnout mu plnou možnost jejich uplatnění. Ve vhodných případech jej poučí i o podmínkách pro podmíněné zastavení trestního stíhání, narovnání nebo odstoupení od trestního stíhání.

§ 44

Obhájce mladistvého

(1) Obhájcem mladistvého nemůže být ten, kdo současně zastupuje osobu, jejíž zájmy si odporují se zájmy mladistvého, a ten, kdo byl mladistvému jako obhájce takovou osobou zvolen.

(2) Neužije-li mladistvý práva zvolit si obhájce a nezvolí-li mu ho ani jeho zákonný zástupce, může mu ho zvolit jeho příbuzný v pokolení přímém, jeho sourozenec, osvojitel, manžel, druh, jakož i zúčastněná osoba. ~~Tyto osoby tak mohou~~ **Jestliže mladistvý nepřekročil osmnáctý rok svého věku, mohou tak tyto osoby** učinit i proti jeho vůli.

(3) Mladistvý si může místo obhájce, který mu byl ustanoven nebo osobou k tomu oprávněnou zvolen, zvolit obhájce jiného.

Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky

§ 28

Policista je oprávněn umístit do policejní cely (dále jen „cela“) osobu

a) zajištěnou,

b) zadrženou³⁾,

c) zatčenou³⁾,

d) dodávanou do výkonu trestu odnětí ~~svobody~~³⁾ **svobody, zabezpečovací detence, ochranného léčení nebo ochranné výchovy**³⁾,

e) převzatou policistou k provedení procesních úkonů z vazby, výkonu trestu odnětí svobody ~~nebo, zabezpečovací detence, ochranného léčení~~ **nebo ochranné výchovy**, nebo

f) předvedenou podle § 63 nebo 65, nelze-li pro odpor osoby zajistit provedení úkonu uvedeného v § 63 nebo 65.

§ 54

Použití pout a prostředků k zamezení prostorové orientace

Policista je oprávněn použít pouta a prostředek k zamezení prostorové orientace také ke spoutání osoby

a) zajištěné,

b) zadržené³⁾,

c) zatčené³⁾,

d) dodávané do výkonu trestu odnětí ~~svobody~~³⁾ **svobody, zabezpečovací detence, ochranného léčení nebo ochranné výchovy**³⁾, nebo

e) převzaté policistou k provedení procesních úkonů z vazby nebo výkonu trestu odnětí svobody, **zabezpečovací detence, ochranného léčení nebo ochranné výchovy**,

je-li důvodná obava, že může být ohrožena bezpečnost osob, majetku nebo ochrana veřejného pořádku anebo že se osoba pokusí o útěk. Policista je oprávněn použít pouta ke vzájemnému připoutání dvou nebo více osob. Prostředek k zamezení prostorové orientace je policista oprávněn použít pouze, nelze-li účelu úkonu dosáhnout jinak.

Zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství

§ 13b

(1) Ústředním orgánem správy státního zastupitelství je ministerstvo.

(2) Orgány správy státního zastupitelství jsou vedoucí státní zástupci a jejich náměstci; orgány správy státního zastupitelství jednají jménem státního zastupitelství v rozsahu, v jakém správu státního zastupitelství podle tohoto zákona vykonávají.

(3) Správu státního zastupitelství ve věcech majetku státu a státního rozpočtu vykonává ministerstvo vždy prostřednictvím příslušných vedoucích státních zástupců.^{4a)}

(4) Orgány správy státního zastupitelství zajišťují vybírání a vymáhání pořádkové pokuty uložené podle § 16 postupem podle zvláštního právního předpisu.¹⁰⁾

10) Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád.

